“Sagaidi daudz no Dieva un uzņemies daudz Dieva labā.”
Viljams Kerijs

Soli UZ PERSONĪGO ATMODU

Tikt piepildītam ar Svēto Garu

HELMŪTS HAUBEILS

ISBN 978-9934-548-22-2
UDK - 27-584
Ha771

„Schritte zur persönlichen Erweckung“
© TOP Life Wegweiser-Verlag, Wien, Austria
© Patmos

Līdzstrādnieki:
Konrad Print & Medien,
www.konrad-medien.de
Koncepcija un makets:
Simon Eitzenberger, www.desim.de
Projekta vadītājs: Christian Stroeck
Fotogrāfs: Henry Stober

Autors un kontakti:
© Helmut Haubeil
Rosenheimer Str.49
D-83043 Bad Aibling
Germany
Tel.: 49-8061-4900712
E-pasts: helmut@haubeil.net

1. izdevums latviešu valodā
Tulkojis *Agris Bērziņš*
Korektore *Lāsma Jaškovska*
Maketētājs *Ernests Treijs*

Ja nav norādīts citādi, Bībeles citātos izmantots latviešu Bībeles 1965. gada izdevuma revidētais teksts.
Citos gadījumos:
GNÜ: Die Gute Nachricht (Labā vēsts), Stuttgart 1982
GNB: Gute Nachricht Bibel (Labās vēsts Bībele), Stuttgart 1997

Tulkojumi:

Brošūra sarakstīta vācu valodā. Tulkota šādās Eiropas valodās: bulgāru, dāņu, angļu, franču, itāļu, horvātu, latviešu, norvēģu, poļu, portugāļu, rumāņu, krievu, serbu, slovēņu, spāņu, čehu un ungāru; Āzijas valodās: indonēziešu, tagalogu (Filipīnas), hindi (Indija), mizo (Indija), odijas (Indija), telugu (Indija), urdu (Pakistāna), vjetnamiešu; Āfrikas valodās: amharu (Etiopija), kiņaruandas (Ruanda), kirundi (Burundi), svahili (Kenija/Tanzānija).

Šobrīd tiek tulkota lietuviešu, holandiešu, zviedru, malajiešu (Malaizija), bengāļu, birmiešu, mandarīnu, taju, tongiešu (Tonga) valodā.

Brošūru ieteicams pārtulkot arī citās valodās. Lūdzu, sazinieties ar H. Haubeilu, lai varētu saņemt palīdzību un tiktu izmantots jaunākais izdevums.

INTERNETĀ

www.steps-to-personal-revival.info un www.schritte-zur-persönlichen-erweckung.info
Brošūru internetā var lasīt, izdrukāt vai nosūtīt draugiem visās iepriekš minētajās valodās. Mājaslapā ievietotā informācija satur vērtīgus ieteikumus vadītājiem, daudzas personīgas un draudžu liecības par šādiem tematiem: kā izraisīt interesi par garīgo dzīvi, kā dalīties ar šo vēsti, attīstība – kā Tas Kungs darbojās pie šīs grāmatas izstrādes. Šīs grāmatas turpinājums vācu un angļu valodā: “In Jesus bleiben”, “Abide in Jesus”. 2018. gadā iznāks grāmata “Menschenfischer durch Jesus”.

INFORMĀCIJA PAR PASŪTĪŠANU

Latvija
Izdevniecība "PATMOS"
Baznīcas iela 12a, Rīga, LV-1010
Tālrunis: +371 67243038
www.patmos.lv

Eiropa – literatūra krievu valodā
Christa Medien GmbH
Pulverweg 6
D-21337 Lüneburg (Germany)
Tel. +49 (0)4131 9835-580
www.christa-medien.eu, www.christa-shop.eu
E-pasts: info@christa-medien.eu

Vācija un ārzemes
Wertvoll leben
Im Kiesel 3, D-73635 Rudersberg
www.wertvollleben.com
E-pasts: info@wertvollleben.com
Tel. +49 (0)7183 - 3071332 Tel. +49 (0)7183 - 3099847

Austrija
TOP Life Wegweiser-Verlag
Prager Str.287, A-1210 Wien/Vienna
www.toplife-center.com
E-pasts: info@wegweiser-verlag.at
Tel. +43 (0)13199301-0

Austrija un Vācija
Adventist Book Center
Bogenhofen, A-4963 St.Peter/Hart
www.adventistbookcenter.at
E-pasts: info@adventistbookcenter.at
Tel. +43 (0)2294000

Šveice
Advent-Verlag
Leissigenstr. 17, CH-3704 Krattigen
www.av-buchshop.ch
E-pasts: info@adventverlag.ch
Tel. +41 33 654 1065

Krievija
Source of Life Publishing House
Vostochanya St. 9, Zaoksky 301000 Tula Region, Russia
Tel. +78 73 42 01 01 www.lifesource.ru

Amerikas Savienotās valstis
Remnant Publications
649 E. Chicago Rd
Coldwater MI, 49036
Tel. 800-423-1319, 517-279-13043
Web address for orders:
www.remnantpublications.com
Available at your Adventist Book Centers

Kanāda
Lucas Jurek
118 G First Avenue North
Williams Lake, BC
V2G 1Y8
E-pasts: lucasjurek@gmail.com
Tel. 250 983 - 2650

Austrālija
Colin Hone
Booklets in English
colin.hone@murrayhone.com.au

SATURS

7

ievads

SOĻI UZ PERSONĪGO ATMODU

Piepildījums ar Svēto Garu

9

priekšvārds esošajiem un topošajiem vadītājiem

REZULTĀTU PAVAIROŠANA

14

1. nodaļa

JĒZUS DĀRGĀKĀ DĀVANA

Ko Jēzus māca par Svēto Garu?

Vai pazīstat Jēzus iespaidīgāko vēsti?

Kāds ir Svētā Gara uzdevums?

Kāpēc mūsu rakstura pārmaiņai ir nepieciešama palīdzība no ārpuses?

23

2. nodaļa

KĀDA IR MŪSU PROBLĒMU BŪTĪBA?

Vai ir kāds garīgs iemesls?

Vai tas ir Svētā Gara trūkums?

45

3. nodaļa

MŪSU PROBLĒMAS IR ATRISINĀMAS

Kā mēs varam kļūt par priecīgiem un stipriem kristiešiem?

Kā Svētais Gars piepilda mūsu dzīvi?

60
4. nodaļa
KĀDAS PĀRMAIŅAS GAIDĀMAS?
Ko mēs iegūstam, dzīvojot Svētajā Garā?
Kādi ir mūsu zaudējumi, ja nelūdzam pēc Svētā Gara?

79
5. nodaļa
ATSLĒGA PRAKTISKAI DZĪVEI
Kā es praktiski varu izmantot un piedzīvot Dieva risinājumu?
Kā es varu lūgt, lai pēc lūgšanas būtu pārliecināts par Svētā Gara piepildījumu?

92
6. nodaļa
KĀDI PIEDZĪVOJUMI IR SAGAIDĀMI?
Personīgi piedzīvojumi, kā arī piedzīvojumi no draudzēm, kādas savienības un kādas ūnijas

101
7. nodaļa
INTERESE UN DALĪŠANĀS
Prieks, ko sniedzam, atgriežas mūsu sirdīs. (Vācu sakāmvārds)
Kā es varu palīdzēt citiem piedzīvot "dzīvi pārpilnībā"? (Jāņa 10:10)

110
noslēguma domas

111
pielikums
40 lūgšanu dienu koncepcija
Jauni piedzīvojumi, dzīvojot Svētajā Garā

MŪSU KUNGS MUMS PAVĒLĒJIS: [1]

ĻAUJIET SEVI PASTĀVĪGI UN VIENMĒR NO JAUNA PIEPILDĪT AR GARU! [2]

1 E. G. Vaita, *Domas no svētību kalna*, 20. lpp.

2 Skaidrojums Efez.5:18 tulkojumam no grieķu valodas.
Johannes Mager, *Auf den Spuren des Geistes*, (Lüneburg, 1999), 101. lpp.

SOĻI UZ PERSONĪGO ATMODU

Piepildījums ar Svēto Garu

Kas mani pamudināja no jauna un dedzīgi pievērsties jautājumam par "dzīvi Svētajā Garā"?

2011. gada 14. augustā, kad biju Kandergrundā – Bernes Augšzemē Šveicē –, pēkšņi sapratu kādu svarīgu cēloņsakarību. Es aptvēru garīgo iemeslu, kāpēc mēs pazaudējam daļu no saviem jauniešiem. Biju ļoti noraizējies, jo domāju arī par saviem bērniem un mazbērniem. Kopš tā laika šis jautājums mani nepārtraukti nodarbinājis.

Tagad esmu pārliecināts, ka tas ir daudzu mūsu problēmu – gan personisku, gan draudzes, gan arī sabiedrības – cēlonis. Tas ir Svētā Gara trūkums.

Ja tas ir cēlonis, tad mums tam vajadzētu veltīt īpašu uzmanību. Ja šo cēloni varētu novērst vai būtiski samazināt, tad daudzas problēmas varētu novērst vai izvairīties no tām.

Citu personu domas par šo trūkumu:

- **Emīls Brunners** *(Emil Brunner), evaņģēliski reformētais teologs, rakstījis, ka Svētais Gars "vienmēr vairāk vai mazāk ir bijis teoloģijas pabērns".*
- **D. Mārtins Loids-Džonss** *(D. Martin Lloyd-Jones): "Ja es varu pavisam brīvi paust savu viedokli, tad gan pagātnē, gan tagadnē neviena bībeliskās ticības tēma nav tā atstāta novārtā kā Svētais Gars. [..] Esmu drošs, ka mēs šeit sastopamies ar evaņģēliskās ticības vājuma pamata iemeslu."*
- **Lerojs E. Frūms** *(LeRoy E. Froom): "Esmu pārliecināts, ka [Svētā Gara trūkums] ir mūsu nopietnākā problēma."*
- **Dvaits Nelsons** *(Dwight Nelson): "Mūsu draudze līdz nogurumam ir izveidojusi apbrīnojamas formas, plānus un programmas, bet, ja mēs beidzot neatzīsim savu garīgo bankrotu [Svētā Gara trūkumu], kas pārņēmis daudzus no mums – sludinātājus un vadošos atbildīgos –, tad nekad neatbrīvosimies no mūsu pro-formas (latīņu val. pro forma – tulkojumā "šķietams") kristīguma."*

Vispirms aplūkosim mūsu Kunga norādes par Svēto Garu.

REZULTĀTU PAVAIROŠANA

Dārgais vadītāj!
Vai tu vēlies piedzīvot garīgu un skaitlisku pieaugumu savā apgabalā? Bet – vai tas patiešām šodien ir iespējams? Jā, tas noteikti ir iespējams. Kā?

"Ne ar bruņotu spēku, ne ar varu, bet
ar Manu Garu!" (Cah. 4:6)

Kā tas darbojas praktiski? Domāju, ka mēs vēl joprojām varam mācīties šajā jomā – arī cits no cita.

Pieredze, kura ir līdzdalīta brošūrā "Soļi uz personīgo atmodu", pierāda, ka tā var būt vērtīga palīdzība. Tomēr garīgam un skaitliskam pieaugumam ir vajadzīgs kas vairāk nekā tikai brošūras lasīšana vai tās izplatīšana. Tam nepieciešama jūsu sirds iesaistīšana. Lai Tas Kungs mums parāda, ko nozīmē "ar Manu Garu" (Cah. 4:6). Viens solis varētu būt šāds: pētījumi pedagoģijā atklāj, ka raksti par šādām dzīves svarīgām tēmām jāpārlasa sešas līdz desmit reizes, līdz tās tiek pilnībā izprastas. Izmēģiniet vismaz vienu reizi. Rezultāts jūs pārliecinās.

Divas liecības no mācītāja un ūnijas vadītāja ASV, kurš šobrīd jau ir pensijā, atklāj mums, kas var notikt:

1. liecība. Es trīs reizes izlasīju Jūsu grāmatu "Soļi uz personīgo atmodu". Nekad nevarēju iedomāties, ka iegūšu jaunu izpratni par lūgšanu. Kā Jūs skaidrojāt: lūgšana, kuras pamatā ir Dieva apsolījumi. Kopš tā laika **Dievs manā dzīvē dāvājis uzvaras, kuras uzskatīju par neiespējamām.** Esmu

uzaicināts sludināt nometnes sanāksmē. Jūsu grāmata man palīdzēja izdomāt tēmu sanāksmei. (2017. gada 26. jūnijs, liecība saīsināta)

2. liecība. Kopš sāku lasīt Jūsu grāmatu (esmu to izlasījis sešas reizes, ņemot vērā grāmatā sniegto ieteikumu) un iemācījos lūgt, pamatojoties uz apsolījumiem, mana dzīve ir mainījusies. [..] Tas Kungs vadīja mani sagatavot svētrunu nometnes sanāksmei par mūsu lielāko vajadzību – atspirdzinošo Dieva Gara jautājumu. **Visos aizvadītajos gados, kurus biju veltījis kalpošanai, nekad agrāk nebiju izjutis tādu Svētā Gara virzošo spēku starp auditorijā esošajiem 3000 cilvēkiem.** Mana sieva ir pamanījusi manī milzīgas pārmaiņas. Pat pats par sevi esmu pārsteigts. (2017. gada 25. jūlijs, liecība saīsināta)

Mans lūgums. Vai drīkstu kā vecākais brālis jums ieteikt: lūdziet un lasiet šo brošūru vairākas reizes kopā ar kādu, kurš ir jūsu sniedzamības robežās. Tas īpašā veidā ietekmēs jūsu grupas, draudzes vai konferences attīstību.

Nākamais solis varētu būt pieredzes un pārdomu līdzdalīšana mācītājam, draudzes vecākajam un citām amatpersonām. Tas ir ļoti svarīgi – aizsniegt viņu sirdis. Etiopijā tas sākās tā: 2017. gada jūlijā 500 mācītāju Amharā atmodas nedēļas nogalē saņēma šo brošūru. Ziemeļfilipīnu ūnijā lūgšanu konferencē, kas notika Filipīnās 2017. gada jūnijā, ar šo brošūru tika iepazīstināti 1500 draudzes vecāko.

Ieinteresējiet

Līdzdaliet liecības personīgi un mūsu mājaslapā. Tas ir liels iedvesmas avots. Ja nepieciešams, varat izmantot liecības arī no mājaslapas www.steps-to-personal-revival.info.

Kā ieinteresēt? Šajā mājaslapas sadaļā jūs atradīsiet vērtīgus ieteikumus. Viena lieta, kuru ir viegli uzsākt, ir ierosinājums "Koordinētā lasīšana". Lielāku ieinteresētību varat panākt, noturot "semināru". Jūs to varat noturēt pats, varat pieaicināt vieslektoru vai izmantot videoierakstu. Izmantojot koordinēto lasīšanu pirms vai pēc semināra, ir iespēja vēl vairāk padziļināt interesi.

40 lūgšanu dienu programma – no 17 līdz 65 draudzes locekļiem

Vācijā kādā nelielā draudzē Ķelnē bija 17 draudzes locekļu no Vācijas,

Spānijas un Portugāles. Mācītājs J. Loce aicināja draudzes locekļus piedalīties 40 lūgšanu dienās. Viņi studēja šo 40 lūgšanu dienu grāmatu grupiņās pa divi, katrs dalībnieks ik dienas lūdza par pieciem vēl neaizsniegtiem cilvēkiem un izveidoja personīgu kontaktu ar tiem. Četrdesmitajā lūgšanu dienā bija sabats, uz kuru viņi aicināja apmeklētājus, un pēc šī sabata iesākās 14 dienu evaņģelizācijas sanāksme. Īsā laikā tika kristīti 13 cilvēki. 40 lūgšanu dienu programma tika atkārtota vairākas reizes, un četru gadu laikā draudze pieauga no 17 līdz 65 draudzes locekļiem.

Lugano, itāļu valodā runājošā Šveices daļa – ļoti sekulāra

Mācītājam Matiasam Māgam ir bijusi brīnišķīga pieredze kā misionāram Dienvidāfrikā ar Denisa Smita 40 lūgšanu dienu grāmatu. Tiklīdz viņš atgriezās Šveicē, mācītājs nekavējoties uzsāka šo 40 lūgšanu dienu programmu arī tur. Pirmajā gadā notika 15 kristības (šajā reģionā tas ir ļoti neparasti). Kāda sieviete šo draudzi apmeklēja jau 15 gadus, bet šo 40 lūgšanu dienu laikā viņa pieņēma lēmumu tikt kristīta.

Jaunatne

Mans vārds ir Alīna van Rensburga, un esmu Jauniešu nodaļas vadītāja Dienvidkvīnslendas konferencē (12 200 draudzes locekļu Austrālijā). Gada sākumā kāda jauna sieviete man iedeva brošūru "Soļi uz personīgo atmodu", un es biju pārsteigta. Tajā aplūkotas tieši tās tēmas, kuras Dievs lika manā un mana vīra sirdī – pamosties, lai saņemtu Svēto Garu savā dzīvē! Es jums varētu pastāstīt tik daudz stāstu, bet, izsakoties īsi, esam saņēmuši milzīgas svētības caur šo brošūru! Gregam Pratam (Māceklības un garīgās attīstības vadītājs Dienvidkvīnslendas konferencē) bija vēl 300 eksemplāru, kurus es izdalīju katram jauniešu vadītājam sanāksmē, un atbildes reakcija bija neticama. Tagad vēlos izdalīt vēl 150 eksemplāru jauniešiem Lielajā telts sanāksmē.

366 kristības + 35 kristību klases dalībnieki

Burundi ūnijas sekretārs (130 000 draudzes locekļu; Kirundi tika izdalīts 100 000 brošūru "Soļi uz personīgo atmodu") Pauls Irakoze saka, ka brošūras ietekmē atgriezās 320 bijušo draudzes locekļu. 2017. gada martā tie tika uzņemti ar jaunu kristību.

Nedzirdīgie cilvēki trīs reizes izlasīja šo brošūru un pēc tam līdzdalīja savu pieredzi citiem, kuriem ir dzirdes traucējumi. Rezultāts: 2017. gada martā tika kristīti 25 nedzirdīgi cilvēki.

Ieslodzītie – mēs izdalījām šo brošūru mūsu draudzes locekļiem Mpimbas cietumā. Svētā Gara iedvesmoti, tie līdzdalīja citiem savu ticību. Iepriekšējā sabatā 21 ieslodzītais tika kristīts un 35 vēl gatavojas kristībām. Tādi ir brošūras "Soļi uz personīgo atmodu" panākumi. (Liecība saīsināta.)

Studenti – vadošais mācītājs Endrjūsas Universitātē Dvaits Nelsons pastāstīja, ka šī mazā brošūra ir mainījusi viņa dzīvi. 2017. gada 2. septembrī viņš uzsāka svētrunu sēriju "Nulles punkts un jaunā reformācija: kā tikt kristītam ar Svēto Garu?" Viņš izmantoja brošūru, citēja no tās un ieteica klausītājiem. Pēc trim svētrunām brošūra elektroniski tika lejupielādēta 4000 reižu. Svētrunas var noklausīties tīmekļa vietnē: https://www.pmchurch.tv/sermons

Dārgie vadītāji!

Pieaugsim Svētajā Garā! "Mūsu Kungs mums pavēlējis" (Domas no svētību kalna, 20. lpp.): **"Pastāvīgi un atkārtoti topiet Gara pilni."** (Efez. 5:18) Kristus mūsos un Svētais Gars pārveido mūs par labās vēsts sludinātājiem. (Jes. 40:9) Neaizmirstiet Jēzus pēdējos vārdus: **"Bet jūs dabūsit spēku** [spējas, aprīkojumu, pārdabisku spēku] **[..] un būsit Mani liecinieki.**" (Ap. d. 1:8) **"Ne ar bruņotu spēku, ne ar varu, bet ar Manu Garu!"** (Cah. 4:6)

Jūsu brālis Kristū Jēzū,
Helmūts Haubeils

1. NODAĻA

JĒZUS DĀRGĀKĀ DĀVANA

KO JĒZUS MĀCA PAR SVĒTO GARU?

Vai jūs zināt Jēzus iespaidīgāko vēsti?

Dažas no pirmajām personīgajām liecībām:

Atpakaļ pie "pirmās mīlestības": Kāda māsa man rakstīja: "Mēs kopā ar draudzeni jau trešo reizi studējam "40 lūgšanu dienu materiālu – kā sagatavoties Jēzus otrajai atnākšanai" pamīšus brošūrai "Soļi uz personīgo atmodu". Pirms mēs atklājām šos materiālus, mūsu ticības pieredze un arī lūgšanu dzīve nebija vairs tāda, kāda tā reiz bija. **Mēs ilgojāmies pēc tā, lai atkal varētu atrast "pirmo mīlestību".** Mēs to atradām! Mēs no visas sirds par to pateicamies Dievam. Tas ir tik brīnišķīgi, kā mūsu mīlošais Dievs atbild uz lūgšanām un ļauj mums saprast, kā Viņa Gars darbojas mūsos un cilvēkos, par kuriem lūdzam. M. S.

Jēzus ienāca mūsu katra dzīvē. Kāda cita persona par šīm grāmatām rakstīja: "Tās manā dzīvē ir kļuvušas par lielu un sen gaidītu svētību. Man

un kādai māsai no manas draudzes bija līdzīgi kā daudziem citiem ticības brāļiem un māsām – mums mūsu ticības dzīvē vienmēr kaut kā pietrūka, un beidzot mēs piedzīvojām, kā **Jēzus ienāca mūsu dzīvē** un sāka mūs pārveidot. Viņš joprojām to dara, un soli pa solim Viņš mūs ved sev aizvien tuvāk." S. K.

Jēzus mācekļi sev jautāja: kā Jēzus var atstāt tik lielu iespaidu? Vai tas ir saistīts ar Viņa lūgšanām? Tāpēc viņi lūdz: *"Kungs, māci mums lūgt."* Un Jēzus atsaucas viņu lūgumam.

Viņa lūgšanu mācībai Lūkas 11:1-13 ir trīs daļas: Mūsu Tēvs Debesīs, līdzība par lūdzošo draugu un kā kulminācija – pastāvīgā lūgšana pēc Svētā Gara.

Līdzībā (5.–8. pants) vēlu vakarā pie vīra ierodas ciemiņš, bet viņam **nav nekā**, ar ko to pacienāt. Savā vajadzībā viņš tūdaļ dodas pie kaimiņa. Viņš tam paskaidro: **"Man nekā nav"** un lūdz tam maizi. Viņš lūdz tik ilgi, kamēr saņem. Tagad viņam ir maize – dzīvības maize – pašam un ciemiņam. Tagad viņam ir pašam un viņš ir gatavs dalīties.

Tagad Jēzus apvieno šo līdzību (problēma: *man nekā nav*) ar lūgšanu pēc Svētā Gara, sakot: **"Tāpēc Es jums saku: lūdziet, un jūs saņemsit"**. (Lūk. 11:9 GNÜ) Tad seko:

Īpašs Jēzus aicinājums: lūdziet pēc Svētā Gara

Mūsu Kungs Jēzus šajā nozīmīgajā Bībeles rakstvietā mūs nopietni aicina lūgt pēc Svētā Gara. Es nezinu nevienu citu rakstvietu, kurā Jēzus mūs tik dedzīgi aicinātu kaut ko darīt. Šie vārdi ir atrodami Viņa lūgšanu mācībā Lūkas evaņģēlija 11. nodaļas 9.–13. pantā. Lai skaidrāk saprastu Viņa lūgumu, nozīmīgākos vārdus es izcēlu:

*"Tā arī Es jums saku: **lūdziet**, tad jums taps dots, **meklējiet**, tad jūs atradīsit, **klauvējiet**, tad jums taps atvērts. Jo ikkatrs, kas **lūdz**, dabū, kas **meklē**, atrod, un, kas **klauvē**, tam atvērs. Kur būtu kāds tēvs jūsu starpā, kas dotu savam dēlam čūsku, **kad tas lūdz** tam zivi? [Neticami!] Jeb skarpiju, kad tas **lūdz** olu? [Neticami!] Ja nu jūs, ļauni būdami, zināt dot saviem bērniem labas dāvanas, cik daudz vairāk jūsu Tēvs no debesīm dos Svēto Garu tiem, kas Viņu **lūdz**?"*

Jēzus šajos īsajos pantos piecas reizes lieto darbības vārdu "lūgt"; tad Viņš aizstāj "lūgt", pastiprinot to divreiz ar vārdu "meklēt" (aktīva darbība) un vēl divas reizes ar vārdu "klauvēt" (arī aktīva rīcība).

Vai tādā veidā Viņš mums ļoti skaidri neparāda, ka, saņemot Svētā Gara piepildījumu, mums vajadzētu sākt rīkoties? Pēdējais "lūgt" grieķu valodā ir ilgstošajā laikā. Tas nozīmē, ka nepietiek lūgt vienu reizi, bet gan jālūdz pastāvīgi. Jēzus ne tikai atklāj šo lūgumu kā ļoti neatliekamu, bet arī gaida, ka mēs pastāvīgi to darīsim. Protams, Viņš ar šo aktīvo aicinājumu lūgt vēlas modināt mūsu ilgas pēc Svētā Gara.

Grāmatā "Kristus līdzības" ir rakstīts: "Dievs nesaka: "Vienreiz lūdz, un tu saņemsi." Viņš skubina lūgt, nenogurstoši pastāvēt lūgšanās. Neatlaidīgas lūgšanas padara lūdzēja attieksmi nopietnāku un pastiprina vēlēšanos saņemt to, par ko viņš lūdz." [1]

Jēzus min trīs piemērus, kas skaidri parāda, ka šeit atklātā rīcība ir neiedomājama pat grēcīgiem zemes tēviem. Viņš vēlas mums pateikt, ka mūsu Debesu Tēvs nespēj iedomāties, ka varētu mums nedot Svēto Garu, kad mēs pēc tā lūdzam. Jēzus vēlas, lai mēs būtu pavisam pārliecināti, ka saņemsim Svēto Garu, ja pēc tā pienācīgi lūgsim. Atsaucoties uz šo un citiem apsolījumiem, varam ticībā lūgt un zināt, ka lūgto jau esam saņēmuši. (1. Jāņa 5:14-15; vairāk skatīt 5. nodaļā.)

Šis īpašais uzaicinājums parāda Jēzus pārliecību, ka mums trūkst kaut kā ļoti nozīmīga, ja nepārtraukti nelūdzam pēc Svētā Gara piepildījuma. Viņš ļoti skaidri mums norāda, ka mums katrā ziņā ir nepieciešams Svētais Gars. Viņš vēlas, lai mēs tādā veidā pastāvīgi saņemtu bagātās Svētā Gara svētības.

Šī Viņa lūgšanu mācības daļa ir vienreizējs process. Runa ir par Dieva dārgāko dāvanu – Svēto Garu. Tā ir dāvana, kas ietver visas citas dāvanas. Šī ir Jēzus kronēšanas dāvana Viņa mācekļiem un skaidrs Viņa mīlestības apliecinājums. Domāju, ka ir labi saprotams, ka šādai dārgai dāvanai neviens nevar neko pielikt. Vai varu to pateikt vēl radikālāk: Svētais Gars netiek piedāvāts "izpārdošanā". Viņš tiek dots tiem, kas savu dzīvi nodod Jēzum; tas tiek dots tiem, kas dzīvo pastāvīgu nodošanās dzīvi. (Jāņa 15:4-5)

Nodošanās izpaužas šādi:

- ilgas pēc Dieva ("*ja kam slāpst*" (Jāņa 7:37));
- uzticība Dievam ("*kas Man tic, kā rakstos sacīts*" (Jāņa 7:38));

---

1 E.G. Vaita, „Kristus līdzības", 145

- pilnīga nodošanās, kā rezultāts uzticībai Dievam (“*nodot sevi pašus par dzīvu, svētu Dievam patīkamu upuri*” (Rom. 12:1));
- sekošana Dievam it visā (“*tiem, kas Viņam paklausa*” (Ap. d. 5:32));
- atstāt savu ceļu, iet Dieva ceļu un pieņemt to pēc Dieva gribas (“*atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties*” (Ap. d. 2:38));
- neplānot neko netaisnu (“*Ja es netaisnību turētu savā sirdī, tad Tas Kungs, Visuvarenais, mani nebūtu uzklausījis*.” (Ps. 66:18));
- atzīt un novērtēt mūsu lielo vajadzību (“*man nekā nav*” (Lūkas 11:6));
- pastāvīga lūgšana pēc Svētā Gara (Lūkas 11:9-13).

Vai mēs tajā, ko Dievs no mums gaida, skaidri nesaredzam šīs dāvanas vērtību? Ja pārdomājam visus šos priekšnosacījumus, tad droši vien pamanīsim, ka mūsos kaut kā trūkst. Tāpēc esmu padarījis par savu ieradumu katru dienu lūgt pēc Svētā Gara, saskaņā ar Jāņa 6:37 teikto: *“Kurš ir izslāpis, lai nāk pie manis un dzer!”* (GNB) [2]

Mēs varam lūgt: “Kungs Jēzu, es pilnā mērā atzīstu Svētā Gara saņemšanas priekšnosacījumus. Es Tevi sirsnīgi lūdzu, lai Tu tagad – šodien – manī tos īsteno.” Mūsu brīnišķais Dievs ir mums līdzās, lai īstenotu pat šos priekšnosacījumus.

Svētais Gars ir Avots piepildītai dzīvei

Kādu iemeslu min Jēzus, kāpēc Viņš ir nācis uz šo zemi? Viņš saka:

“Es esmu nācis, lai viņiem dāvinātu pilnīgi piepildītu dzīvi.” (Jāņa 10:10, GNB)

Jēzus vēlas, lai mēs šo jauno dzīvi saņemam jau tagad un lai mēs pēc Viņa otrās atnākšanas to varam turpināt pavisam citās dimensijās kā mūžīgo dzīvi Dieva valstībā.

Viņš mums parāda, ka šīs piepildītās dzīves avots ir Svētais Gars: “*Beidzamajā, lielajā svētku dienā Jēzus uzstājās un sauca: "Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer! Kas Man tic, kā rakstos sacīts, no viņa miesas plūdīs dzīva ūdens straumes." To Viņš sacīja par Garu [..].*” (Jāņa 7:37-39)

---

2 Ir ļoti vērtīgi lūgt pēc apsolījumiem. Kurš par to vēlas uzzināt vairāk, lūdzu, vairākas reizes izlasiet 5. nodaļu.

"Dzīva ūdens straumes" – vai tā nav īstā piepildītas dzīves ilustrācija?

Vai Jēzus, dzīvojot uz šīs zemes, sniedza mums atbilstošu piemēru?

Mēs zinām, ka Marija, Jēzus māte, kļuva grūta no Svētā Gara (Mat. 1:18). Mēs zinām, ka pēc savām kristībām Viņš lūdza, "*un Svētais Gars redzamā veidā uz Viņu kā balodis nolaidās*" (Lūk. 3:22). Ņemot vērā šos notikumus – vai Viņam vēl bija nepieciešamība katru dienu saņemt Svēto Garu? Citēšu E. G. Vaitu:

> "*Katru rītu Jēzus sazinājās ar savu Debesu Tēvu. Ik dienas Viņš saņēma jaunu Svētā Gara kristību (piepildījumu).*" [3]

Grāmatā "Apustuļu darbi" rakstīts: "Dievam svētījušos darbinieku iepriecinās atziņa, ka pat Kristus savas zemes dzīves laikā ik dienas no sava Tēva meklēja jaunas nepieciešamās žēlastības veltes." [4]

Jēzus patiešām mums ir sniedzis labu piemēru. Mums vajadzētu sev jautāt: "Ja Jēzum ik dienas bija nepieciešams Svētais Gars, cik daudz svarīgāks tas ir jums un man?"

Apustulis Pāvils pilnībā saprata Jēzus vēlēšanos. Savā vēstulē Efezas draudzei 1. nodaļas 13. pantā viņš apliecina, ka tie tika apzīmogoti ar Svēto Garu, kad kļuva ticīgi. Efeziešiem 3:16-17 viņš mudina būt stipriem Garā, un 4. nodaļas 30. pantā māca: "*Un neapbēdinait Dieva Svēto Garu*." 5. nodaļas 18. pantā viņš kā pilntiesīgs apustulis pavēl efeziešiem un arī mums: "*Topiet Gara pilni*" vai "*Ļaujiet sevi pastāvīgi un vienmēr no jauna piepildīt ar Garu*". [5] Mēs redzam, ka arī tad, kad jaunpiedzimstot esam saņēmuši Svēto Garu, patiesībā mums ik dienas ir vajadzīgs šis atspirdzinājums. Svarīgi, lai kristieša garīgā dzīve un izaugsme ik dienas tiktu piepildīta ar Svēto Garu.

Bībeles studiju materiālā par Efez. 5:18 ir sniegta atbilde: "Ko nozīmē "būt kristītam" ar Svēto Garu? Jēzus to paskaidroja ar sinonīmu. Kāds ir "kristīts" ar Svēto Garu (Ap. d. 1:5), kad Svētais Gars "būs nācis" pār viņu (8. pants). Būt kristītam nozīmē būt pilnībā iegremdētam. Tas ietver visu personu. Svētā

---

3 E. G. Vaita, *Signs of the Times*, 1895. gada 21. novembris

4 E. G. Vaita, *Apustuļu darbi*, 56.-57. lpp.

5 Johannes Mager, *Auf den Spuren des Heiligen Geistes*, (Lüneburg, 1999), 101. lpp.

Gara kristības nozīmē atrasties pilnīgā Gara ietekmē, pilnīgi "piepildītam" ar Viņu. Tas nav kāds vienreizējs notikums, bet gan kaut kas tāds, kas ir pastāvīgi jāatjauno, kā Pāvils to ilustrē Efez. 5:18b, lietojot grieķu darbības vārda laika formu "piepildīt"."[6]

Jēzus noslēguma vārdi un Svētais Gars

Jēzus vēlējās mācekļiem savā noslēguma uzrunā sniegt prieku un cerību, sakot, ka Viņa vietā nāks Svētais Gars. Jāņa 16:7 Jēzus saviem mācekļiem saka kaut ko ļoti pārsteidzošu:

> *"Tomēr Es jums saku patiesību: tas jums par labu, ka Es aizeimu. Jo, ja Es neaizietu, Aizstāvis nenāktu pie jums. Bet aizgājis Es to sūtīšu pie jums."*

Jauns, izdevīgāks risinājums

Jēzus pasaka mācekļiem kaut ko pārsteidzošu: "*Tas jums par labu, ka Es aizeimu*." Tas nozīmē, ka jaunais risinājums – būt ar mums caur Svēto Garu – ir kā priekšrocība Viņa personīgai klātbūtnei. Šādā veidā Viņš nav ierobežots, bet gan var būt kopā ar ikvienu, vienalga, kur tas šobrīd atrodas.

Skolotājas un viņas skolēna liecība par piedzīvoto Dieva spēku:

"Kad manā dzimtajā draudzē apmēram pirms gada tika izdalīta H.Haubeila brošūra "Soļi uz personīgo atmodu", es to ļoti ātri izlasīju. Jau lasīšanas laikā man bija vairāk piedzīvojumu ar Dievu, nekā jebkad agrāk, un tas mani ieinteresēja un iedrošināja.

Šīs brošūras pielikumā es atradu šādu norādi:

"Pētījumi pedagoģijā liecina, ka raksti par mūsu dzīvei izšķirošām tēmām ir jāpārlasa sešas līdz desmit reizes, līdz mēs tos pilnībā izprotam."

Šie iedrošinošie vārdi mani vairs neatstāja:

---

6 Septītās dienas adventistu Bībeles studiju materiāls, 2014. gada 17. jūlijs

"Pamēģini vismaz vienu reizi. Rezultāts tevi pārliecinās."

Es vēlējos to piedzīvot, un, jau trešo reizi lasot, tas mani tik ļoti uzrunāja, ka likās – mana mīlestība uz Pestītāju pieaug, pēc kā visu savu dzīvi biju ilgojusies. Divu mēnešu laikā es brošūru izlasīju sešas reizes, un rezultāts bija tā vērts.

Tas bija tā, it kā Jēzus būtu pietuvojies tik tuvu, ka es varētu ieskatīties Viņa skaidrajās, laipnajās un mīlestības pilnajās acīs. Šo prieku par savu Pestītāju es nevēlējos vairs pazaudēt.

No rīta pamodusies, es jau ilgojos pēc rīta svētbrīža, lai piedzīvotu sadraudzību ar Dievu, un dienas laikā klusībā lūdzu, lai Svētais Gars atbalsta manas domas, sarunājoties, esot par piemēru, mācot un līdzdalot.

Ja kāds bērns slāpa pēc uzmanības un attiecīgi uzvedās, Dievs dāvāja spēku un gudrību rīkoties.

Kopš tā laika manas darba dienas ir piepildītas ar Radītāja klātbūtni. Viņš man ikdienā palīdz. Tagad es katru dienu no rīta un arī dienas gaitās lūdzu pēc Svētā Gara piepildījuma. Šķiet, ka atrodos tuvāk debesīm un esmu jau sajutusi, cik tur būs skaisti.

Lasot šo brošūru, man ienāca prātā doma, ka arī maniem skolēniem vajadzētu būt šī piedzīvojuma dalībniekiem. Es mācīju 10–15 gadus vecus jauniešus mūsu adventistu privātskolā Elijā Foralbergā, Lustenavā. Lai tas būtu iespējams, es lūdzu pēc vadības. Drīz pēc tam piedzīvoju vienu no saviem skaistākajiem notikumiem – Svētajam Garam darbojoties pie jaunajām sirdīm.

13 gadus vecais kauslis un Svētais Gars

Piedzīvojums sākās gadu pirms tam, kad iepazinos ar materiālu par Svēto Garu. Skolā sāka mācīties kāds jauns skolnieks, un dažu dienu laikā mūsu mierīgā oāze pārvērtās par kauju telpu. Zēnam bija 13 gadi, viņš bija lielākais no visiem bērniem un līdz ar to arī stiprākais. Šķita, ka daudzas lietas, kas skolā bija attīstītas jau gadiem ilgi un nesa skaistus augļus, tiek aizslaucītas ar vienu vēzienu.

Ļausim viņam pašam to līdzdalīt: "Kad sāku mācīties tagadējā skolā, es nezināju, kas mani tur sagaida. Otrajā skolas dienā es ļāvu sevi provocēt, neizturēju un uzsāku kautiņu ar kādu klasesbiedru. Lai gan viņš bija krietni vājāks par mani, es viņu apsaukāju un negribēju viņu vēlreiz redzēt.

Vēlāk es sapratu visas savas kļūdas un atvainojos, kā tas līdz šim vien-

mēr bija noticis. Pēc tam man bija saruna ar direktori. Nākamajos mēnešos manī sākās kāds process. Kā sludinātāja dēlam tas bija patiesi pārsteidzoši, ka tas tā pa īstam sākās tikai tagad. Es sāku vairāk laika pavadīt ar Jēzu."

Domāju, ka šim jaunietim bija vajadzīgs pavisam īpašs atbalsts. Puisis atzina savu nodevību, nožēloja un mēģināja no jauna, bet paša spēkiem viņam tas neizdevās. Sākumā nepagāja ne diena, kad viņš nebūtu iesaistīts kādā kautiņā, tomēr pamazām stāvoklis uzlabojās.

Pēc sešiem mēnešiem zēns domāja, ka tās ir lūgšanas, kas viņu vadījušas tuvāk Dievam. Jau no rīta viņš lūdza pēc spēka. Dusmu uzliesmojumi un kaušanās samazinājās.

Bija pagājuši 11 mēneši, kopš jaunietis bija pie mums, un situācija bija būtiski uzlabojusies. Bet viņa dusmas, apsaukāšanās izvirdumi, dūres vēl aizvien bija nekontrolējamas. Tas bija tikai dabiski – viņš mēģināja uzvarēt savā spēkā un pēc savas izpratnes, un tas reizēm arī izdevās, bet citreiz nepavisam. *Mūsu lūgšanas bija guvušas panākumus, taču viņa domāšanas veids vēl nebija veselīgs, un trūka Gara atjaunojošā spēka*.

Ko tas līdzēja, ka kļūdas tika atzītas un dusmas tika apspiestas, ja nākamajā acumirklī tās atkal uzvirda? Kad atzinu, ka ar savu gudrību tālāk netieku, manās rokās nonāca iepriekš minētā brošūra. Tā bija tieši laikā. Tad es ievēroju, ko mēs bijām palaiduši garām. Tas bija Svētā Gara spēks. Mēs vēl nekad nebijām Viņu lūguši pēc palīdzības!

Tā kā pati biju pārņemta ar brošūras "Soļi uz personīgo atmodu" vēsti, es saņēmu drosmi un jautāju zēnam, vai viņš jau kādreiz ir lūdzis pēc Svētā Gara. Nē, viņš to nebija darījis. Tad es centos viņu ieinteresēt izlasīt šo brošūru, tomēr no sākuma viņš to nepaņēma. Viņam pašam to vajadzēja vēlēties. Taču pēc kāda laika zēns pats palūdza brošūru.

Šeit ir viņa vārdi: "2012. gada novembrī skolotāja man iedeva brošūru "Soļi uz personīgo atmodu". Es to sāku cītīgi lasīt. Toreiz man nebija pazīstama Svētā Gara darbība."

Dienas laikā puisis jau gandrīz bija izlasījis pirmās divas nodaļas, un, kad bija pabeidzis, viņš man jautāja, kuru reizi es to lasot. Viņš nekavējoties sāka to lasīt vēlreiz un darīja tieši tā, kā brošūrā rakstīts: lasīja 6–10 reizes.

Kopš tā laika daudz kas ir mainījies. Sākot ar 2012. gada decembri, nebija vairs nekādu cīniņu un kautiņu – es to nevarēju aptvert. Zēni, ar kuriem viņš katru dienu bija kāvies, bija kļuvuši par viņa draugiem un tagad cits ar citu mierīgi sadzīvoja.

Jaunietis bija kļuvis pavisam citādāks – pieklājīgs un pat pretimnākošs, un viņa straujajā dabā zināmā mērā bija ienācis miers. Dievs darbojās, to varēja apliecināt zēna skolasbiedri. Viņš ļāva Dievam pie sevis darboties. Augļi bija vērojami katru dienu. Dieva godam vēlos pateikt, ka 2013. gada jūnijā šis zēns tika kristīts. Ja tas nebija Svētais Gars...

Vienmēr domāju, ka ar vienu bērnu varu tikt galā un vadīt pie izpratnes. Pacietība, uzmanības pievēršana un nebeidzamas sarunas jau darīs savu, bet ilgtermiņā tas vienkārši nedarbojās. Tad vajadzēja iesaistīties Dievam un mani pamācīt, ka tas ir Viņa Gars, kas arī neiespējamo padara iespējamu.

Kādu dienu, kad šis zēns būs debesīs, es zināšu, ka tā bija Dieva aizgādība. Kad ar savu gudrību biju bezizejā un beidzot atskārtu, ka nevaru zēnu vadīt, Dievs radikālā veidā sāka pie viņa darboties. Tas mani iedrošina – redzēt, ka Dievam nav bezcerīgu gadījumu." C. P.

Lūgšana: *Debesu Tēvs, paldies par Jēzus neatlaidīgo aicinājumu lūgt pēc Svētā Gara. Man ir žēl par tiem zaudējumiem, kuri radušies Svētā Gara trūkuma dēļ. Man ir vajadzīgs šis dievišķais Atbalsts, lai Jēzus manā dzīvē varētu kļūt lielāks. Nav nevienas jomas manā dzīvē, kur man nevajadzētu Viņa palīdzību. Paldies, ka Svētais Gars var mainīt manu raksturu un vēlas mani darīt derīgu Dieva valstībai. Es atdodu Tev visu, kas es esmu un kas man pieder. Paldies, ka Tu mani pieņem un dāvā Savu svētību. Palīdzi man pieaugt atziņā par Svēto Garu. Āmen.*

2. NODAĻA

KĀDA IR MŪSU PROBLĒMU BŪTĪBA?

Vai mūsu problēmām ir kāds garīgs iemesls? Vai iemesls ir Svētā Gara trūkums?

TRŪKUMU IEMESLS

Bībelē lasāmā atbilde ir: *"Jums nav, tāpēc ka jūs nelūdzat Dievu. Jūs lūdzat un nedabūjat, tāpēc ka ar ļaunām sirdīm [tiecoties pēc miesas lietām, Rom 8:5-7] lūdzat [..]."* (Jēkaba 4:2-3)

Mūsu Kungs Jēzus mūs mīļi un neatliekami aicina lūgt pēc Svētā Gara (Lūkas 11:9-13). Mēs noskaidrojām, ka mums tas jādara pastāvīgi, 3. nodaļā vēl vairāk tajā iedziļināsimies.

> *"Daudzi [..] runā par Kristu un par Svēto Garu, bet nesaņem nekādu labumu. Viņi nepakļauj savu dvēseli dievišķo spēku vadībai un kontrolei."*[7]

7 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 672. lpp.

Kā draudze mēs jau ilgāku laiku lūdzam pēc atmodas. Tas ir ļoti vērtīgi. Elena Vaita saka: "Piepildījums ar Svēto Garu ir tas, kas nepieciešams draudzei šodien." [8] "Kāpēc mēs nesalkstam un neslāpstam pēc Svētā Gara dāvanas, ja tikai tā varam saņemt spēku?" [9]

Tomēr svarīgākais nav tikai lūgt pēc atmodas, bet, kā saka Marks Finlejs, arī **"atmodas elementus īstenot praksē."** [10] Vai varu jūs aicināt nākt līdzi un spert soļus uz personīgo atmodu? Tas jūs vadīs uz spēkpilnu un piepildītu dzīvi.

Lai sāktu, vispirms mēs vēlamies analizēt problēmu un darīt to pamatīgi. Citādi pastāv briesmas, ka nepieciešamās pārmaiņas neuzskatīsim par svarīgām, vajadzīgām un vērtīgām. Pēc tam mēs vēlamies aplūkot Dieva piedāvāto risinājumu, kas mums sniedz neaptveramas svētības, un visbeidzot saprast, kā tās varam izmantot un piedzīvot savā dzīvē.

Svētā Gara trūkums mūsos noteikti nenozīmē to, ka nekam, ko esam darījuši un darām, nav nozīmes. Mums bija un ir ļoti labi plāni un programmas. Cik vien tas iespējams, Kungs noteikti ir svētījis arī mūsu cilvēciskās pūles, bet to, cik daudz lielākas sekmes un cik daudz labāka situācija varētu būt, ja mēs vairāk dzīvotu Svētajā Garā, zina tikai Kungs.

Šajā virzienā ir jau iets, un arī nākotnes perspektīvu Henrijs T. Blekabijs (Henry T. Blackaby) ir formulējis šādi:

"Viņš [Dievs] sešu mēnešu laikā var paveikt daudz vairāk caur ļaudīm, kas Viņam nodevušies, nekā mēs to spētu sešdesmit gados bez Viņa." [11]

Svarīgi, lai mēs Dieva vadībā uzreiz ietu pa pareizo ceļu un tā sasniegtu augstus rezultātus. Tā var notikt, ja esam piepildīti ar Svēto Garu.

---

8 E. G. Vaita, *Manuscript Releases*. 7. sēj., 267. lpp.

9 E. G. Vaita, *Liecības draudzei*, 8. sēj., 22. lpp.

10 Mark A. Finley, *Revive Us Again*, 25. lpp.

11 Henry T. Blackaby, *Den Willen Gottes erkennen und tun* (Experiencing God), (Kassel, 2002), 31. lpp.

TRĪS CILVĒKU GRUPAS UN VIŅU PERSONĪGĀS ATTIECĪBAS AR DIEVU

Dieva Vārds norāda uz trim cilvēku grupām atkarībā no viņu personīgajām attiecībām ar Dievu. Katrā no šīm grupām, ņemot vērā audzināšanu, raksturu, pašizglītošanos, vecumu, kultūru un citus faktorus, ir daudz atšķirību. Bet, ņemot vērā visas atšķirības, ir **tikai trīs pamata grupas attiecībās ar Dievu:**

- nav attiecību – Bībele to sauc par **dabīgo** (pasaulīgo) cilvēku;
- pilnīgas un patiesas attiecības – Bībele to sauc par **garīgu** cilvēku;
- dalītas vai šķietamas attiecības – Bībele to sauc par **miesīgu** cilvēku.

"Dabīgas", "garīgas" un "miesīgas" attiecības, ņemot vērā Dieva Vārdu, nav vērtējums. Patiesībā tas raksturo cilvēka personīgās attiecības ar Dievu.

Šīs trīs grupas ir raksturotas 1. Kor. 2:14-16 un 1. Kor. 3:1-3. Dabīgajam cilvēkam mēs pašreiz pievērsīsimies tikai nedaudz. Tas dzīvo pasaulē. Neliels ieskats pārējās divās grupās draudzē palīdzēs mums saprast, kur galvenokārt slēpjas problēmas iemesls. Turklāt svarīgākais ir saprast, pie kuras grupas piederu es pats. Tāpēc mūsu apcere ir arī kā palīgs, lai noteiktu diagnozi sev. Mēs vēlamies izmeklēt savu, nevis kāda cita dzīvi.

Kādi ir kritēriji iedalījumam grupās? Katrā no trim grupām mēs atklāsim, ka iedalījums ir atkarīgs no personīgajām attiecībām ar Svēto Garu.

Dabīgais cilvēks

"Miesīgais [vācu Lutera un angļu NKJV Bībeles tulk. – dabīgais] cilvēks nesatver to, kas nāk no Dieva Gara; jo tas viņam ir ģeķība, viņš to nevar saprast, jo tas ir garīgi apspriežams." (1. Kor. 2:14)

Dabīgajam cilvēkam nav nekādu attiecību ar Svēto Garu. Viņš dzīvo pasaulē un nemaz vai reti jautā pēc Dieva.

Garīgie un miesīgie ir draudzē

Mēs tiekam iepazīstināti ar divām grupām Pāvila 1. vēstules korintiešiem 2. un 3. nodaļā, kā arī Romiešiem 8:1-17 un Galatiešiem 5. un 6. nodaļā. Mums jāievēro, ka šo abu grupu kritērijs ir savienība ar Svēto Garu. Tas ir tāpēc, ka, pēc Dieva plāna, Svētais Gars ir mūsu vienīgā saikne ar Debesīm (*Laikmetu ilgas*, 322; Mat. 12:32). "Bet sirdij, pirms tā var saņemt Dieva svētības, vispirms ir jābūt atvērtai Svētā Gara ietekmei."[12]

Garīgais draudzes loceklis

Lasīsim 1. Kor 2:15-16:

"***Garīgais cilvēks*** *izdibina visas lietas, bet viņu pašu neviens neizdibina. Jo kas ir atzinis Tā Kunga prātu, lai Viņam varētu dot padomu? (Jes. 40:13)* ***Bet mums ir Kristus prāts***."

"***Kuram*** *turpretī* ***ir Gars****, kas var izspriest par visu, bet viņu pašu neviens nevar izdibināt. Ir sacīts: "Kurš tad pazīst Kunga Garu? Kurš var atļauties viņu pamācīt? Un* ***mums ir šis Gars***.""*(GNÜ)*

Garīgais cilvēks ir patiesais kristietis. Viņš tiek saukts par "garīgu" tāpēc, ka ir piepildīts ar Svēto Garu. Arī šeit attiecības ar Svēto Garu ir piederības kritērijs. Šim cilvēkam ir labas un pieaugošas attiecības ar Svēto Garu. Viņa dzīvē Jēzus ieņem centrālo vietu, mēs dažkārt arī sakām: "Jēzus ir viņa "sirds tronī". Garīgais cilvēks pamatīgi un pilnībā ir nodevies Jēzum, un kā apstiprinājums tam ir viņa nodošanās Jēzum Kristum katru rītu ar visu, kas viņš ir un kas viņam pieder. Lāodikejas vēstī viņš tiek apzīmēts kā "karsts", līdzībā par desmit jaunavām – kā "gudrs". Rom. 8:1-17 un Gal. 5 pateikts vēl vairāk par tādu cilvēku. Viņš dzīvo "*dzīvi pārpilnībā*" (Jāņa 10:10) jeb, kā Pāvils izsakās, "*iegūtu visu Dieva pilnību*". (Efez. 3:19; Kol. 2:9)

Miesīgais draudzes loceklis

Kāds var būt īsāku vai arī pat ļoti ilgu laiku draudzes loceklis un tomēr būt

---

12 E. G. Vaita, Leuchtende Spuren (Steps to Christ), (Hamburg, 1959), 69. lpp.

miesīgs. Ja jums, sev pašam par pārsteigumu, jāatzīst, ka pašlaik vēl esat miesīgs kristietis, tad nedusmojieties uz sevi, bet gan tieši pretēji – priecājieties, jo jums ir iespēja to nekavējoties mainīt. Esmu pārliecināts, ka lielākā daļa miesīgo kristiešu to nemaz neapzinās un patiesībā ilgojas pēc dziļākiem ticības piedzīvojumiem. Viņu nezināšana bieži vien nav tikai viņu vaina. Padomājiet: Kristum mājojot jūsu sirdī caur Svēto Garu, jūs piedzīvosit lielu prieku. (Jāņa 15:11 Jēzus saka: "*Un jūsu prieks būtu pilnīgs.*") Ar šo pārmaiņu jūs pamazām piedzīvosit "dzīvi pārpilnībā" (Jēzus Jāņa 10:10 – vairāk par to tālāk tekstā), un jums ir pamatota cerība uz mūžīgo dzīvību.

Lūgšana: *Debesu Tēvs, lūdzu, radi manī vēlmi uzdot sev šo jautājumu: Kurai grupai es piederu? Ja esmu miesīgs kristietis, tad sirsnīgi lūdzu Tevi – dāvini man drosmi to nekavējoties atzīt. Dod man vēlēšanos būt gatavam uz visu, ko Tu vēlies. Es Tevi lūdzu mani vadīt pretī laimīgai kristieša dzīvei – apsolītajai dzīvei pārpilnībā un dzīvei visā mūžībā. Lūdzu, atjauno manu sirdi. Sirsnīgi pateicos, ka šo lūgšanu esi uzklausījis. Āmen.*

1. Kor 3:1-4 apustulis Pāvils raksta par miesīgiem draudzes locekļiem: *"Ar jums, brāļi, es* ***nevarēju runāt kā ar garīgiem****, bet kā ar miesīgiem cilvēkiem, kā ar bērniem Kristū. Es jums devu pienu un ne smagu barību. To jūs nevarējāt panest, arī vēl tagad nevarat. Jo jūs vēl esat miesīgi. Kamēr jūsu starpā naids un ķildas, vai tad neesat miesīgi un vai nedzīvojat kā šīs pasaules cilvēki? Jo, kad viens saka: es turos pie Pāvila, bet otrs: es pie Apolla, – vai tad neesat miesīgi?"*

Vai arī šeit mēs skaidri nesaskatām, ka kritērijs par piederību šai grupai ir personīgās attiecības ar Svēto Garu? Apustulis Pāvils šajos nedaudzajos pantos trīs reizes piemin, ka Korintas draudzes locekļi ir miesīgi. Ko nozīmē "miesīgi"? Tas nozīmē, ka cilvēks dzīvo no miesas spēka, t.i., ar cilvēkam piemītošo parasto spēku un spējām. No tā var secināt, ka viņš nav piepildīts ar Svēto Garu vai arī, ja ir, tad – nepietiekami.

Daži domā, ka šajā cilvēku grupā ietilpst tikai tie, kuri dzīvo acīmredzamā grēkā, bet tā ir tikai viena no daudzajām šīs grupas iezīmēm. Vēlreiz gribu uzsvērt, ka abās grupās ir daudz atšķirību.

Pāvils miesīgos cilvēkus uzrunā par "brāļiem". Tas liecina, ka viņš uzrunā **draudzes locekļus**. Pāvils nevarēja ar viņiem "*runāt kā ar garīgiem*". Tas nozīmē, ka **viņi nebija piepildīti ar Svēto Garu** vai arī nebija **pietiekami piepildīti** ar Svēto Garu. Viņam ar tiem vajadzēja runāt tā, "*kā ar bērniem Kristū*". Tas norāda, ka viņi ticībā nebija pietiekami auguši. Cilvēks var labi pārzināt Bībeli, tomēr būt garīgi nepieaudzis. Garīgā pieaugšana ir saistīta ar mūsu nodošanos Jēzum un ar pastāvīgu dzīvi Svētajā Garā. Pāvils ar lielu dedzību vēlējās pievērst uzmanību miesīgā kristieša problēmai Korintas draudzē.

Savā ticības ceļā dažs miesīgais kristietis piedzīvo neapmierinātību, pievilšanu, bezjēdzību vai pastāvīgu sasprindzinājumu.

Citi miesīgie draudzes locekļi pierod pie šāda stāvokļa un ir pilnībā apmierināti. Viņi saka: "Mēs gan esam grēcinieki! Nu, tur neko nevaram darīt."

Taču vēl citi miesīgie kristieši var būt sajūsmināti. Viņi priecājas, ka ir atzinuši Bībeles patiesību. Miesīgi noskaņoti draudzes locekļi var būt ļoti aktīvi un pat ieņemt vadošus amatus draudzē vai vadīt draudzi. Viņi var pat daudz darīt Dieva darbā.

Mateja 7:22-23: *"Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā Vārdā neesam nākošas lietas sludinājuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam velnus izdzinuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam daudz brīnumu darījuši? Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu pazinis; eita nost no Manis, jūs ļauna darītāji."*

Kur ir problēma? Jēzus saka, ka Viņš tos nepazīst. Viņu attiecības ar Kristu nav patiesas, bet gan virspusējas. Vai nu nav notikusi patiesa nodošanās, vai arī tā netiek uzturēta. Jēzus caur Svēto Garu nav dzīvojis viņu sirdīs. Viņiem tātad nav bijušas personīgas attiecības ar Kristu. "*Pastāv arī šķietama savienība ar Kristu*."[13] Kad Kristus nav mūsos? Šai sakarā esmu lasījis nopietnus vārdus. Pirms tos pieminu, vēlos norādīt, ka, dzīvojot ar Svēto Garu, varam kļūt brīvi no tā, par ko tagad lasīsim:

> *"Kristus garam pretējs gars Viņu noteikti aizliegs, lai kā arī neskanētu vārdos izteiktā apliecība. Cilvēki Kristu var aizliegt ar ļaunu un muļķīgu valodu, kā arī ar nelaipniem un nepatiesiem vārdiem. Tie Viņu var aizliegt, izvairoties no*

---

13 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 676. lpp.

dzīves nastām un pakļaujoties grēcīgām izpriecām. Tie var aizliegt Viņu, pieskaņojoties pasaulei, nepieklājīgi uzvedoties, mīlot savus uzskatus, sevi attaisnojot, lolojot sevī šaubas, uzņemoties nevajadzīgas grūtības un mājojot tumsā. ***Ar to visu cilvēki skaidri parāda, ka viņos nav Kristus***."[14]

Dieva žēlastībā tas var ātri mainīties. Mēs tam vairāk pievērsīsimies trešajā un piektajā nodaļā.

Kāpēc ir svarīga dzīves nodošana un nodošanās Dievam?

Dieva Vārds saka: "*Es jums lieku pie sirds, brāļi, Dieva žēlsirdības vārdā nodot sevi pašus par dzīvu, svētu Dievam patīkamu upuri, tā lai ir jūsu garīgā kalpošana.*" (Rom. 12:1)

"Dievs ilgojas mūs dziedināt un atbrīvot [no mūsu "es" tirānijas, no mūsu grēku verdzības]. Bet, tā kā tas prasa pilnīgu pārvēršanos, visas mūsu dabas atjaunošanu, tad mums pilnīgi jānododas Viņam."[15] Mūsu "es" ir apvainots, greizsirdīgs, tas dusmojas, tur ļaunu prātu utt. Dievs mūs grib atbrīvot no šāda stāvokļa.

> *Es jums lieku pie sirds, brāļi, Dieva žēlsirdības vārdā nodot sevi pašus par dzīvu, svētu Dievam patīkamu upuri.*

"Dievs aicina nodoties Viņam, lai varētu mūsos īstenot savu gribu, un mūsu ziņā paliek izvēle, vai atbrīvoties no grēka verdzības un piedalīties Dieva bērnu brīnišķīgajā brīvībā."[16]

Dieva atbilde uz mūsu pirmo pamata nodošanos ir jaunpiedzimšana (Jāņa 3:1-21). Pēc tam tiekam aicināti palikt šajā nodošanās stāvoklī (Jāņa 15:1-17). Par to vairāk lasiet 3. nodaļā.

---

14 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 357.-358. lpp.
15 E. G. Vaita, *Ceļš pie Kristus*, 43. lpp.
16 E. G. Vaita, *Ceļš pie Kristus*, 44. lpp.

Moriss Vendens par dzīves nodošanu Dievam saka:

"Nodošanās nevar notikt daļēji. Nav tādas lietas kā daļēja nodošanās. Daļēja nodošanās nav iespējama, tāpat kā daļēja grūtniecība. Vai nu jūs nododaties, vai ne. Vidusceļa nav."[17]

Elena Vaita par nodošanos ik dienas teikusi:

"Tikai tie, kas sadarbojas ar Kristu, tikai tie, kas saka: Kungs, viss, kas man ir, un viss, kas es esmu, ir Tavs, tiks atzīti par Dieva dēliem un meitām." [18]

Tātad cilvēks var būt draudzē un, iespējams, aiziet bojā. Cik traģiski! (To parāda līdzība par desmit jaunavām un vēsts Lāodikejas draudzei.)

Kāpēc ir tik grūti atzīt, ka esi miesīgs kristietis?

Tāpēc, ka arī miesīga kristieša dzīve ir pildīta ar "reliģiju", bieži viņš nemaz neaptver, ka viņam trūkst kā izšķiroša – ciešās, glābjošās attiecības ar Dievu. Ja Kristus nevar noteikt visu dzīvi, tad būtībā Viņš stāv pie durvīm un klaudzina (Atkl. 3:20). Viņš saka: ja tas nemainīsies, tad es tevi izspļaušu.

Vēl ir kāds ietekmējošs faktors, proti, ņemot vērā mūsu spēcīgās pamatmācības, kuras pamatotas tikai uz Bībeli, mums ir stipra pārliecība. (Svarīgi, lai mēs būtu atvērti apgūt jaunas zināšanas.) Mēs esam pārliecināti, ka ticam patiesībai, un tas mūs sajūsmina. Mums ir ļoti labas zināšanas. Mēs sakām pareizās lietas. Tas viss sagādā grūtības atzīt miesīguma problēmu. Vai neiespaido arī tas, ka es kādreiz patiesi esmu dzīvojis ar Svēto Garu? Ja nē, vai es vispār varu pamanīt atšķirību?

Kāds sludinātājs raksta: "Man tikko bija saruna ar kādu draudzes māsu, kura piedalās 40 lūgšanu dienās (vairāk par 40 lūgšanu dienām skatīt 5. nodaļā), un viņa sacīja, ka tās ir mainījušas viņas dzīvi. **Visu savu dzīvi viņa sev ir vaicājusi, kā trūkst viņas ticības dzīvē, un tagad viņa to zina – Svētais Gars.** Kā es vēlētos, kaut tu būtu dzirdējis viņas liecību! Māsa sacīja, ka pirmo reizi savā dzīvē ievērojusi, ka viņai ir attiecības ar Dievu. [..] Arī citi bija pamanījuši pārmaiņas viņas dzīvē."[19] Šīs sievietes sacītais apstiprina, ka ir

17 Moriss Vendens, *95 tēzes par taisnošanu ticībā*, 63. lpp.

18 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 523. lpp.

19 E-pasts H.Haubeilam, 2012. g. 15. febr.

iespējams pamanīt, ka kaut kā pietrūkst, bet nesaprast, kas tieši ir tas, kas pietrūkst. Daudzi ilgojas pēc kaut kā vairāk, un viņi nezina, kas tas ir un kā to varētu iegūt.

Esmu pateicīgs, ka 1. Kor. 3:1-3 trīs reizes lietots vārds "vēl": "*Jūs **vēl** esat miesīgi*." Tas norāda, ka miesīgais cilvēks var kļūt garīgs. Nevienam nav jāpaliek miesīgam. Tā kā viņš pieder draudzei, viņam ir liela priekštiesība to atzīt un mainīties. Jautājumu, kā kļūt par garīgu cilvēku, aplūkosim vēlāk.

Mēs šeit ieraugām vēl kādu aspektu, kas ir naids un ķildas, vai kā Bībeles GNÜ tulkojumā norādīts: "*Jūs sacenšaties viens ar otru un strīdaties*." Šāda rīcība pierāda Pāvilam, ka miesīgie draudzes locekļi, tāpat kā citi cilvēki, nedzīvo no Svētā Gara, bet gan rīkojas miesīgi. Vai tas norāda, ka saspīlētas situācijas draudzē lielākoties veicina miesīgi noskaņoti cilvēki (Jūdas 19)? Vai farizeji un saduķeji Jēzus laikā arī nesacentās? Tas nozīmē, ka jau toreiz valdīja saspīlējums starp konservatīviem un liberāliem/progresīviem cilvēkiem. Vieni bija ļoti tieši, otri – daudz brīvāki. Taču abas puses bija pārliecinātas, ka pareizi interpretē Bībeli un ka tām ir pareiza attieksme pret to. Jēzus mums atklāj, ka abu pušu cilvēki bija miesīgi, t.i., nebija Svētā Gara piepildīti. Tas pats ir iespējams arī šodien. Arī konservatīvie kristieši var būt miesīgi.

Diemžēl šodien cilvēki bieži lūkojas caur "konservatīvs vai liberāls/progresīvs" brillēm. Priekšrocība ir tam, kurš skatās, jo pats tiek sveikā cauri. Bībeles iedalījumā "miesīgs vai garīgs" ir izaicinājums, lai mēs veiktu garīgu inventarizāciju. Mums to vajadzētu darīt arī mūsu pašu labā. Padomāsim, ko Dieva Vārds mums saka Gal. 6:7-8:

> "*[..] ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus. Proti, kas sēj savā miesā, tas pļaus no miesas pazušanu, bet, kas sēj Garā, tas pļaus no Gara mūžīgo dzīvību*."

Miesīgais cilvēks vēlas sekot Jēzum un patikt Viņam, bet viņš nav visu savu dzīvi nodevis Viņam, vai – ja viņš to ir darījis – kādu iemeslu dēļ ir atkritis no ticības (Gal. 3:3; Atkl. 2:4-5). Tas nozīmē, ka viņš – varbūt neapzināti – **vienlaikus** vēlas dzīvot pēc Dieva gribas **un** pēc sava paša ieskatiem. Taču tas nav iespējams. Visbeidzot viņš pats nosaka savu dzīvi. Viņa dzīvē piepildās sakāmvārds: "Vienās krūtīs divas dvēseles." Vai Kungs šādā situācijā var dot Svēto Garu? Jēkaba 4:3 ir atbilde: "*Jūs lūdzat un nedabūjat, tāpēc ka ar ļaunām sirdīm lūdzat, lai to šķiestu savās kārībās*." Esmu nonācis pie secinājuma, ka šeit ir domāta lūgšana miesīgā veidā. Vai šādas lūgšanas uzklausīšana nestiprinātu tikai savu "es", paša egoismu? Tā

nu šāds draudzes loceklis dzīvo ar parastu cilvēcisku spēku un spējām. Atklāsmes grāmatā 3:16 tas tiek apzīmēts kā "remdens", Mateja evaņģēlija 25. nodaļā – kā "negudrs".

Kāpēc Jēzus miesīgus draudzes locekļus sauc par remdeniem?

Kāpēc daudziem kristiešiem trūkst Svētā Gara piedzīvojuma? Lai atbildētu uz šo jautājumu, vispirms aplūkosim Lāodikejas fenomenu. Kāpēc Jēzus Lāodikejas draudzes ticīgos nosauc par remdeniem? Viņš pats sniedz precīzu skaidrojumu: "*Redzi, Es stāvu durvju priekšā.*" (Atkl. 3:20) Jēzus neatrodas šo ticīgo dzīves centrā, bet gan ārpusē. Viņš stāv ārā, durvju priekšā. Kāpēc Viņš nav ienācis? Tāpēc ka netika aicināts. Viņš ar varu nelaužas iekšā, jo Viņš respektē mūsu brīvo izvēli.

Kāpēc ticīgie Jēzu atstāj ārpusē? Tam ir dažādi cēloņi un iemesli. Savā ticībā daži atrodas tikai intelektuālā un zināšanu līmenī, kā rakstu mācītājs Nikodēms. Viņi nesaprot, kas īsti ir kristieša dzīve, proti, mūsu pilnīgā nodošanās Dievam, kā Jēzus to paskaidro ar jaunpiedzimšanu (salīdzini Jāņa 3:1-10). Citiem sekošanas "cena" ir pārāk augsta, viņiem liekas, ka ir jāatstāj pārāk daudz, kā "bagātajam jauneklim" (salīdzini Mat. 19:16-24). Sekošana Jēzum prasa sevis aizliegšanu un labprātību mainīt savu dzīvi (salīdzini Mat. 16:24-25), pilnīgu nodošanos Dievam (Rom. 12:1). Atstāt Jēzu ārpusē var arī vienaldzības dēļ – neveltot pienācīgu laiku personīgajām attiecībām ar Jēzu.

Es atkārtoju Atkl.3:20 Jēzus minēto pamatojumu remdenībai: "*Redzi, Es stāvu durvju priekšā.*" Tātad Jēzus neatrodas viņu dzīves centrā, bet gan ārpusē vai kaut kur malā. Atceries: "*Neviens nevar kalpot diviem kungiem [..].*" (Mat. 6:24) Vai nu tu nosaki savu dzīvi, vai Jēzus. Remdenība tātad tiek attiecināta uz personīgajām attiecībām ar Kristu. Citās jomās attiecīgā persona var arī nebūt remdena.

Piemērs: kāds vīrs, kurš ir ļoti aizņemts, pildot darba pienākumus, atstāj novārtā savu sievu. Viņš ir ļoti aktīvs savā darbā, bet remdens laulības attiecībās. Kāds var būt ļoti aktīvs draudzes loceklis, ļoti čakls draudzes vadītājs vai sludinātājs, vai Savienības vadītājs, bet tajā pašā laikā būt remdens attiecībās ar Kristu. Viņš ir tik ļoti iesaistījies uzdevumu izpildē, ka novārtā atstājis savas personīgās attiecības ar Kristu. Tā ir remdenība, kuru Jēzus grib atklāt. Tas ir traģiski – būt tik ļoti aizņemtam Kunga darbā (draudzē un misijā), ka novārtā tiek atstāts pats darba Kungs.

LĪDZĪBA PAR DESMIT JAUNAVĀM

Ko Jēzus līdzība par desmit jaunavām mums atklāj saistībā ar garīgiem un miesīgiem draudzes locekļiem?

- Visas desmit bija jaunavas
- Visām bija lukturi
- Visas izgāja līgavainim pretim
- Visas gaidīja Kristus otro atnākšanu
- Visas iemiga
- Visas dzirdēja saucienu un pamodās
- Visas sakārtoja savus lukturus
- Visi lukturi dega
- Puse no viņām ievēroja, ka viņu lukturi izdziest

Visiem lukturiem, lai degtu, ir nepieciešama eļļa. Ir vajadzīga enerģija. Pēc neilga laika piecas atskārta – **mūsu lukturi izdziest**. Tikai īsu laiku degošie ģeķīgo jaunavu lukturi mums atklāj, ka tām mazliet bija Svētais Gars, tomēr nebija pietiekami. Eļļas pietrūka. **Tā bija vienīgā atšķirība!**

Kad piecas jaunavas atgriezās no iepirkšanās un lūdza, lai tās ielaiž, Jēzus atbildēja: "Es jūs nepazīstu." Par vēlu viņas sāka rūpēties par eļļu, par Svēto Garu. Durvis palika aizslēgtas.

Jēzus ar šo līdzību mums skaidri atklāj, ka mūsu personīgajām attiecībām ar Viņu ir cieša saistība. Tas, kurš neļauj sevi piepildīt ar Svēto Garu, nesaņem Jēzus atzinību. Rom. 8:8-9 rakstīts: "*Miesas cilvēki nevar patikt Dievam. [..] ja kādam nav Kristus Gara, tas nepieder Viņam.*"

Patiešām, tikai pateicoties Svētajam Garam, mums ir personīgas attiecības ar Jēzu. 1. Jāņa 3:24 teikts: "***No tā mēs noskārstam**, ka Viņš [Jēzus] paliek mūsos, proti, **no Gara, ko Viņš mums ir devis**.*" Pārliecība, ka esmu piepildīts ar Svēto Garu, tajā pašā laikā ir arī pārliecība, ka esmu Jēzū un Viņš manī.

Tieši šādu piedzīvojumu arī pieredzēja sieviete, kura piedalījās 40 lūgšanu dienās. Pateicoties Svētā Gara klātbūtnei viņas dzīvē, sieviete pie-

dzīvoja attiecības ar Dievu pavisam citādā veidā, un arī citi pamanīja pārmaiņas viņas dzīvē. Kāda ticības māsa no Dienvidvācijas pēc šīs brošūras izlasīšanas rakstīja: "Ierosinājumi no Denisa Smita grāmatas "40 lūgšanu un studiju dienas, lai sagatavotos Jēzus otrajai atnākšanai" kopā ar šo brošūru ir devuši lielu un ilgi gaidītu svētību manā dzīvē. Tāpat kā daudzi citi brāļi un māsas, arī es un ticības māsa no mūsu draudzes piedzīvojām, ka mūsu ticības dzīvē kaut kā trūka, un tagad varējām piedzīvot to, kā Jēzus ienāca mūsu dzīvē un sāka mūs pārveidot. Viņš to aizvien vēl dara, un soli pa solim vada mūs tuvāk sev." [20]

Kāds brālis rakstīja: "Brošūra "*Soļi uz personīgo atmodu*" mani ļoti ietekmēja. [..] Nodaļa par desmit jaunavām, bet jo īpaši Rom. 8:9b: "*Ja kādam nav Kristus Gara, tas nepieder Viņam*" mani ļoti pārsteidza. Pēkšņi es nebiju vairs drošs, vai Svētais Gars ir ar mani un vai Viņš manī darbojas, jo savā dzīvē es sāpīgi izjutu pienācīgu 'augļu' trūkumu. Šodien, sabata pēcpusdienā, es izlasīju brošūru līdz galam un mani pārņēma nebeidzamas un dziļas skumjas. Tad es izlasīju lūgšanu, kas uzrakstīta 5. nodaļas beigās, un manī radās iekšēja vēlēšanās, kaut Svētais Gars ienāktu manī un izmainītu manu sirdi, un kaut Dievs Tēvs mani pārveidotu saskaņā ar Savu gribu. [..] Paldies par šo brošūru un vārdiem, kas mani tik ļoti dziļi skāra." A. P.

Miesīga kristieša lielākā traģēdija ir tā, ka viņš neiemanto mūžīgo dzīvību, ja tā stāvoklis neizmainās. Rom. 8:9b: "*Ja kādam nav Kristus Gara, tas nepieder Viņam*."

Mums jāatceras, ka galvenā atšķirība starp garīgiem un miesīgiem draudzes locekļiem ir saistīta ar Svēto Garu. Garīgais kristietis ir piepildīts ar Svēto Garu. Miesīgais nav vai nav pietiekami piepildīts ar Svēto Garu.

Ja secināt, ka esat miesīgs kristietis, tad nedusmojieties par to. Dievs jums piedāvā dziedināšanu – Svēto Garu. Dažās aprindās Svētais Gars tiek pārmērīgi izcelts, savukārt citās aprindās tas tiek atstāts novārtā. Lai Dievs mūs vada pa bībelisko viduceļu.

---

20 E-pasts (2013. 31. marts)

SALĪDZINĀJUMS: PIRMKRISTIEŠU DRAUDZE UN GALA LAIKA DRAUDZE

Ja pirmkristiešu draudzi salīdzinām ar mūsu šodienas draudzi, tad mums – gribot vai negribot – ir jāsecina, ka pirmkristiešu draudzē bija krietni vairāk garīgu cilvēku. Apustuļu darbu grāmata mums atklāj šo pozitīvo un ātro attīstības iemeslu. Viņiem nebija nekādu palīglīdzekļu, bet viņiem bija Svētais Gars. Mums ir daudz izcilu palīglīdzekļu, bet mums trūkst Svētā Gara.

> A. V. Tozers: "Ja šodien Svētais Gars tiktu atņemts draudzei, tad 95% no tā, ko darām, turpinātos un neviens nepamanītu atšķirību. Ja Svētais Gars toreiz tiktu atņemts Jaunās Derības draudzei, tad 95% no tā, ko viņi darīja, apstātos un ikviens pamanītu atšķirību." [21]

Vai esam iemācījušies iztikt bez Svētā Gara? Vai šodien mūsu draudzes lielākā daļa ir miesīgie kristieši?

Vai tāpēc bieži jūtamies bezspēcīgi un ilgstoši negūstam uzvaras? Vai miesīgais stāvoklis ir saistīts ar to, ka daudzviet mūsu draudzes pieaugums ir niecīgs? Vai sarežģītas problēmas daudzās jomās nerodas no miesīgā stāvokļa? Mēs aizvien vairāk ievērosim, ka mūsu personīgā un kopējā pamatproblēma ir Svētā Gara trūkums. Personīgajā dzīvē ar Dieva palīdzību varam to ātri mainīt. Par to vairāk 3. nodaļā.

Nākamais citāts ir rakstīts sludinātājiem, bet attiecas uz ikvienu. Johanness Magers saka: "Pāvils norāda atšķirību starp garīgiem un miesīgiem kristiešiem, starp tiem, kuri ir piepildīti ar Garu, un tiem, kuru dzīvē Svētajam Garam nav vietas – Svētā Gara kristītiem un Svētā Gara nepiepildītiem.

Sludinātājam tas nozīmē: man var būt pamatīga teoloģiskā izglītība, es saprotu Bībeles oriģinālvalodu un protu izmantot ekseģētisko darbarīku; lielās Bībeles patiesības es varu pieņemt intelektuāli un tās saprast, kā arī labi pārzināt daudzo gadsimtu dogmatiku; es varu atrasties homilētikas augstumos un sludināt aktuālas un dzīvas svētrunas – un nebūt piepildīts ar Svēto Garu, neskatoties uz visām savām zināšanām un dāvanām. Grā-

---

21 Dr.S.Joseph Kidder, Anleitung zum geistlichen Leben (Andrews University), PPP Folie 2

matas, izglītība, labs tehniskais aprīkojums un paša pievilcība ir kā Gara piepildījuma aizstājējs.

Sludināšanu, publiskās lūgšanas, draudzes dzīves organizēšanu, evaņģelizācijas programmu sagatavošanu, padomu došanu – to visu varu iemācīties un īstenot arī bez Svētā Gara. E. G. Vaita šo bīstamo iespēju ir formulējusi šādi: "Iemesls, kāpēc tik maz parādās Dieva Gars, ir tas, ka sludinātāji iemācās iztikt bez tā." (*Liecības draudzei*, 1. sēj., 383. lpp.) Lai arī sludinātāja pamatizglītība un sistemātiska tālākizglītība ir svarīga, tikt pastāvīgi piepildītam ar Svēto Garu ir daudz svarīgāk."[22]

Kopsavilkums: *būt miesīgam nozīmē dzīvot ar parastiem cilvēciskiem spēkiem un cilvēciskām spējām, bez Svētā Gara vai arī ar nepietiekamu Svētā Gara vadību.*

GALVENAIS TRAUCĒKLIS MIESĪGIEM KRISTIEŠIEM

Augsto Bībeles ētiku – mīlēt ienaidnieku, piedot visiem cilvēkiem, uzvarēt grēku – var īstenot tikai Svētā Gara spēkā, ne ar cilvēcisku spēku. Tas mums atklāj miesīgo kristiešu pamatproblēmu – savā dzīvē paļauties vienīgi uz cilvēcisko spēku. Ar mūsu pašu spēkiem vien mēs nevaram darīt Dieva prātu. Lasīsim par šo tēmu vairākus Bībeles tekstus:

Jes. 64:6: "*[..] visa **mūsu** taisnība ir kā sārņains tērps.*"

Jer. 13:23: "*Vai var nēģeris mainīt savu ādas krāsu, un vai leopards var pārveidot savas ādas raibumus? Tad arī jūs varētu labu darīt, jūs, kas esat pieraduši pie ļauniem darbiem.*"

Eceh. 36:26-27: "*Es jums piešķiršu jaunu sirdi un jaunu garu; Es izņemšu no jūsu krūtīm akmens sirdi un ielikšu jums miesas sirdi. Es jums došu Savu Garu un jūs vadīšu, ka jūs staigāsit Manos likumos un sargāsit, un pildīsit Manas tiesas.*"

Rom. 8:7: "*Jo miesas tieksme ir naidā ar Dievu: tā neklausa Dieva bauslībai, **jo tā to nespēj**.*"

---

22 Johannes Magers, *Auf den Spuren des Geistes*, (Lüneburg, 1999), 102.-103. lpp. (Johannes Magers bija sludinātājs, evaņģelists un daudzus gadus sistemātiskās teoloģijas docents. Viņš ir bijis sludinātāju nodaļas vadītājs Eiro-Āfrikas Divīzijā Bernē (Tagad: Inter-Eiropas Divīzija). Šobrīd viņš ir pensijā un dzīvo Frīdensavā.)

Elena Vaita mums skaidri un tieši pasaka:

"Tas, kurš, ievērojot likumu, cenšas aizsniegt debesis ar saviem spēkiem, mēģina neiespējamo. Cilvēks nevar tikt izglābts nepaklausot, **bet tiem nav jābūt viņa paša darbiem. Kristum jādarbojas viņā ar gribēšanu un varēšanu pēc sava labā prāta**." [23]

Domāju, ka šie norādījumi pietiekami skaidri parāda, ka mēs bez Svētā Gara nespējam darīt Dieva prātu. Mums pastāvīgi ir jāizvēlas Dieva prāts, un Dievs dod mums spēku, lai to īstenotu. Izprast mācību par taisnošanu ticībā ir īpaši svarīgi un atbrīvojoši. Mēs to šeit nevaram iztirzāt pilnībā.

KAS VAR NOTIKT, JA CENŠAMIES DARĪT TO, KAS NAV MŪSU SPĒKOS?

Kas var notikt, ja man bieži jāatzīst: "Es to nevaru! Tagad atkal esmu zaudējis!"? Zināmā mērā varu piedzīvot vilšanos.

Domāju, ka šodien ar šo problēmu vairāk saskaras jaunākā paaudze, nevis vecākā. Vecākā paaudze izjūt stiprāku pienākuma apziņu, pieradusi pie paklausības ģimenē, skolā un darbā. Tādēļ vilšanās viņus tik ātri nesamulsina kā jaunākos. Tomēr ar šo problēmu sastopas kā vecākā, tā jaunākā paaudze. Vienīgi tas, ka jaunie to uztver daudz tiešāk. Ticības ceļa staigāšana pašu spēkiem ir katra miesīgā kristieša lielākā problēma neatkarīgi no tā, vai viņš to apzinās vai ne.

Kā mēs mēģinām risināt šo problēmu? Kāds varbūt lūdz vairāk pēc Dieva palīdzības un nolemj vairāk sevi piespiest. Kāds cits var domāt: varbūt par to nevajadzētu tik ierobežoti domāt. Tad viņš sāk lietas uztvert vieglāk un jūtas brīvāks. Kāds cits pavisam atmet ticībai ar roku un pēc tam, iespējams, patiešām jūtas labāk. Problēma ir tā, ka šie šķietami labie risinājumi ir viltus risinājumi, jo agrāk vai vēlāk pienāk "smagās beigas". Pareizais ceļš ir ņemt vērā Dieva likumus, jo tos visus Dievs ir devis savā mīlestībā mūsu labklājības labā. Taču tam mums ir vajadzīgs Dieva spēks. Pareizais ceļš ir dzīvot Svētā Gara spēkā ar pieaugošu prieku, motivāciju, spēku, auglību un uzvaru.

---

23 E. G. Vaita, *Review and Herald*, 1890. gada 1. jūlijs.

PAMATPROBLĒMA

Domāju, ka sapratām, ka patiesā problēma galvenokārt ir saistīta ar miesīgo kristietību. Vai mums pamazām kļuva skaidrāks, kāpēc Jēzus nevēlas remdenus sekotājus? Tiem nav dzīve pārpilnībā, kuru Dievs mums vēlas dot, un tiem ir nepareizs priekšstats, un daudzi – varbūt pat visi – to nemaz neapzinās. Problēma ir daudz nopietnāka, nekā mēs to atzīstam. "Daļēji nodevušies kristieši ir sliktāki par neticīgiem; jo viņu liekulīgie vārdi un viņu neitrālais stāvoklis daudzus vada prom no patiesā ceļa." [24]

Iespējamie iemesli, kas noved pie miesīgas kristietības

Faktori un iemesli, kas var novest pie miesīgas kristietības:

1. **Nezināšana** – par maz esam iedziļinājušies tēmā par "dzīvi Svētajā Garā" vai arī neesam atraduši atslēgu, kuru izmantot praksē.

2. **Neticība vai mazticība** – priekšnosacījums Svētā Gara piepildījumam ir pilnīga savas dzīves nodošana Jēzum Kristum. To mēs varam nepiedzīvot savas nezināšanas dēļ, vai arī baidoties, ka Kungs mūs vadīs ne tā, kā mēs vēlamies. Tas nozīmē, ka mēs pietiekami neuzticamies Dieva mīlestībai un gudrībai.

3. **Nepatiesi uzskati** – kāds var domāt, ka ir piepildīts ar Svēto Garu, lai gan patiesībā tā nav, vai arī ir nepietiekami piepildīts. Šķiet, ka šī ir pamatproblēma. (Vairāk par to nākamajā lapaspusē – sadaļā "Kā risināt šo šķietamo pretrunu?")

4. **Pārmērīga aizņemtība** – cilvēki var būt aizņemti un uzskatīt, ka viņiem nav laika vai tā ir ļoti maz, lai koptu attiecības ar Kristu. Vai arī viņi tam velta laiku, tomēr savienībā ar Dievu negūst patiesu progresu.

5. **Apslēptie grēki**, varbūt nav notikusi atjaunošana – tas darbojas kā īssavienojums, t.i., nav nekāda savienojuma ar Dieva spēku.

---

24 E. G. Vaita, *Letter 44*, 1903, citēta no *Adv. Bible Commentary*, 7. sēj., 963. lpp. par Atkl. 3:15-16

6. **Rīcība, kas lielākoties balstās uz jūtām** – Dieva Vārds saka: "Taisnais no ticības dzīvos." Vai, pieņemot lēmumus savā dzīvē, es uzticos Dievam vai pats savām jūtām? Kāds Rodžera Morno teiciens mani ļoti iespaidoja: "Gari iedrošina cilvēkus uzticēties vairāk savām sajūtām, nekā ieklausīties Kristus un Viņa praviešu vārdos. Tas nav drošs ceļš, kad gari iegūst varu pār cilvēka dzīvi, bet pats cilvēks nemaz nepamana, kas notiek."[25]

Kāpēc lūgt pēc Svētā Gara arī tad, ja esmu piepildīts ar Viņu?

No vienas puses, mums ir dots Svētais Gars, lai Viņš paliktu ar mums. No otras puses, mums pēc tā ticībā pastāvīgi jālūdz. Kā risināt šo šķietamo pretrunu?

No vienas puses:

Jāņa 14:17 Jēzus saka: "*[..] Viņš [Svētais Gars] pastāvīgi ir pie jums un mājo jūsos*." Ap. d. 2:38 paskaidro: "*Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties [..], lai [..] saņemtu Svētā Gara dāvanu*."

No otras puses:

Jēzus, sniedzot lūgšanu mācību, Lūkas 11:9, 13 saka: "*Lūdziet, tad jums taps dots, [..] cik daudz vairāk jūsu Tēvs no debesīm dos Svēto Garu tiem, kas Viņu lūdz?*" Efez. 5:18 sacīts: "*[..] topiet Gara pilni.*" (Grieķu oriģināltekста tulkojumā: "*Topiet pastāvīgi un vienmēr no jauna piepildīti ar Garu!*")

Risinājums:

E. G. Vaita saka: "Gara darbība vienmēr ir saskaņā ar rakstīto Vārdu. Garīgo pasauli var salīdzināt ar dabisko. Mūsu laicīgo dzīvību ik acumirkli pasargā un uztur Dievišķs spēks, tomēr nevis ar kādu ārkārtēju brīnumu, bet mums pašiem izlietojot mūsu iespēju robežās esošās svētības. Tāpat tiek stiprināta un uzturēta arī garīgā dzīvība, ņemot vērā Dieva aizgādības sniegtos līdzekļus. Ja Kristus sekotājs grib pieaugt "par pilnīgu [..], pilnīgi Kristum līdzīgu" vīru (Ef. 4:13), tad viņam jāēd dzīvības maize un jādzer no pestīšanas ūdeņiem; tam jābūt modram lūgšanās un jāstrādā, visās lietās uzmanīgi sekojot Dieva norādījumiem, kas sniegti Viņa Vārdā." [26]

---

25 Roger Morneau, *A Trip into the Supernatural*, *Review and Herald* 1982, 43. lpp.

26 E. G. Vaita, *Apustuļu darbi*, 284.-285. lpp.

Dzīvību mēs saņēmām piedzimstot. Lai šo dzīvību uzturētu, mums ir jāēd, jādzer, jākustas un jāveic citas darbības. Līdzīgi ir ar garīgo dzīvi. Mēs saņēmām Svēto Garu kristībās caur ūdeni un Garu (jaunpiedzimšana), lai garīgā dzīve mūsos paliktu visu dzīves laiku. Lai uzturētu garīgo dzīvi, ir jālieto garīgie uzturlīdzekļi, kurus Dievs mums ir sagādājis, – Svētais Gars, Dieva Vārds, lūgšana, mūsu liecība u.c.

Jēzus Jāņa 15:4 saka: "*Palieciet Manī un Es – jūsos [..].*" E. G. Vaita par to raksta: "Palikt Kristū nozīmē pastāvīgi saņemt Viņa Garu un dzīvot dzīvi, kas bez atlikuma nodota kalpošanā Viņam."[27]

Mums katru dienu ticībā jālūdz pēc Svētā Gara un katru rītu jānodod Viņam visa sava dzīve, viss, kas mums pieder un kas mēs esam.

KUR ES ESMU?

Vai tagad svarīgākais nav noskaidrot, pie kuras grupas es piederu? Kur es atrodos?

Divdesmit gadu vecumā manai mātei kāds cilvēks jautāja, vai viņas dzīvē ir Dievs. Viņa atbildēja, ka viņu neinteresē ticība. Tad šis cilvēks viņai jautāja: "Un ja jūs šajā naktī nomirsit?" Šis jautājums viņu dziļi aizskāra, bet sniedza ļoti labus rezultātus, jo vadīja viņu pie izšķiršanās par Jēzu un Viņa draudzi.

Varbūt arī jums noder šis jautājums:

Pieņemsim, ka jūs šodien nomirstat (ar infarktu? satiksmes negadījumā?)
Vai tagad esat pārliecināts par mūžīgo dzīvi ar Jēzu Kristu?
Nepalieciet par to neziņā.

Par dzīves laimi

Biju ļoti satraucies, kad apzinājos šīs problēmas – Svētā Gara trūkums – patieso apmēru. Es domāju un lūdzu, vai man vispār iekļaut turpmākās rindkopas. Tomēr es uzdrošinājos, jo kādam tas var būt jautājums par laimi tagadējā dzīvē un mūžīgā dzīvē un tas īpaši ietekmē attiecības ģimenē, draudzē un darbavietā. Nezinu, kam tas būtu nozīmīgi, tomēr vēlos šiem

27 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 676. lpp.

cilvēkiem palīdzēt, jo arī es saņēmu palīdzību. Ir ļoti svarīgi ikvienam, kurš ir miesīgs kristietis, to arī atzīt, citādi viņš ar Dieva palīdzību nevar mainīties. Dievs savā mīlestībā vēlas mūs dāsni svētīt, dāvājot Svēto Garu ciešākām attiecībām ar Jēzu Kristu. Līdz ar to mēs neciešam lielu zaudējumu un mums ir iespēja piedzīvot neizmērojamu svētību. Brīnišķīgākais ir tas, ka nevēlamā situācija ar Dieva palīdzību ātri var tikt mainīta. (Par to vairāk 3. un 5. nodaļā.)

Bībelē miesīgā kristīguma problēmas apzīmēšanai ir izmantoti dažādi jēdzieni. Atsevišķas grupas un cilvēki grupās var atklāt ļoti dažādus uzsvarus, kas līdzdala vienu un to pašu pamatproblēmu:

- **"miesīgs"** – "*Bet jūs neesat miesā, bet Garā, tik tiešām, ka Dieva Gars mīt jūsos. Bet,* ***ja kādam nav Kristus Gara****, tas nepieder Viņam.*" (Rom. 8:9) Skatīt arī Rom. 8:1-17; 1. Kor. 3:1-4; Gal. 5:16-21 u.c.
- **"negudrās"** – līdzība par desmit jaunavām (Mat. 25:1-13)
  "Draudzes stāvoklis, kuru reprezentē ģeķīgās jaunavas, tiek attiecināts arī uz Lāodikejas draudzes stāvokli." [28]
- **"remdens"** – vēsts Lāodikejai (Atkl. 3:14-21)
  "*[..] kaut jel tu būtu auksts vai karsts.*" (Atkl. 3:15) Vai tas nav pārsteidzoši? Jēzus aukstos izvirza priekšā remdenajiem. Kāpēc? "Kristieši ar dalītām sirdīm (tie esam mēs, ja pilnībā nenododamies Kristum) ir sliktāki par neticīgajiem, jo viņu pieviļošie vārdi un nenoteiktais stāvoklis daudzus aizved prom no īstā ceļa. Neticīgais parāda, kas viņš ir. Remdenais kristietis cenšas iet divus ceļus. Viņš nav ne labs pasaulīgais cilvēks, ne arī labs kristietis. Sātans viņu izmanto kādam darbam, kuru neviens cits nevar paveikt." [29]
- **nebūt "jaunpiedzimušam"** vai šajā piedzīvojumā nepalikt (Jāņa 3:1-21)
  "Jaunpiedzimšana ir reti sastopams piedzīvojums šajā pasaules laikmetā. Tas ir iemesls daudziem sarežģījumiem draudzē. Daudzi, ļoti daudzi, kuri pieņem Kristus vārdu, nav svētījušies un nodevušies Dievam. Viņi ir kristīti, bet apglabāti dzīvi. Paša "es" nav miris, tāpēc viņi nav piecēlušies jaunai dzīvei Kristū." [30]
- **izlikšanās** – "*izrādīdami ārēju svētbijību, bet tās spēku (Svēto Garu) noliegdami*

---

28 E. G. Vaita, *Review and Herald*, 1890. gada 19. augustā.

29 E. G. Vaita, *Letter 44*, 1903, citēts no *Adventist Bible Commentary*, 7. sēj., 963. lpp. par Atkl. 3:15-16

30 E. G. Vaita, *MS 148*, citēts no *Adventist Bible Commentary*, Vol.6, 1075 "Many buried alive"

[..]" (2. Tim. 3:5) Par to Artūrs G. Denjels saka: "Formālisms ir ļoti pieviļošs un iznīcinošs. Tā ir apslēptā, iepriekš neredzamā klints, pret kuru jau tik bieži draudze gadsimtu gaitā ir gandrīz satriekta. Pāvils mūs brīdinot pamāca, ka "ārēja svētbijība" (2. Tim. 3:5) bez Dieva spēka (bez piepildījuma ar Svēto Garu) ir viena no pēdējo dienu briesmām, un aicina atstāt šo ērto, pieviļošo stāvokli." [31]

Šeit vēl daži šokējoši izteikumi no Elenas Vaitas darbiem:

- **Ļoti, ļoti maz**
  "Manā sapnī pie ievērojamas celtnes durvīm stāvēja sargs un katram, kas gribēja ieiet, jautāja: "Vai tu esi saņēmis Svēto Garu?" Viņa rokā bija mērlente, un ēkā tika ielaisti tikai ļoti, ļoti nedaudzi." [32]
- **Pat viens no divdesmit nav gatavs**
  "Tā ir svinīga vēsts, ko es sniedzu draudzei, ka neviens no tās divdesmit locekļiem, kuru vārdi ir iekļauti draudzes locekļu sarakstos, nav sagatavots savam zemes dzīves noslēgumam un neapšaubāmi atradīsies bez cerības un bez Dieva pasaulē kā parasts grēcinieks." [33]
- **Kāpēc tik aizmiguši?**
  "Kāpēc Kristus kareivji ir tik miegaini un vienaldzīgi? Tāpēc, ka viņiem ir maz patiesas savienības ar Kristu; tāpēc, ka viņiem gandrīz nemaz nav Svētā Gara." [34]
- **Augsta bīstamība**
  "Es neapstāšos, lai runātu par dzīves īsumu un nedrošību; bet pastāv ārkārtīgas briesmas – briesmas, kas nav pietiekami izprastas, – mēs kavējamies pakļauties Dieva Svētā Gara lūdzošajai balsij, izvēlamies dzīvot grēkā, jo tāda ir kavēšanās būtība." [35] Kas ir grēka būtība? "*Jo tie netic Man*." (Jāņa 16:9) Zīme, ka mēs patiesi ticam un uzticamies Jēzum, būs mūsu dzīves pilnīga nodošana Viņam. Mūsu pilnīgā nodošanās atklājas, sekojot Viņam it visā.

Vēlreiz uzsveru: es uzdrošinājos šīs ļoti nopietnās domas šeit iekļaut, jo kādam tas ir viņa personīgās dzīves laimes jautājums šajā un mūžīgā dzīvē un tas īpaši ietekmē attiecības laulībā, ģimenē, draudzē un darbavietā.

---

31 A. G. Daniells, *Christ our Righteousness* (Kristus mūsu taisnība), 20. lpp.
32 E. G. Vaita, *Izmeklētās vēstis*, 1. sēj., 109. lpp.
33 E. G. Vaita, *Christian Service*, 21. lpp.
34 E. G. Vaita, *Lielā cīņa*, 507. lpp.
35 E. G. Vaita, *Ceļš pie Kristus*, 32.-33. lpp.

Jautājums pēc jautājuma

Izšķirošais jautājums – vai jūs esat vai neesat piepildīts ar Svēto Garu. Kad cilvēks ir piepildīts ar Svēto Garu? Kādi priekšnosacījumi ir vajadzīgi? Kāds ir Svētā Gara piepildītas dzīves pozitīvais iespaids? Kas ir tad, ja jums tikai šķiet, ka esat piepildīts ar Svēto Garu?

Paldies par paskubinājumu

Pateicība mūsu Kungam, ka tagad vairāk pārdomājam jautājumu par atmodu. Domāju, ka mūsu lielajam un brīnišķīgajam Dievam ir svarīgi iemesli, kāpēc Viņš tieši tagad caur Svēto Garu aicina mūs uz atmodu. Vai tie varētu būt tālāk minētie iemesli?

- Viņš vēlas palīdzēt mūsu trūkumā un izvest no Lāodikejas stāvokļa.
- Viņš vēlas mūs sagatavot Jēzus drīzai atnākšanai un īpašajam laikam pirms tam.
- Viņš vēlas īstenot lielāko noslēdzošo atmodu (Atkl. 18:1-2) pasaulē caur tiem, "*kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu*" (Atkl. 12:17), "*un Jēzus liecību*" (Atkl. 14:12).

Turpināsim pateikties, ka ikviens miesīgais kristietis var ātri kļūt par garīgu kristieti. Ikviens, kurā mājo Svētais Gars, var vēl pieaugt Kristus pilnībā. Šīs nodaļas noslēgumā līdzdalīšu vēl kādu pieredzi.

Jauna motivācija un iekšējs prieks

"Kāda māsa man iedeva brošūru "*Soļi uz personīgo atmodu*". Es biju pārņemts ar šīs brošūras saturu. Kaut ko tādu jau ilgi biju meklējis un nu beidzot biju atradis. Sāku sakārtot savu ticības dzīvi un tikai tad ievēroju, ka man vēl kaut kas ir jāizdara: es pilnībā nodevu savu dzīvi Jēzum. Kopš tā laika Kungs mani katru rītu modināja ļoti agri un dāvāja man "kluso laiku". Es katru dienu pētīju 40 lūgšanu dienu lasījumus. Pavisam skaidri pamanīju, ka manas attiecības ar Jēzu pieauga. Tās kļuva aizvien dziļākas un uzticamākas. Svētais Gars darbojās manī. Pēc 40 dienām sāku pētīt otro 40 lūgšanu dienu grāmatu. Pa šo laiku abas grāmatas esmu izpētījis četras reizes. Es

vairs nevaru citādi, kā ik dienu lūgt pēc sadraudzības ar Dievu. Rezultāti ir pārsteidzoši, jo jauno motivāciju un iekšējo prieku nevar vairs noslēpt. Šajā laikā varēju pieredzēt daudzus piedzīvojumus. Es arī meklēju iespēju dalīties ar piedzīvoto. Ciešajās attiecībās ar Jēzu daudzas lietas zaudē savu nozīmi un atkrīt nevajadzīgas rūpes. Es vēlos un lūdzu, lai vēl daudzi ticīgie var pieredzēt šo piedzīvojumu." H. S.

3. NODAĻA

MŪSU PROBLĒMAS IR ATRISINĀMAS

Kā mēs varam kļūt par priecīgiem un stipriem kristiešiem? Kāds ir Dieva risinājums mūsu problēmām?

Jēzus līdzībā par vīnakoku saka:
"Palieciet Manī, un Es – jūsos." Ko tas nozīmē? "Palikt Kristū nozīmē (pirmkārt) pastāvīgi saņemt Viņa Garu un (otrkārt) dzīvot dzīvi, kas bez atlikuma nodota kalpošanā Viņam." [36]

Šis divkāršais mūsu pamatproblēmas risinājums, ko piedāvā Dievs, tajā pašā laikā ir ceļš uz laimīgu kristietību. Kāpēc? Jēzus tajā pašā vietā sacīja: "*To Es uz jums esmu runājis, lai Mans prieks mājotu jūsos un jūsu prieks būtu pilnīgs*." (Jāņa 15:11) Caur šiem abiem soļiem (pastāvīgu Viņa Gara saņemšanu un pilnīgu nodošanos) Kristus mājo mūsos, un tas ir ceļš uz pilnīgu prieku.

36 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 675. lpp.

Kol. 1:27 runāts par godības bagātību – Kristu jūsos. Vai tas nav zīmīgi, ka Jēzus līdzību par vīnakoku atklāj pēc tam, kad ir izteicis apsolījumu par Svēto Garu Jāņa evaņģēlija 14. nodaļā un pirms runā par Svētā Gara darbu Jāņa evaņģēlija 16. nodaļā?

Tātad tas ir izšķiroši, ka mēs ik dienas nododamies Dievam, proti, ar visu, kas mēs esam un kas mums ir, un ka mēs arī ik dienas no jauna ticībā lūdzam un saņemam Svēto Garu.

KĀPĒC SAVA DZĪVE IK DIENAS IR JĀNODOD JĒZUM?

Lūkas 9:23 Jēzus saka: *"Ja kāds grib Man sekot, tad tāds lai aizliedz sevi,* ***ik dienas*** *ņem uz sevi savu krustu un staigā Man pakaļ."*

Jēzus saka, ka mūsu sekošana ir ikdienas notikums. Sevi aizliegt nozīmē ļaut Jēzum vadīt visu dzīvi. Uzņemties krustu nenozīmē, ka mums katru dienu būs sarežģījumi. Tas pirmām kārtām nozīmē ik dienas atteikties no sava "es" un ar prieku un brīvprātīgi visās lietās pakļauties Jēzum – tā, kā Pāvils to izteicis: "*Es mirstu ik dienas*." Kad Jēzus laikā kāds nesa krustu, tas nozīmēja, ka viņš ir notiesāts uz nāvi un dodas uz soda izpildes vietu. Arī mums dažkārt jāpieņem grūtības, kuras rodas, sekojot Jēzum.

Atkārtosim svarīgāko domu, proti, piedzimstot mēs saņēmām savu fizisko dzīvību. Lai uzturētu savu dzīvību un lai mums būtu spēks un veselība, mēs katru dienu ēdam. Garīgo dzīvību mēs saņēmām, piedzimstot no jauna. Lai uzturētu garīgo dzīvību un lai mēs būtu garīgi stipri un veseli, ir tikpat svarīgi **ik dienas** rūpēties par iekšējo cilvēku. Ja tas neizdodas ne fiziskajā, ne garīgajā dzīvē, mēs kļūstam vāji vai slimi, vai pat nomirstam. Mēs nevaram paēst priekš rītdienas vai parītdienas, nedz arī saņemt Svēto Garu avansā.

Grāmatā "Apustuļu darbi" ir vērtīga norāde: "Garīgo pasauli var salīdzināt ar dabisko. Mūsu laicīgo dzīvību ik acumirkli pasargā un uztur dievišķs spēks, tomēr nevis ar kādu ārkārtēju brīnumu, bet mums pašiem izlietojot mūsu iespēju robežās esošās svētības. Tāpat tiek stiprināta un uzturēta arī garīgā dzīvība, ņemot vērā Dieva aizgādības sniegtos līdzekļus."[37]

---

37 E. G. Vaita, *Apustuļu darbi*, 284.-285. lpp.

Mani patiesi iespaidoja arī vārdi no grāmatas "Laikmetu ilgas": "Mums dienu no dienas jāseko Kristum. Dievs nepiešķir palīdzību rītdienai."[38]

Elena Vaita ir teikusi:

"Sekošana Jēzum skubina no visas sirds atgriezties un šo atgriešanos **katru dienu** atjaunot."[39] "Arī, ja mūsu nodošanās atgriešanās brīdī bija pilnīga, tā mums nemaz nepalīdz, ja mēs to **katru dienu** neatjaunojam."[40] "Nododies Dievam ik rītu, dari to par savu pirmo pienākumu. Lai tava lūgšana ir: "Pieņem mani, ak, Kungs, pilnīgi par savu īpašumu! Visus savus plānus es nolieku pie Tavām kājām. Izlieto mani šodien Savā darbā. Paliec ar mani, un lai viss mans darbs tiek padarīts Tevī." Tā vajadzētu darīt ik dienas. Katru rītu nododies Dievam priekšā esošajai dienai! Atvēli Viņam visus savus plānus, lai tie Viņa gudrībā un aizgādībā tiktu piepildīti vai arī atmesti. Tā dienu no dienas tu varēsi atrasties Dieva rokās un tava dzīve vairāk un vairāk veidosies Kristus līdzībā."[41]

Moriss Vendens ir teicis:

"Ja tu vēl līdz šim neesi novērtējis vajadzību pēc ikdienas atgriešanās, šī atziņa var kļūt par milzīgu pagrieziena punktu tavā dzīvē. Elena Vaita apstiprina: "Ja tu meklēsi sadraudzību ar Kristu un katru dienu tiksi pārveidots, [..] norims visas tavas sūdzības, pazudīs visas tavas grūtības un tiks atrisinātas visas sarežģītās problēmas, kuru priekšā tu stāvi.'"[42]

Palikt ar Jēzu, atjaunojot ik dienas mūsu nodošanos, ir tikpat svarīgi, kā sākumā nākt pie Viņa. Moriss Vendens turpina: "Ikdienas savienība ar Kristu vada mūs uz pastāvīgu nodošanos – katru brīdi uzticēties Viņam."[43]

Mēs varam būt pārliecināti: ja ik rītu savu dzīvi apzināti atdodam Jēzum, mēs darām to, ko Viņš vēlas, jo Viņš ir teicis: "*Nāciet pie Manis*" (Mat. 11:28) un: "*Kurš pie Manis nāks, to es tiešām neatstumšu*." (Jāņa 6:37)

Dievs ir gatavs darīt lielas lietas mūsu labā. Kā? "*[..] Ne ar bruņotu spēku, ne ar varu, bet ar Manu Garu! – saka Tas Kungs Cebaots*."[44]

---

38 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 313. lpp.

39 Francis D. Nichol (izdev.), *Adventist Bible Commentary*, Vol. 1 (Review and Herald, 1976), 1113

40 E. G. Vaita, *Review and Herald*, 1885. gada 6. janvāris

41 E. G. Vaita, *Ceļš pie Kristus*, 70. lpp.

42 Moriss Vendens, *95 tēzes par taisnošanu ticībā*, 96. lpp.

43 Moriss Vendens, *95 tēzes par taisnošanu ticībā*, 233. lpp.

44 Cah. 4:6

Par lielo iespaidu, kādu Dievs caur mums var paveikt, ja dzīvojam pilnībā nodevušos dzīvi, Džons Veslejs raksta: "Dievs ar vienu vīru, kurš 100% ir nodevies Viņam, var paveikt vairāk nekā ar veselu vīru armiju, kuri tikai 99% ir nodevušies Viņam." [45]

Elena Vaita raksta:

"Tikai tie, kuri vēlas kļūt par Kristus līdzstrādniekiem, tikai tie, kuri saka: Kungs, viss, kas man ir un kas es esmu, ir Tavs, tiks atzīti par Dieva bērniem." [46] "Visi, kas Dievam nodevuši savu dvēseli, miesu un garu, nemitīgi tiks apveltīti ar jauniem fiziskiem un garīgiem spēkiem. [..] Svētais Gars izmantos savus augstākos spēkus, lai tie iedarbotos uz sirdi un prātu. Dieva žēlastība palielinās un pavairos viņu spējas, un cilvēku glābšanas darbā tiem nāks palīgā dievišķās dabas pilnība. Sadarbojoties ar Kristu, tie kļūs pilnīgi Viņā un savā cilvēciskajā nespēcībā varēs veikt Visspēcīgā darbus." [47]

Kāpēc ik dienas vajadzētu lūgt pēc Svētā Gara piepildījuma?

Lūgšana pēc Svētā Gara piepildījuma ir lūgšana Jēzum, lai Viņš paliek ar mani. Bet – kāpēc ik dienas?

Jēzus mums ir sniedzis piemēru. E. G. Vaita grāmatā "Apustuļu darbi" raksta:

"Dievam svētījušos darbinieku iepriecinās atziņa, ka pat Kristus savas zemes dzīves laikā ik dienas no sava Tēva meklēja jaunas nepieciešamās žēlastības veltes [..]. Viņa personīgais piemērs droši liecina, ka nopietna, neatlaidīga, ticībā izteikta lūgšana – ticībā, kas liek pilnībā paļauties uz Dievu un vada uz nedalītu nodošanos Viņa darbam, – sniegs cilvēkiem Svētā Gara palīdzību cīņā pret grēku." [48]

Ja tā bija Jēzus nepieciešamība ik dienu, tad mums tā ir daudz vairāk nepieciešama.

---

45 S. Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University), 14 PPP slaids

46 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 523. lpp.

47 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 827. lpp.

48 E. G. Vaita, *Apustuļu darbi*, 55.-56. lpp.

2. Kor. 4:16 ir kāds svarīgs teikums:

"*[..] Lai gan mūsu ārīgais cilvēks sadilst, mūsu iekšējais* ***dienu no dienas atjaunojas***."

Kā dienu no dienas izpaužas šī iekšējā atjaunošanās? Pēc Efez. 3:16-17, 19, tā notiek caur Svēto Garu:

"*Lai Viņš Savā godības bagātībā jums* ***dotu Savu Garu un darītu stipru jūsu iekšējo cilvēku*** *un lai Kristus, jums ticību turot, mājotu jūsu sirdīs, un jūs iesakņotos un stipri stāvētu mīlestībā, [..] un, ar to piepildīti, iegūtu visu Dieva pilnību*."

No tā izriet:

- katru dienu jālūdz pēc jauna Svētā Gara piepildījuma;
- tā rezultātā – Kristus dzīvo mūsos;
- savā godības bagātībā Viņš dod spēku mūsu iekšējam cilvēkam. Dieva spēks ir pārdabisks spēks;
- Dieva mīlestība piepilda mūsu sirdis;
- tas ir ceļš uz dzīvi "pilnīgi iekš Viņa" (Glika tulk.) (sk. Jāņa 10:10; Kol. 2:10).

Efez. 5:18 mēs atrodam vēl kādu vērtīgu tekstu: "*[..] Topiet Gara pilni!*" Mēs varam ievērot, ka tas ir vairāk nekā tikai padoms. Tā ir Dievišķa pavēle. Mūsu Dievs sagaida mūsu vēlmi dzīvot Svētajā Garā. Grieķu eksperti atklāj teksta precīzāku skaidrojumu, šeit citēju Johannesu Mageru: "Ļaujiet sevi pastāvīgi un vienmēr no jauna piepildīt ar Garu." [49]

Bībeles studiju materiālā par to sacīts: "Svētā Gara kristība nozīmē nonākt pilnīgā Svētā Gara iespaidā, pilnībā tikt piepildītam ar Viņu. Tas nav vienreizējs piedzīvojums, bet gan kas tāds, kam pastāvīgi jāatkārtojas, kā Pāvils to ilustrē Efez. 5:18, lietojot grieķu darbības vārda laika formu "piepildīt"." [50]

Apustulis Pāvils to raksta Vēstules efeziešiem 5. nodaļā, lai gan viņš to jau bija rakstījis 1. nodaļas 13. pantā: "*Viņā arī jūs esat dzirdējuši patiesības vārdu, savas pestīšanas evaņģēliju, un, Viņam ticēdami, esat saņēmuši Svētā Gara zīmogu pēc apsolījuma*." Efezieši tātad bija saņēmuši Svēto Garu. Tomēr viņiem vēl aizvien bija nepieciešamība "*kļūt stipriem caur Viņa Garu*". Tālāk teikts: "*Topiet Gara pilni*" un "*Ļaujiet sevi pastāvīgi un vienmēr no jauna piepildīt ar Garu*."

---

49 Werner E. Lange (izdev.), *Unser gröstes Bedürfnis*, (Lüneburg, 2011), 42. lpp.

50 Bībeles studiju materiāls, 2014. gada 17. jūlijs.

Elena Vaita saka:

"Katram darbiniekam jālūdz Dievs, lai **ik dienas** saņemtu Gara kristību." [51]

"Bet, lai saņemtu Kristus taisnību, mums ik dienas jāļaujas Gara pārveidojošajam iespaidam, tā kļūstot par dievišķās dabas dalībniekiem." [52]

Kādā citā vietā Tas Kungs mums caur viņu saka: "Tiem, kuri ir saņēmuši iedvesmu caur Svētajiem Rakstiem, uzskatot tos par Dieva balsi, un tiem, kuri vēlas sekot Svēto Rakstu mācībām, **katru dienu** jāmācās, **katru dienu** jāsaņem **garīga dedzība un spēks**, kas tiek nodrošināts katram patiesam ticīgajam caur Svētā Gara dāvanu." [53]

E. Vaita turpina: "Mums dienu no dienas jāseko Kristum. Dievs nepiešķir palīdzību rītdienai." [54]

Un kādā citā vietā: "Mūsu attīstībai katru brīdi ir nepieciešama saikne ar Dievišķo Starpnieku. Iespējams, ka esam saņēmuši Dieva Garu, bet lūdzot un ticot mēs **pastāvīgi vēl vairāk meklējam Gara piepildījumu."** [55]

Atradu vēl kādu pārsteidzošu izteicienu: "**Tev ik dienas vajadzīgas mīlestības kristības**, kas apustuļu dienās darīja ticīgos pilnīgi vienprātīgus." [56]

Rom. 5:5 mums parāda, ka Dieva mīlestība mūsu sirdīs ir izlieta caur Svēto Garu. To pašu mēs atrodam Efez. 3:17. Ikdienas Svētā Gara kristība (Svētā Gara piepildījums) tai pat laikā izraisa arī ikdienas mīlestības kristību. Pēc Gal. 5:16 un Rom. 8:2 kļūst skaidrs, ka līdz ar to tiek salauzts grēka spēks.

PERSONĪGĀ SVĒTBRĪŽA SVARĪGUMS

Kāda nozīme ir personīgajam svētbrīdim, ja ir tik svarīgi, ka es ik dienas sevi nododu Jēzum un ik dienas lūdzu pēc Svētā Gara piepildījuma?

---

51 E. G. Vaita, *Apustuļu darbi*, 50. lpp.
52 E. G. Vaita, *Izmeklētās vēstis*, 1. sēj., 374. lpp.
53 E. G. Vaita, *The Signs of the Times*, 1910. gada 8. marts.
54 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 313.-314. lpp.
55 E. G. Vaita, *The Review and Herald*, 1897. gada 2. marts.
56 E. G. Vaita, *Liecības draudzei*, 8. sēj., 191. lpp.

> *Lai saņemtu Kristus taisnību, ik dienu ir nepieciešamas pārmaiņas caur Svēto Garu, kļūstot par dievišķās dabas dalībnieku.*

Šeit vēlos līdzdalīt Bībeles tekstus un citātus, kas mums parāda, ka iekšējais cilvēks dienu no dienas atjaunojas. **Tie izgaismo mūsu personīgā svētbrīža lielo nozīmi.**

Svētnīcas visa dievkalpojuma pamatā bija rīta un vakara dedzināmais upuris (4. Mozus 28:4, 10). Kāda nozīme ir dedzināmajam upurim?

"Dedzināmais upuris norāda uz grēcinieka pilnīgo nodošanos Kungam. Šeit cilvēks neko nepaturēja sev, bet gan visu nodeva Dievam." [57]

"Rīta un vakara upurim noliktās stundas tika uzlūkotas kā svētas, un visa tauta tās ievēroja kā noteiktu lūgšanas laiku. [..] Šis ieradums ir priekšzīme kristiešu rīta un vakara lūgšanām. Kaut arī Dievs nosoda kailas formas, kur trūkst patiesa pielūgšanas gara, tomēr Viņš ar lielu labpatiku noraugās uz tiem, kuri Viņu mīl un rītos un vakaros zemojas Viņa priekšā, lai meklētu piedošanu izdarītajiem grēkiem un izlūgtos nepieciešamās svētības." [58]

Vai mēs saprotam, ka ikdienas svētbrīdis un sabats veido garīgās dzīves pamatu? Vai tas mums vēl vairāk paskaidro mūsu ikdienišķo nodošanos Jēzum Kristum, kurš tiek uzaicināts caur Svēto Garu dzīvot mūsos?

Viens no svarīgākajiem garīgajiem principiem ir katru dienu starp visām citām lietām dot Dievam priekšroku. Jēzus Kalna svētrunā teica:

---

57 Fritz Rienecker, *Lexikon zur Bibel* (Wuppertal, 1964), 1017. lpp.

58 E. G. Vaita, *Sentēvi un pravieši*, 353.-354. lpp.

"Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas." (Mat. 6:33)

Dieva valstība ir tad, ja Kristus tagad ir jūsu sirdī. Tāpēc mums personīgajā svētbrīdī ik dienu ir jānododas un ik dienu jālūdz pēc Svētā Gara. Kad reiz stāvēsim Dieva priekšā, tad izšķirošais jautājums būs: vai mums ir glābjošas personīgās attiecības ar Kristu, un vai mēs esam palikuši Viņā? (Jāņa 15:1-17) Vai arī tu ilgojies pēc lielāka ticības piepildījuma?

Tāds, kas nemaz vai tikai reti pavada laiku ar Dievu vai kam nav pilnvērtīgs svētbrīdis, tiks stiprināts varbūt tikai dievkalpojumā vienu reizi nedēļā. Tas ir līdzīgi, kā kāds ēstu tikai vienu reizi nedēļā. Vai tas nebūtu neprātīgi, ja mēs ēstu tikai vienu reizi nedēļā? Vai tas nozīmē, ka kristietis bez svētbrīža ir miesīgs?

Tas nozīmē arī to, ja viņš paliek šādā stāvoklī, viņš netiek glābts. Ja esam miesīgi, tad svētbrīdis var būt kā piespiedu uzdevums. Bet, ja esam garīgi, tad tas aizvien vairāk kļūst par mūsu nepieciešamību.

Pirms vairākiem gadiem izlasīju Džima Vausa brošūru "Es biju gangsteris". Viņš bija noziedznieks, kurš atgriezās. Viņš no sirds nožēloja savus grēkus – nepatieso liecību, zādzības un citus. Viņš piedzīvoja ļoti lielu Dieva iejaukšanos. Tas mani ļoti iespaidoja. Es sev sacīju: "Man klājas labi, bet šādas pieredzes man nav." Kādā lūgšanā Kungam teicu: "Tēvs, arī es vēlos atzīt visus savus grēkus, kurus apzinos, un tos, kurus Tu man vēl atklāsi. Turklāt es vēlos no rītiem piecelties vienu stundu agrāk, lai lūgtu un lasītu Bībeli. Tad es vēlos redzēt, vai Tu darbosies arī manā dzīvē."

Slava un pateicība! Dievs iejaucās. Kopš tā laika rīta svētbrīži un sabats ir kļuvis par pamatu manām attiecībām ar Dievu.

Ik dienu nododoties un ik dienu saņemot Svētā Gara piepildījumu, mūsu dzīve pozitīvi mainīsies. Tas notiek mūsu personīgajā svētbrīdī.

PIELŪGT GARĀ UN PATIESĪBĀ

Dieva pielūgsme ir lielā tēma. Dieva pēdējā vēsts cilvēkiem ir par Radītāja pielūgsmi pretstatā zvēra pielūgsmei (Atkl. 14:6-12). Ārējā pielūgsmes zīme ir sabats (pielūgt Radītāju). Par pielūgsmes iekšējo stāvokli mums ir līdzdalīts Jāņa 4:23-24: "*Bet stunda nāk un ir jau klāt, kad* ***īstie dievlūdzēji pielūgs Tēvu garā un patiesībā****. Jo Tēvs tādus meklē, kas Viņu tā pielūdz. Dievs ir Gars, un, kas Viņu pielūdz, tiem To* ***būs*** *pielūgt garā un patiesībā*."

Pielūgt **garā** noteikti nozīmē apzinātu pielūgsmi, bet arī piepildījumu ar Svēto Garu. Pielūgt **patiesībā** nozīmē dzīvot, sevi pilnībā nododot Jēzum, kurš ir patiesība personā. Jēzus saka: "*[..] Es Esmu Patiesība [..]*." (Jāņa 14:6) Tas nozīmē dzīvot pēc Dieva Vārda un Viņa norādījumiem, Jēzum mājojot mūsos, jo Viņš saka: "*[..] Tavi vārdi ir patiesība*." (Jāņa 17:17) Psalmos 119:142 teikts: "*[..] Tava bauslība ir patiesība*." Ja šobrīd nedzīvojam pielūgsmē, vai neiekļūsim briesmās, izšķirošā laikā piedzīvojot zaudējumu? Visiem miesīgiem kristiešiem tā būs liela problēma.

Domāju, ka mēs visi ar Dieva palīdzību vēlamies doties uz priekšu un pieaugt atziņā. Iespējams, ka šāds nepareizs uzskats, par kuru vēlos turpmāk runāt, ir bijis šķērslis tam, lai virzītos uz priekšu.

KRISTĪBAS UN SVĒTAIS GARS

Daži domā, ka ir piepildīti ar Svēto Garu, jo ir kristīti, līdz ar to viss ir kārtībā un nekas vairāk nav nepieciešams. Par to D. L. Mūdijs saka: "Daudzi domā, ka tāpēc, ka viņi vienreiz ir piepildīti, viņi ir piepildīti uz visiem laikiem. Ak, mani draugi, mēs esam cauri trauki; mums nepieciešams visu laiku palikt tieši zem avota, lai tiktu piepildīti." [59]

Džozefs H. Vagoners par to saka:

"Visos gadījumos, kad kristības tiek uzskatītas par pierādījumu Gara dāvanas saņemšanai, nožēlojošais grēcinieks tiek ieaijāts miesīgā drošībā. Viņš paļaujas vienīgi uz kristībām kā uz Dieva labvēlības zīmi. Kristības, **nevis Gars viņa sirdī** būs viņa zīme vai viņa "liecība"." [60]

---

59 D. L. Moody, *They Found the Secret*, 85, 86; citēts no "10 Days – Prayers and Devotions..." by Dennis Smith, 23. lpp.

60 Joseph H. Waggoner, *The Spirit of God* (Battle Creek, Michigan 1 877), 35f, citēts no izdevuma Garrie F. Williams, Erfüllt vom Heiligen Geist (Lüneburg, 2007), 58. lpp.

Kristības ir nozīmīga izvēle, un tā ir pēc Dieva gribas. Tā nepazaudē arī savu lielo nozīmi mūsu dzīvē. Mums uz kristību notikumu nav jāatskatās kā uz pierādījumu, ka esam piepildīti ar Svēto Garu. Daudz svarīgāk ir **tagad** zināt un piedzīvot, ka esam piepildīti ar Svēto Garu.

Daži cilvēki Svēto Garu ir saņēmuši **pirms** kristībām, piemēram, Kornēlijs un viņa nama ļaudis vai arī Sauls. Citi tikai **pēc** kristībām ir saņēmuši Svēto Garu, piemēram, samarietis vai 12 vīri no Efezas. Taču tas ir mazsvarīgi, vai Svētais Gars ir saņemts **pirms**, tieši **kristību brīdī** vai **pēc** kristībām, svarīgi ir tas, ka mēs Viņu vispār kaut kad esam saņēmuši un ka Viņš **tagad** ir mūsu sirdīs. Svarīgākais nav tajā, kas ir noticis pagātnē, bet gan tas, kā šobrīd un šodien ir ar mani.

Vēlreiz vēlos atgādināt: savu fizisko dzīvību mēs saņēmām piedzimstot, lai tā mūsos paliktu visu dzīves laiku. Šī dzīvība tiek uzturēta ik dienas, ēdot, dzerot, kustoties, guļot un veicot citas darbības. Citādi mēs jau sen vairs nedzīvotu. Uz garīgo jomu attiecas tieši tie paši likumi, kas uz ķermeni. Mēs saņēmām jauno dzīvību caur Svēto Garu tad, kad savu dzīvi pilnībā nodevām Kristum, lai Viņš paliktu mūsos. Un Viņš paliek mūsos, ja izmantojam līdzekļus, kurus Kungs mums šim nolūkam ir sagādājis. Tā tiek uzturēta caur Svēto Garu, lūgšanu, Dieva Vārdu. Atkārtošu E. G. Vaitas sacīto:

"Mūsu laicīgo dzīvību ik acumirkli pasargā un uztur dievišķs spēks, tomēr nevis ar kādu ārkārtēju brīnumu, bet mums pašiem izlietojot mūsu iespēju robežās esošās svētības. Tāpat tiek stiprināta un uzturēta arī garīgā dzīvība, ņemot vērā Dieva aizgādības sniegtos līdzekļus." [61]

Tas nozīmē: Svētais Gars mums tiek dots, mums piedzimstot no jauna, lai paliktu mūsos. Bet palikšana ir atkarīga no tā, vai izmantojam Kunga sagādātos līdzekļus. Kādu rezultātu lai mēs gaidām, ja neizmantojam mums sagādātos līdzekļus?

Svētais Gars ir vissvarīgākais no visiem "līdzekļiem". Turklāt svarīga ir lūgšana, savienība ar Dievu caur Viņa Vārdu, piedalīšanās dievkalpojumā, mūsu kalpošana Jēzus Vārdā utt.

Domāju, ka ikviens no mums saprot, cik svarīgi ir **ik dienas** rūpēties arī par mūsu iekšējo cilvēku. Ja to nedarām, mēs piedzīvojam nožēlojamas sekas. Mēs nevaram paēst priekš nākamajām dienām, tāpat arī mēs nevaram

---

61 E. G. Vaita, *Apustuļu darbi*, 284. lpp.

saņemt Dieva Garu priekš nākamajām dienām. "Dievs nepiešķir palīdzību rītdienai." [62]

Abas vajadzības kalpo tikai *vienam* mērķim. Tās ir vienas monētas divas puses: lai būtu ciešākas personiskās attiecības ar Kristu. Ar savu nodošanos es atdodu sevi Viņam, un ar lūgumu pēc Svētā Gara es ielūdzu Viņu savā sirdī. Viens no daudziem Bībeles tekstiem 1. Jāņa 3:24 (arī Jāņa 14:17, 23) mums parāda, ka Jēzus caur Svēto Garu dzīvo mūsos: "*No tā mēs noskārstam, ka Viņš paliek mūsos, proti, no Gara, ko Viņš mums ir devis.*"

SVĒTĀ GARA DARBĪBA

Kad Svētais Gars ir manī, tad Viņš manī īsteno to, ko Kristus ir paveicis. Rom. 8:2 teikts: "*Jo dzīvības Gara bauslība Kristū Jēzū tevi ir atsvabinājusi no grēka un nāves bauslības.*" Gara bauslību mēs varam skaidrot ar Svētā Gara darbību cilvēka sirdī, kas sevi pilnībā ir nodevis Dievam. Tikai Svētais Gars var mani darīt dzīvu caur Kristus paveikto. E. G. Vaita to labi paskaidro: "Garam bija jānāk kā visu atjaunojošam spēkam, jo bez tā Kristus upuris būtu veltīgs. [..] Svētais Gars dara pilnvērtīgu to, ar ko nodrošinājis pasaules Pestītājs. Svētais Gars šķīsta sirdi. Ar Svētā Gara starpniecību ticīgais iegūst dievišķo dabu. [..] Dieva spēks gaida, lai tie pēc tā lūgtu un to saņemtu." [63]

Tomass A. Deiviss šo norisi raksturo šādi: "Tas nozīmē, ka pat Kristus darba efektivitāte cilvēka dzīvē ir atkarīga no Svētā Gara. Bez Viņa viss, ko Jēzus uz šīs zemes darīja Ģetzemanē, pie krusta, Viņa augšāmcelšanās no kapa un pat Viņa augstpriesteriskā kalpošana Debesīs paliktu bez panākumiem. Kristus darba iespaids nebūtu vairāk noderīgs kā jebkura cita liela pasaules reliģija vai tās ētiskais vadītājs. Lai gan Kristus salīdzinājumā ar citiem bija Dievs, Viņš nevarēja cilvēkus glābt tikai ar savu piemēru un savām mācībām. Lai cilvēkos notiktu pārmaiņas, bija nepieciešams darboties viņos. Šis darbs tiek paveikts caur Svēto Garu, kurš tika sūtīts, lai cilvēku sirdīs paveiktu to, ko Jēzus ir darījis iespējamu." [64]

Vai tas vien jau nav milzīgs iemesls tam, lai mēs tiektos pēc Svētā Gara piepildījuma?

"Kad Dieva Gars iemājo sirdī, tas pārveido dzīvi. Grēcīgas domas tiek aiz-

---

62 E. G. Vaita, Laikmetu ilgas, 313. lpp.

63 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 671.-672. lpp.

64 Thomas A. Davis, *Als Christ siegreich leben*, (HW-Verlag), 43 / How to be a victorious Christian, R&H.

dzītas, ļauni darbi atstāti, un mīlestība, pazemība un miers ieņem dusmu, skaudības un strīdu vietu. Skumjas nomaina prieks, un seja atspoguļo Debesu gaismu." [65]

Vēl ir daudzi vērtīgi ieguvumi dzīvei Svētajā Garā, bet bez Viņa arī lieli zaudējumi un trūkumi. Dzīves atšķirība bez vai ar Svēto Garu dziļāk tiks aprakstīta 4. nodaļā.

VAI ESMU PIEPILDĪTS AR SVĒTO GARU?

Saistībā ar Svētā Gara piepildījumu, lūdzu, uzdod pats sev šādus jautājumus: [66]

- Vai manā dzīvē ir pamanāms Svētā Gara darbs? Vai Viņš man Jēzu ir atklājis kā patiesi lielu un dzīvu Personu? (Jāņa 15:16)

- Vai es sāku sadzirdēt un saprast iekšējo Svētā Gara balsi? Vai Viņš mani vada manas dzīves lielākās un mazākās izvēlēs? (Rom. 8:14)

- Vai manī ir pamodusies jauna mīlestība uz līdzcilvēkiem? Vai Svētais Gars dāvina man uzmanīgu līdzjūtību un dziļas rūpes par cilvēkiem, kurus es parasti neizvēlētos kā savus draugus? (Gal. 5:22; Jēk. 2:8-9)

- Vai es atkal un atkal piedzīvoju, kā Svētais Gars man palīdz saskarsmē ar līdzcilvēkiem? Vai, piemēram, dievišķais Palīgs dod man īstos vārdus, lai aizsniegtu kādu, kurš atrodas rūpēs un raizēs?

- Vai Svētais Gars dod man spēku citiem pastāstīt par Jēzu un vadīt uz Viņa valstību?

- Vai es piedzīvoju Viņu kā klātesošu Palīgu lūgšanās, Kurš man palīdz Dieva priekšā izteikt manas sirds dziļākās izjūtas?

---

65 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 173. lpp.

66 Catherine Marshall, *Der Helfer* (Erzhausen, 2002), 24. lpp.

Ja pārdomājam šos jautājumus, mēs saprotam, cik liela nepieciešamība ir pieaugt Svētajā Garā, vairāk Viņu iepazīstot un vairāk Viņu iemīlot.

TĒVA SALĪDZINĀŠANĀS AR DĒLU

Kāds ticības brālis rakstīja: "Esmu izlīdzis ar savu tēvu. Pēc brošūras "Soļi uz personīgo atmodu" un 40 dienu lūgšanu materiāla pētīšanas man bija brīnišķīgs piedzīvojums, es piedzīvoju Svētā Gara piepildījumu. Īpaši aizraujoši bija piedzīvot Svētā Gara vēlmi darboties visās manas dzīves jomās.

Man vienmēr ir bijušas sarežģītas attiecības ar tēvu. Jau kopš bērnības un jaunības es vēlējos un lūdzu, kaut man būtu labākas attiecības ar tēvu, bet viss kļuva tikai sliktāk. Pagāja vēl kādi seši līdz septiņi gadi. Dievs piepildīja lielo tukšumu manā sirdī. Laikā, kad studējām šo tēmu un lūdzām pēc Svētā Gara piepildījuma, mēs ar sievu piedzīvojām vairākus lielus piedzīvojumus ar Dievu. Mēs lūdzām Dievu par savām ģimenēm un manu tēvu. Šajā laikā saņēmu jaunu spēku mīlēt savu tēvu. Es spēju viņam piedot visu slikto, kas kopš bērnības bija traucējis mūsu attiecībām. Tagad mēs esam draugi. Viņš kļuva par garīgu cilvēku un sāka citiem cilvēkiem stāstīt par Dievu. Tagad, pēc diviem gadiem, mūsu attiecības ar tēvu aizvien ir ļoti labas. Esmu Dievam ļoti pateicīgs par šo piedzīvojumu. Agrāk jutos ļoti nespēcīgs un bieži vien vientuļš, bet kopš laika, kad ik dienas lūdzu pēc Svētā Gara piepildījuma, es piedzīvoju pavisam jaunu, brīnišķīgu dzīvesveidu un jaunas attiecības ar Dievu. (Izdevējs zina šīs personas vārdu.)

Lūgšana: Kungs Jēzu, es Tev pateicos, ka Tu manī vēlies palikt caur Svēto Garu. Paldies, ka, ik dienas nododoties, pieaug mūsu uzticības un mīlestības attiecības. Kungs, palīdzi man labāk iepazīt Svēto Garu un Viņa kalpošanu. Es ilgojos uzzināt, ko Viņš vēlas darīt man, maniem piederīgajiem un manai draudzei, un kā gūt pārliecību, ka mēs varam saņemt Svēto Garu, lūdzot pēc tā katru dienu. No sirds Tev par to pateicos. Āmen.

PIELIKUMS PAR EFEZ. 5:18 – "TOPIET GARA PILNI"

Efez. 5:18 tiešā tekstā mēs varam saprast, ka tas nav uzaicinājums, bet gan pavēle. Tālāk mēs redzam, ka šis uzsaukums ir daudzskaitļa formā, tātad domāts visiem. Mēs saprotam, ka mūsu uzdevums ir meklēt Svētā Gara piepildījumu. Grieķu teksts palīdz to pamanīt vēl skaidrāk.

Johanness Magers ir teicis: "Jaunās Derības vēstulēs ir tikai viena vieta, kurā tieši runāts par piepildījumu ar Garu. "Topiet Gara pilni." (Efez. 5:18) Apustuļu darbos mēs sastopam Gara piepildījumu kā dāvanu, lai cilvēki, spēka pilni, varētu rīkoties īpašās situācijās. Pāvils turpretī piepildījumu formulē kā pavēli, kas neatkarīgi no dzīves situācijas attiecas uz visiem Jēzus sekotājiem. Šajā īsajā, bet svarīgajā norādījumā ietverti četri nozīmīgi viedokļi:

1. Darbības vārds "topiet" ir pavēles izteiksmē. Pāvils šeit nesniedz ieteikumu vai draudzīgu padomu. Viņš neizsaka priekšlikumu, kuru varētu pieņemt vai noraidīt. Viņš pavēl kā pilnvarots apustulis. Pavēle vienmēr nostājas pret cilvēka gribu. Vai kristietis ir Gara piepildīts vai nav, daudzējādā ziņā ir atkarīgs no viņa paša. **Kristieši ir pakļauti pavēlei, lai tiektos pēc Gara piepildījuma.** Tikt piepildītiem ar Garu ir mūsu kā cilvēku atbildība.

2. Darbības vārds ir daudzskaitlī. Pavēle neattiecas tikai uz vienu personu draudzē, kurai ir jāuzņemas īpašs uzdevums. Tātad – piepildījums ar Garu nav kādas izredzētas personas privilēģija. **Uzaicinājums ir visiem, kuri pieder draudzei, un, proti, vienmēr un visur. Nav izņēmumu.** Pāvils uzskata to par pavisam parastu lietu, ka visiem kristiešiem vajadzētu tapt piepildītiem.

3. Darbības vārds ir pasīvajā formā. Tas nenozīmē: "Piepildiet sevi ar Garu!", bet gan: "Topiet Gara pilni!" Neviens cilvēks nevar pats sevi piepildīt ar Garu. Tas ir tikai Svētā Gara darbs. Tā ir Viņa suverenitāte. **Cilvēkam ir jāizpilda priekšnosacījumi, lai Gars viņu varētu piepildīt. Bez aktīvas viņa gribas Gars nedarbosies pie viņa.**

4. Pavēles izteiksme grieķu valodā ir tagadnes formā. Šī tagadnes pavēles izteiksme apraksta notikumu, kas pastāvīgi atkārtojas, atšķirībā no pa-

vēles izteiksmes, kas attiecināma uz precīzu rīcību. Piepildījums ar Garu tāpēc nav vienreizējs piedzīvojums, bet gan notikums, kas atkārtojas un attīstās. **Kristietis nav kā trauks, kas vienreiz un uz visiem laikiem ir piepildīts, bet gan tāds, kurš pastāvīgi ir "jāuzpilda"**. Tāpēc šo teikumu varētu pateikt šādi: **"Ļaujiet sevi pastāvīgi un vienmēr no jauna piepildīt ar Garu!"**

Piepildījumu ar Svēto Garu, kas mums kristībās tika dots (ar priekšnosacījumu, ka tās bija ūdenī un Garā caur pilnīgu nodošanos), **var pazaudēt, ja netiek paturēts dāvātais piepildījums.** Ja tas ir pazaudēts, to var atkal saņemt. Piepildījumam ir jāatkārtojas, lai Svētais Gars varētu aizpildīt visas mūsu dzīves jomas un mūsu garīgā dzīve nekļūtu bezspēcīga. Gara piepildījums nenozīmē, ka mums kvantitatīvi Viņš ir arvien vairāk, bet gan ka mēs arvien vairāk piederam Garam. **Tāpēc Pāvils pavēl visiem kristiešiem pastāvīgi tapt piepildītiem ar Garu.** Tas ir kristieša parastais stāvoklis. Viena kristība, bet daudzi "piepildījumi"." [67]

E. G. Vaita saka:
"Kristus [..] saņēma Svēto Garu bez mēra, un ikviens Kunga sekotājs, kas Viņam uztic sevi tik pilnīgi, ka Kristus var mājot viņa sirdī, piedzīvos to pašu. Kungs mums ir pavēlējis: "*Topiet Gara pilni*." (Efez. 5:18) Šī pavēle ir arī apsolījums [..]. Tēva labais prāts bija, ka "*Viņā mājo visa Dievības pilnība*" (Kol. 2:9)." *

Pats Kungs mums ir devis pavēli:
Ļaujiet sevi pastāvīgi un vienmēr no jauna piepildīt ar Garu!**

---

67 Johanness Magers bija sludinātājs, evaņģēlists un daudzus gadus sistemātiskās teoloģijas docents. Visbeidzot viņš bija Mācītāju nodaļas vadītājs Eiroāfrikas divīzijā, kas atrodas Bernē, Šveicē (tagad Intereiropas divīzija). Viņš ir pensijā un dzīvo Frīdensavā. Šis citāts ir no viņa grāmatas Auf den Spuren des Geistes (Lüneburg, 1999), 100.-101. lpp. (ar izdevniecības atļauju)

* E. G. Vaita, *Domas no kalna svētrunas*, 20. lpp.

** Johannes Mager, *Auf den Spuren des Geistes*, (Lüneburg, 1999), 100.-101. lpp.

4. NODAĻA

KĀDAS PĀRMAIŅAS GAIDĀMAS?

Kāds ir mūsu ieguvums, ja mūsu dzīve ir piepildīta ar Svēto Garu? Kādi ir mūsu zaudējumi, ja nelūdzam pēc Svētā Gara?

MIESĪGĀ UN GARĪGĀ KRISTIEŠA SALĪDZINĀJUMS

Miesīgās kristietības sekas personu dzīvēs jau daļēji tika aplūkotas. Dažas no tām izpaužas šādi:

- Cilvēks šajā stāvoklī nav glābts (Rom. 8:6-8; Atkl. 3:16).
- Šajā cilvēkā nav Dieva mīlestības – agapes mīlestības (Rom. 5:5; Gal. 5:22); viņš ir atkarīgs vienīgi no savas cilvēciskās mīlestības.
- Grēka vara nav salauzta (Gal. 5:16; Rom. 8:2).
- Cilvēks nav saņēmis Svētā Gara spēku (Efez. 3:16-17).
- Kristus nedzīvo šajā cilvēkā (1. Jāņa 3:24).
- Cilvēks nav saņēmis spēku liecināt par Kristu (Ap. d. 1:8).

- Cilvēks rīkojas miesīgi (1. Kor. 3:3), līdz ar to ātri rodas domstarpības un saspīlējumi.
- Rezultātā šim cilvēkam ir grūtāk pieņemt pamācību.
- Viņa lūgšanu dzīvē var kaut kā pietrūkt.
- Cilvēks nespēj piedot un aizmirst pāridarījumu.

Miesīgais kristietis daļēji rīkojas līdzīgi dabīgajam cilvēkam. Pāvils saka: "*Vai tad neesat miesīgi un vai nedzīvojat kā šīs pasaules cilvēki?*" (1. Kor. 3:3) Citreiz viņa darbi izskatās kā garīga cilvēka rīcība, lai gan viņš rīkojas tikai savā spēkā un ar savām dotībām.

Garīgais kristietis piedzīvo Dieva pilnību:

"Lai Viņš Savā godības bagātībā , ***jums dotu Savu Garu un darītu stipru jūsu iekšējo cilvēku,*** *un lai Kristus, jums ticību turot, mājotu jūsu sirdīs, un jūs iesakņotos un stipri stāvētu mīlestībā, ka līdz ar visiem svētajiem jūs spētu aptvert, kāds ir platums, garums, augstums un dziļums, un izprastu Kristus mīlestību, kas ir daudz pārāka par katru atziņu,* ***un, ar to piepildīti, iegūtu visu Dieva pilnību.*** *Bet Viņam, kas, darbodamies mūsos ar Savu brīnišķo varu, spēj darīt daudz vairāk par visu, ko lūdzam vai saprotam, lai ir gods draudzē un Kristū Jēzū uz audžu audzēm mūžu mūžos."* (Efez. 3:16-21)

MIESĪGĀS KRISTIETĪBAS SEKAS

Man kā sludinātājam ir ļoti žēl par zaudējumiem savā ģimenē un draudzēs, kurās esmu strādājis bez Svētā Gara spēka. Tas apstiprina arī to, ka mēs nevaram aizvest citus tālāk par vietu, kurā atrodamies paši. Mums jāsaprot, ka Svētā Gara trūkums, kas ir viena cilvēka dzīvē, ģimenē un draudzē var palielināties vai pat sasummēties.

Bērni un jaunieši

Miesīgā kristietība ir kā augsne liberālai kristieša dzīvei. Cilvēki nezināšanas un labu nodomu dēļ mēģina paveikt neiespējamo un pēc tam meklē risinājumu. Vai tas nav iemesls, kāpēc pazaudējam tik daudz mūsu jauniešu? Vai mēs savas nezināšanas vai kādu citu iemeslu dēļ saviem bērniem un jauniešiem neesam rādījuši miesīgās kristietības paraugu? Vai tā rezultātā arī viņi nav kļuvuši par miesīgiem kristiešiem, kuriem jācīnās ar mazdūšību? Vai

tas nav iemesls tam, kāpēc daudzi ir kļuvuši vienaldzīgi un vairs neapmeklē dievkalpojumus vai ir atstājuši draudzi?

Kāds gados vecāks brālis savai draudzei skaidroja: "Ir kāds iemesls problēmai, kura atklājas mūsu un daudzu jauniešu dzīvē, proti, mēs, vecākie, neesam sapratuši Svētā Gara darbību un to, kā tikt piepildītiem ar Viņu." [68]

Vai man vēlreiz jums jāatgādina par remdenuma sekām (nepilnīgu nodošanos Kristum)? "Kristieši, kuri ir daļēji nodevušies, ir sliktāki par neticīgajiem, jo viņu maldinošie vārdi un neitrālais stāvoklis daudzus aizved prom no īstā ceļa. Neticīgais parāda, kas viņš ir. Remdenais kristietis maldina abas puses. Viņš nav ne īsts pasaulīgais cilvēks, ne labs kristietis. Sātans izmanto viņu, lai paveiktu darbu, ko neviens cits nevar paveikt."[69]

Turpretī, ja dzīvojam garīgu dzīvi, mēs varam saviem bērniem atklāt Dieva palīdzības ceļu. E. Vaita ir pateikusi patiešām ko pārsteidzošu:

"Māciet saviem bērniem, ka viņu **priekštiesība** ir katru dienu saņemt Svētā Gara kristību. Lai Kristus izlieto jūs kā savu izpalīdzīgo roku Viņa nodomu īstenošanā. Ar lūgšanu palīdzību jūs varat iegūt pieredzi, kas jūsu kalpošanai bērnu labā piešķirs ideālus panākumus." [70]

Mēs mācījām saviem dēliem lūgt. Bet vai mēs iemācījām viņiem katru dienu lūgt pēc Svētā Gara? Vai arī mēs to nezinājām? Toreiz mēs ar sievu to nezinājām. Esmu pateicīgs, ka Dievs piedod nezināšanas laiku. Taču rezultātā – cik daudz ir pazaudēts?

Kas par brīnišķīgiem bērniem būtu vecākiem, ja vien viņi paši katru dienu nodotos Jēzum un lūgtu pēc Svētā Gara.

Dievišķās mīlestības gaisotne vai tikai laipnība vienam pret otru?

Kā atšķiras gaisotne laulībā un ģimenē, draudzē un sadraudzībā starp miesīgiem un garīgiem kristiešiem? Kā ir tad, ja dzīvē pietrūkst Dieva disciplinējošā spēka un Dieva mīlestības un ja grēka vara nav salauzta, un kā ir tad, ja Dieva žēlastībā tiek piedzīvota dievišķās mīlestības gaisotne?

Miesīgie konservatīvie kristieši tiecas kritizēt. Tas nav labi. Lai arī

---

68 Garrie F. Williams, *Erfülltsein vom Heiligen Geist – Wie erfahren wird das?* (Lüneburg 2007), 8. lpp.

69 E. G. Vaita, Letter 44, 1903, citēts no Adventist Bible Commentary, 7. sēj., 963. lpp. par Atkl. 3:15-16.

70 E. G. Vaita, Bērna vadonis, 69. lpp.

mums jārunā par labajiem Dieva norādījumiem, tajā pašā laikā mums jāatceras, ka būtiskas pārmaiņas notiks tikai tad, kad tās nāks no cilvēka sirds.

Liberāļiem ir tieksme lietas neuztvert nopietni un pieņemt pasaulīgas metodes. Kungs to nevar svētīt.

Džozefs Kiders šodien draudzēs ir novērojis šādu vispārēju stāvokli: "Letarģija, virspusība, pasaulīgums, augstsirdības trūkums, sludinātāju profesionālā izdegšana, pusaudži pamet draudzi, vāja pašdisciplīna, plāni bez patiesa pamata vai rezultāta, hronisks stipru un dedzīgu vīru trūkums." [71]

Par mūsu problēmas cēloni viņš uzskata savienības trūkumu ar Jēzu (Jāņa 15:1-5) un pārlieku lielu uzticību cilvēciskām pūlēm (Cah. 4:6). Dž. Kiders risinājumu saskata Svētā Gara piepildītā dzīvē (Ap. d. 1:8).

Jēzus mums deva jaunu bausli:

"Jaunu bausli Es jums dodu, ka jūs cits citu mīlat, kā Es jūs esmu mīlējis, lai arī jūs tāpat cits citu mīlētu. No tam visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā." (Jāņa 13:34-35)

Mīlēt tā, kā Jēzus to domā: mīlēt ar dievišķo (agapes) mīlestību. Tas ir iespējams tikai tad, kad esam Svētā Gara piepildīti.

"Visaugstākā mīlestība pret Dievu un nesavtīga mīlestība citam pret citu – tā ir vislabākā dāvana, ko mūsu Debesu Tēvs kādam var piešķirt. Šī mīlestība nav impulsīva; tas ir dievišķs princips, pastāvīgs spēks. Nesvētījusies sirds to nespēj ne radīt, ne izmantot dzīvē. Tā atrodama vienīgi sirdī, kurā valda Jēzus." [72]

Domāju, ka ir atšķirība, vai esam tikai laipni cits pret citu vai arī mīlam cits citu ar Dieva mīlestību. E. Vaita mums sniedz nozīmīgu norādījumu:

"Uzvelkot sev lēna un klusa gara rotu, no simts nepatikšanām, kas tik ļoti sarūgtina dzīvi, deviņdesmit deviņas varētu tikt aiztaupītas." [73]

---

71 Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University), PPP 3.+4. slaids.

72 E. G. Vaita, *Apustuļu darbi*, 551. lpp.

73 E. G. Vaita, *Liecības draudzei*, 4. sēj., 348. lpp.

Dieva Vārds 1. Tes. 4:3-8 norāda kaut ko attiecībā uz laulības dzīvi. Šajā tekstā ir teikts, ka laulībā ir jādzīvo svētumā un godbijībā. Tā ir pretstatīta pagānu iekāres priekiem. Trīsreizēja norāde uz svētu dzīvi un papildus uz Svēto Garu ļauj mums saprast, ka Svētā Gara piepildītai dzīvei jāmaina – un tā arī var mainīt – mūsu laulību attiecības. Dievs mums laulībā ir paredzējis lielu prieku un piepildījumu. Vai tas mums nenorāda, ka Dievs vēlas mums palīdzēt – nedzīvot iekārē, bet gan mīlestības pilnā maigumā?

Jēzus lūdza par savu mācekļu vienotību: "*Lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir Mūsos, lai pasaule ticētu, ka Tu Mani esi sūtījis.*" (Jāņa 17:21)

Viljams G. Džonsons saka: "Daudziem adventistiem vēl jāsaprot, ko nozīmē būt vienotiem ar Kristu. Droši vien, ka pagātnē tam neesam pievērsuši pietiekami daudz uzmanības vai arī zirgu esam iejūguši otrādi." [74]

Kristus ir mūsos, ja esam Svētā Gara piepildīti. Garīgais kristīgums ietekmē mūsu lūgšanu uzklausīšanu. E. Vaita saka: "Kad Dieva tautā būs panākta Gara vienprātība, tad no ikkatras sirds tiks izraidīts viss farizejiskums un visa paštaisnība, kas bija jūdu tautas grēks. [..] Tad Dievs atklās gadsimtiem ilgi pastāvošo noslēpumu. Viņš darīs zināmu, "cik vareni liela ir šī noslēpuma godība pagānu starpā, proti, Kristus jūsos, apskaidrošanas cerība" (Kol. 1:27)." [75]

Koriģējošā padomdošana

Vai koriģējošajai padomdošanai būs kāds iespaids, ja tā nemaz vai pavisam nedaudz noritēs Dieva mīlestībā? Kādus lēmumus pieņems draudze, kuras lielākā daļa ir miesīgi kristieši vai pat kuras sludinātājs vai savienības vadītājs ir miesīgs? Kad atskatos uz savu kalpošanu, man rodas iespaids, ka garīgie draudzes locekļi cenšas "pazudušos" vadīt pie īstās izpratnes. Un, kad kāds atzīst un nožēlo, padomdošana ir sasniegusi savu mērķi. Miesīgie kristieši koriģējošo padomdošanu dažreiz tiecas izmantot kā sodu, pat līdz vardarbībai, lietojot to kā varas izrādīšanas instrumentu (Mat. 18:15-17; 1. Kor. 3:1-4; 1. Kor 3:1-4; 2. Kor. 10:3; Jūdas 19).

---

74 William G. Johnsson, *Adventgemeinde in der Zerreißprobe*, (Lüneburg 1996), 118. lpp.

75 E. G. Vaita, *Izmeklētās vēstis*, 1. sēj., 386. lpp.

DIEVA PRAVIETISKAIS VĀRDS GALA LAIKAM

Kunga ieradums ir atklāt svarīgus un jaunus notikumus Saviem praviešiem (Amosa 3:7). Tādēļ svarīgas pravietiskās vēstis gala laikam Viņš ir devis ar E. G. Vaitas starpniecību. Tāpēc ka gala laiks daudzējādi atšķiras no iepriekšējiem laikiem, Dievs deva svarīgu un nepieciešamu papildinformāciju. Moderni izsakoties, tā ir "atjaunošana" (*update*). Pēc E. G. Vaitas teiktā, šīs vēstis būs nozīmīgas līdz Jēzus otrajai atnākšanai. Tā kā tās satur arī vēstis par pārmaiņām dzīvesveidā, norājumus, brīdinājumus un citas vēstis, garīgajam cilvēkam tās ir vieglāk pieņemamas nekā miesīgajam. Tomēr, ja kāds šīs vēstis arī uztver nopietni, tas vēl nenozīmē, ka viņš ir garīgs. Pārdomu vērts šajā ziņā ir 5. Mozus 18:19 rakstītais: "*Un, ja kāds neklausīs Maniem vārdiem, ko viņš [pravietis] runās Manā Vārdā, no tā Es to prasīšu*."

Tā mēs skaidri redzam, ka patiesa previeša vēstī nesastopam tikai previeša personu, bet gan pašu Dievu. Kā varam atpazīt, kurš ir īsts pravietis? Dieva Vārds mums dod piecus pārbaudes punktus. Patiesam pravietim ir jāatbilst visiem pieciem punktiem:

1. Dzīvesveids – "*[..] no viņu augļiem jums tos būs pazīt.*" (Mat. 7:15-20).
2. Pravietojumu piepildīšanās: 5. Mozus 18:21-22 (izņēmumi ir pravietojumi ar nosacījumu, piem., Jona).
3. Aicinājums būt uzticīgiem Dievam (Dieva Vārda izpratnē) (5. Mozus 13:1-5).
4. Jēzus atzīšana par patiesu Dievu un patiesu cilvēku (1. Jāņa 4:1-3).
5. Saskaņa ar Svēto Rakstu mācībām (Jāņa 17:17).

Visi Dieva baušļi, tostarp Viņa vēstis ar praviešu starpniecību, ir sniegti mums. Tāpēc mums tie ir īpaši vērtīgi. Mēs kā garīgi cilvēki Dieva spēkā varam tiem ar prieku paklausīt un zināt, ka tas viss ir mūsu dzīves veiksmei. "*Ticiet Tam Kungam, savam Dievam, – un jūs būsit nodrošināti!* ***Ticiet Viņa praviešiem, tad jūs uzvarēsit!***" (2. Laiku 20:20)

Bībeles studiju materiālā par dzīvi Svētajā Garā un tās saistību ar praviešu sacītajiem vārdiem ir teikts: "Tas, kurš noraida praviešu vārdus, aizslēdz sevi Svētā Gara padomiem. Šodien sekas nebūs citādākas kā iepriekš – attiecību trūkums ar Dievu un atvērtība negatīviem iespaidiem."[76]

---

76 SDA Bibeles studiju materiāls, Philip G. Samaan, 1989. gada 10. novembris.

PLĀNOŠANA/STRATĒĢIJA

Svarīgs uzdevums ir meklēt labus risinājumus un labas metodes draudzes un misijas darbam. Runa ir par mūsu plāniem un stratēģiju. Tas galvenokārt saistīts ar draudzes garīgo stiprinājumu un dvēseļu glābšanu.

Esmu kristīts pirms 65 gadiem, un 43 gadus esmu kalpojis par sludinātāju. Mēs esam izstrādājuši daudzas programmas un metodes. Mēs bijām ļoti čakli, tomēr šajā sakarībā man atkal jāmin Dvaita Nelsona 2005. gadā teiktie vārdi.

> "Mūsu draudze līdz nogurumam ir izveidojusi apbrīnojamas formas, plānus, programmas, bet, ja mēs beidzot neatzīsim savu garīgo bankrotu [Svētā Gara trūkumu], kas pārņēmis daudzus no mums – sludinātājus un vadošos atbildīgos –, tad nekad neatbrīvosimies no mūsu ārišķīgās formas kristīguma."[77]

To pašu saka Deniss Smits:

> "Es neesmu pret plāniem, programmām un metodēm, bet es baidos, ka mēs pārāk bieži esam atkarīgi no šīm lietām, lai virzītu Dieva darbu uz priekšu. Plāni, programmas un metodes nepabeigs Dieva darbu. Lieliski runātāji, brīnišķīgi kristiešu koncerti, satelīta pārraides nepabeigs Dieva darbu. Dieva Gars pabeigs darbu – Dieva Gars, kas runā un kalpo caur Gara piepildītiem vīriem un sievām."[78]

KRISTĪBAS/DVĒSEĻU MANTOŠANA

Bībele mums atklāj, ka Svētais Gars ir izšķirošs priekšnoteikums, lai cilvēkus mantotu Kristum (sk. Apustuļu darbus). Vācijā ir gan draudzes, kas pieaug, gan draudzes, kuras nemainās vai sarūk. Visā pasaulē mūsu draudzes locekļu skaits pēdējo 60 gadu laikā ir pieaudzis divdesmitkārt. Mēs noteikti varam minēt daudzus iemeslus, kāpēc Vācijā ir šāda situācija. Taču viens man ir skaidrs: galvenais iemesls ir Svētā Gara trūkums. Protams, ka šī problēma mūs ļoti nodarbina. Esam izstrādājuši vai pielāgojuši daudzus plānus un programmas. Mēs redzam, ka Svētā Gara trūkums mūs ir novedis pie liela naudas un laika zuduma, jo gājām nevaja-

---

77 Helmut Haubeil (izdevējs), *Missionsbrief Nr. 34* (Bad Aibling, 2011), 3. lpp.

78 Dennis Smith, *40 Tage – Andachten und Gebet zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu*, 88. lpp.

> *Ja Dieva bērni būs vienoti Garā, tad no viņu sirdīm tiks izskausts viss farizejiskums un katra paštaisnība.*

dzīgus un neveiksmīgus ceļus. Divi E. G. Vaitas darbu citāti skaidri atklāj situāciju:

> "Kungs tagad nedarbojas, lai patiesībā ievestu daudzas dvēseles, to draudzes locekļu dēļ, kas nekad nav bijuši atgriezti, un to dēļ, kas bija atgriezti, bet kas atkal ir atkrituši. Kādu iespaidu šie nesvētotie [miesīgie kristieši] locekļi atstās uz jaunatgrieztajiem?" [79]

> "Ja mēs pazemotos Dieva priekšā un savstarpēji būtu uzmanīgi, laipni, sirsnīgi un līdzjūtīgi, tad tur, kur tagad atgriežas viens, patiesību atzītu simts." [80]

Mums ir arī kristīti cilvēki, kuri nav pienācīgi sagatavoti. E. G. Vaita ir sacījusi:

"Jaunpiedzimšana ir reta pieredze mūsu laikā. Tas ir iemesls, kāpēc draudzēs ir tik daudz sarežģījumu. Daudzi, ļoti daudzi, kas pieņem Kristus Vārdu, nav svētoti. Viņi gan ir kristīti, bet viņi ir aprakti dzīvi. Viņu "es" nenomira, tāpēc viņi nepiecēlās jaunai dzīvībai Kristū." [81]

---

79 E. G. Vaita, *Liecības draudzei*, 6. sēj., 371. lpp.

80 E. G. Vaita, *Liecības draudzei*, 9. sēj., 189. lpp.

81 E. G. Vaita, MS, 148. lpp.

Tas ir rakstīts 1897. gadā. Un kā ir šodien? Problēma: tas, kurš nav piedzimis no jauna, nav piepildīts ar Svēto Garu. Jēzus saka: *"Ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā!"* Vai nav tā, ka mēs visās jomās piedzīvojam Svētā Gara trūkumu?

SVĒTAIS GARS UN SLUDINĀŠANA

Par Svētā Gara nozīmīgumu **sludināšanas darbā** Dievs mums saka: "Bez Svētā Gara pastāvīgās klātbūtnes un palīdzības vārda sludināšana nebūs veiksmīga, jo Viņš ir vienīgais sekmīgais dievišķās patiesības Skolotājs. Patiesība pamodinās sirdsapziņu un pārveidos dzīvi tikai tad, kad to sirdī pavadīs Svētais Gars. Cilvēks var gan pasludināt Dieva Vārdu burtiski, var smalki zināt visas tā pavēles un apsolījumus, bet, ja to neapgaismos Svētais Gars, tad neviena dvēsele nekritīs uz Klints un netiks satriekta. Ne izglītība, ne priekšrocības, lai arī cik lielas tās būtu, bez Dieva Gara līdzdarbības nevienu cilvēku nespēs padarīt par gaismas kanālu."[82]

Sludināšana nenotiek tikai svētrunas laikā, bet arī semināros, Bībeles stundās un mājas grupās.

Rendijs Maksvels saka:

"Bet patiesība ir tāda, ka mēs mirstam no slāpēm, jo mums nav patiesas saiknes ar dzīvo Dievu!" [83]

Vai Svētā Gara trūkums ir arī baiļu cēlonis? Vai Emilio Knehtlem varētu būt taisnība, sakot: "Kāpēc mums neizdodas pilnībā pārveidot šo korumpēto pasauli? Kaut kas greizs ir noticis ar mūsu pārliecību. Mēs baidāmies no konfliktiem, mēs baidāmies no sadursmēm, mēs baidāmies no grūtībām, baidāmies zaudēt darbu, baidāmies zaudēt reputāciju, baidāmies zaudēt dzīvību. Tāpēc mēs klusējam un paslēpjamies. Mēs baidāmies pasludināt pasaulei Evaņģēliju mīlošā, bet spēcīgā veidā." [84]

Atrisinājumu šai problēmai mums parāda Ap. d. 4:31: "*Kad viņi beidza Dievu lūgt, vieta, kur tie bija sapulcējušies, nodrebēja, un tie visi kļuva Svētā Gara pilni un drošu sirdi runāja Dieva vārdus*."

---

82 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 671. lpp.

83 Randy Maxwell, *If my people pray …* (Pacific Press, 1995), 11. lpp.

84 CD *Die letzte Vorbereitung*, 6.daļa.

SVĒTAIS GARS UN MŪSU LITERATŪRA

E. G. Vaita par mūsu literatūru raksta: "Ja Dieva glābjošā žēlastība ir ar to, kas raksta grāmatu, tas pats Gars būs jūtams lasītājam. Dieva Garā rakstītu rakstu apstiprina eņģeļi un tādā pašā veidā to iesaka lasītājiem. Kad rakstnieks pilnībā nedzīvo Dieva godam un nav Viņam pilnībā nodevies, tad eņģeļi ar skumjām izjūt šo trūkumu. Viņi novēršas un neiespaido lasītāju, jo uzrakstītajā nav Dieva un Viņa Gara. Šie vārdi ir labi, bet tiem trūkst sirsnīgās Dieva Gara ietekmes." [85]

Vēlreiz vēlos uzsvērt: ne viss, ko līdz šim esam darījuši, ir bijis nepareizi. Nekādā ziņā. Mēs esam paveikuši labas un ļoti labas lietas; un daudzi no mums ir bijuši ļoti dedzīgi. Cik vien iespējams, Kungs noteikti ir svētījis mūsu centienus. Taču lielais jautājums ir: vai mēs šo uzdevumu veicām kā garīgi vai kā miesīgi kristieši? Viens ir skaidrs: kad cenšamies risināt lietas miesīgā veidā, mēs veltīgi izlietojam daudz laika; mēs veicam daudzus uzdevumus, kas beigās izrādīsies nelietderīgi.

SVĒTAIS GARS: BEZ AGRĀ LIETUS NAV VĒLAIS LIETUS

"Agrais lietus, Svētā Gara piepildījums, dod mums vajadzīgo garīgo briedumu, kas ir nepieciešams, lai baudītu vēlā lietus svētības." [86]

"Vēlais lietus, kas nogatavina zemes ražu, reprezentē garīgo žēlastību, kura sagatavo draudzi Cilvēka Dēla atnākšanai. Ja agrais lietus nebūs nolijis, nebūs nekādas dzīvības un zaļais asns neizplauks. Ja agrais lietus nebūs paveicis savu darbu, vēlais lietus nevarēs sējumu nogatavināt pilnībai."[87]

---

85 E. G. Vaita, PH 016, 29.

86 Dennis Smith, *40 Days – Prayer and Devotions to Revive Your Experience with God*, Book 2 (Vienna, 2013), 175. lpp.

87 E. G. Vaita, *The Faith I live By*, (1958), 333. lpp.

SVĒTAIS GARS UN BĪBELISKĀ SVĒTOŠANĀS

"Šis darbs [bībeliskā svētošanās] veicams vienīgi ticībā Kristum, ja sirdī mājo Dieva Gara spēks." [88]

LIELS MISIJAS DARBS BEZ SVĒTĀ GARA?

Vai var izveidot lielas institūcijas, panākumiem bagātas evaņģelizācijas programmas un iespaidīgas misijas stratēģijas arī bez Svētā Gara? Endrūss Marijs, veiksmīgs Dienvidāfrikas misionārs, zināja, ka tas tiešām ir iespējams un ka tā arī ir kristiešu lielākās daļas realitāte:

"Es varu sludināt vai rakstīt, domāt vai meditēt un priecāties par to, ka nodarbojos ar Dieva Grāmatas un Dieva Valstības lietām, tomēr man var pietrūkt Svētā Gara spēka. Baidos, ja mēs palūkotos uz visu līdz šim sludināto Kristus draudzēs un jautātu, kāpēc Vārda sludināšanai ir tik maz pārveidojošā spēka, kāpēc, neskatoties uz lielo darbu, tomēr bieži ir tik maz panākumu mūžībai, kāpēc Vārdam ir tik maz spēka, lai ticīgos vadītu pie nodošanās [Dievam] un pārveidotu svētumā – atbilde būtu šāda: tas ir Svētā Gara spēka trūkums. Kāpēc tas tā ir? Tam var būt tikai viens iemesls: "miesa" [sk. Gal. 3:3], cilvēciskais spēks un enerģija ir ieņēmusi to vietu, kuru vajadzēja ieņemt Svētajam Garam." [89]

SVĒTAIS GARS UN VESELĪBA

"Es jums lieku pie sirds, brāļi, Dieva žēlsirdības vārdā nodot sevi pašus par dzīvu, svētu Dievam patīkamu upuri, tā lai ir jūsu garīgā kalpošana." (Rom. 12:1)

"Vai jūs nezināt, ka jūs esat Dieva nams, un ka Dieva Gars jūsos mājo? Ja kas Dieva namu samaitā, to Dievs samaitās; jo Dieva nams ir svēts, tas jūs esat." (1. Kor. 3:16-17)

"Jeb vai jūs nezināt, ka jūsu miesa ir Svētā Gara mājoklis, kas ir jūsos un ko jūs esat saņēmuši no Dieva, un, ka jūs nepiederat sev pašiem? Jo jūs esat dārgi atpirkti. Tad nu pagodiniet Dievu ar savu miesu." (1. Kor. 6:19-20, sk. arī 2. Mozus 15:26)

Svētā Gara piepildīti cilvēki ir Dieva templis. Vai kādreiz esi aizdomājies

---

88 E. G. Vaita, *Lielā cīņa*, 469. lpp.

89 Randy Maxwell, *If My People Pray* (Pacific Press 1995), 145. lpp.

par to, kādu iespaidu tas atstāj uz tavu dzīvi? Templis ir Dieva mājvieta. Dievs Mozum teica: "*Un tiem būs Man taisīt svētnīcu, ka Es varētu mājot viņu vidū*." (2. Mozus 25:8)

Ja mēs šo izteikumu uztveram nopietni, tad rūpes par mūsu veselību un dzīvesveidu kļūst par nozīmīgu māceklības daļu. Mūsu ķermenis ir Dieva īpašums. Vai vēlaties uzmanīgi izturēties pret Dieva īpašumu? Jā, mēs gribam uzmanīgi izturēties pret mūsu ķermeni atbilstoši Dieva norādījumiem! Tas mudina uz zināmu disciplīnu. Tas, kurš ir Svētā Gara piepildīts, var un varēs ar prieku ievērot disciplīnu. Atalgojums tam ir labāka fiziskā, garīgā un dvēseles veselība. Tam, kurš nav Svētā Gara piepildīts, būs grūti to īstenot, tāpēc piedzīvos zaudējumus. Dievs sagaida, ka mēs Viņa godam, Viņa kalpošanai un sev par prieku savu ķermeni un garu uzturam vislabākajā kārtībā. Svētā Gara piepildījumam arī šajā ziņā nav aizstājēja. Ja Jēzus caur Svēto Garu dzīvo mūsos, tad Viņš ir arī "*[..] Tas Kungs, jūsu ārsts*" (2. Mozus 15:26). Dziedināšana ir personas labumam un Dieva godam. Tas var izraisīt jautājumu: "Vai lielais Ārsts dziedina visus?"

"Kāda vecāka Kambodžas sieviete kā bēgle ieradās misijas slimnīcā, kas atradās bēgļu nometnē Taizemē. Viņa bija tērpta budistu mūķenes drēbēs. Sieviete lūdza, lai viņu ārstētu Dr. Jēzus. Viņa uzticējās Viņam un piedzīvoja ķermeņa un dvēseles dziedināšanu. Kad sieviete varēja atgriezties Kambodžā, viņai bija iespēja vadīt 37 cilvēkus pie Kristus." [90]

Uzticīgajam ķēniņam Hiskijam slimošanas laikā Kungs sūtīja ziņu: "*Es tevi izdziedināšu*." (2. Ķēn. 20:1-11) Bet kāpēc Kungs viņu nedziedināja, sakot vārdu, bet tā vietā pamācīja uzlikt vīģu kompresi? Vai Kungs nesagaida arī mūsu līdzdalību – izmantot dabīgos dziedniecības līdzekļus vai mainīt savu diētu, kustēties un atpūsties? Kāpēc Kungs nedziedināja Pāvilu, bet atstāja viņam "dzeloni miesā"? Pāvils pats saka: "*Lai es nepaaugstinātos īpašo atklāsmju dēļ*." (2. Kor. 12:7-10) Tomēr E. G. Vaita mums saka: "Dieva Gara ietekme ir vislabākās zāles, ko var saņemt nevesels vīrietis vai sieviete. Debesis ir veselība; un jo dziļāks ir Debesu iespaids, jo pārliecinošāka būs ticīgā slimnieka atveseļošanās." [91]

Kāds uzņēmējs līdzdalīja, ka veselības semināri viņam nekādu labumu nav snieguši. Bet kopš tā laika, kad viņš bija sācis katru dienu lūgt pēc Svētā Gara, viņš pilnībā ir pievērsies veselīgam dzīvesveidam un pieņēmis veģe-

---

90 Autors nezināms, *Our Daily Bread – Worship book* (RBC Ministries), 1993. gada 26. novembris.

91 E. G. Vaita, *Medical Ministries* (1932), 12. lpp.

tāru diētu. [92] Vai tas neapliecina, ka Svētā Gara piepildījums mūs motivē un dāvā spēku ar prieku pieņemt veselīgu dzīvesveidu?

Šo piedzīvojumu līdzdalīja kāda ticības māsa. Viņa rakstīja: "Kad pilnībā nodevos Jēzum, Dievs mēneša laikā pilnībā pārmainīja manu dzīvi. Pēc savas nodošanās lūgšanas es nākamajā rītā iegāju virtuvē, stāvēju pie kafijas automāta, šūpoju galvu un sev sacīju: "Nē, es vairs nedzeršu kafiju." Agrāk tas nebūtu iedomājams, jo ik reizi, kad biju pārstājusi dzert kafiju, piecas dienas mani mocīja stipras galvassāpes – stiprs abstinences sindroms. Šoreiz es pat nedomāju, kādas varētu būt sekas. Biju pārliecināta: es to vairs nevēlos. Šodien man vairs nav tādas tieksmes." [93] (Es iesaku izdevuma "Andreasbrief" Nr. 5 (pieejams patreiz vācu valodā) ikvienam, kurš vēlas atbrīvoties no atkarībām – uzvarēt tabaku un alkoholu. Tur ieejoši paskaidrots, kā ar lūgšanām, balstītām uz apsolījumu, atbrīvoties no atkarībām. [94])

Dzīve Svētajā Garā ļoti palīdz mainīt dzīvesveidu. Mums ir vajadzīga informācija par veselīgu dzīvesveidu, kas saistīta ar spēku mainīties. Dons Makintošs, *Newstart Global* direktors no Veimāras, ir teicis:

"Mūsdienu patiesā vajadzība nav tikai izglītošanās veselības jomā – mums ir pietiekama informācija. Tas, kas ir vajadzīgs, – saņemt spēku mainīties, lai šo informāciju izmantotu praktiskajā dzīvē." [95]

Dr. Tims Havs saka:

"Izglītība veselības jomā nav vienīgais medicīnas misionāra darbs. Izglītība veselības jautājumos nesniedz dziedināšanu, tāpat kā Dieva likums nesniedz pestīšanu. Lai īstenotu veselīgu dzīvesveidu vai saņemtu pestīšanu, ir nepieciešams Dieva pārveidojošais spēks." [96]

Vai tas nav Evaņģēlija spēks, Svētā Gara spēks?

Noslēgumā vēlos jautāt: "Kā ir ar dziedināšanu ticībā? Vai to varētu sagaidīt arī bez Svētā Gara piepildījuma?" (Sk. Marka 16:17-18; Jēk. 5:14-16.)

---

92 E-pasts 2013. gada 7. martā.

93 E-pasts no māsas M., 2014. gada 18. novembrī.

94 Andreasbrief Nr. 5, *Sieg über Tabak und Alkohol*, www.missionsbrief.de – Andreasbriefe. To var pasūtīt: Wertvoll leben, Adventist Book Center un TopLife – Wegweiser Verlag.

95 Dave Fiedler, D'Sozo, (Remnant Publications), Forward.

96 Dave Fiedler, D'Sozo, (Remnant Publications), Forward.

SAGATAVOŠANĀS JĒZUS OTRAJAI ATNĀKŠANAI

Lai mēs būtu sagatavoti Jēzus otrajai atnākšanai (vai arī mūsu nāvei Kungā), tuvai sadraudzībai ar Jēzu caur Svēto Garu nav aizstājēja. Ja Kristus caur Svēto Garu mājo manī, tad Viņa žēlastībā es esmu sagatavots. Par to liecina trīs jomas.

Personīgas attiecības ar Kristu

Jēzus saka: "*Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu*." (Jāņa 17:3) Vārdam "atzīt" Bībelē ir daudz dziļāka nozīme, nekā mūsdienu valodā to esam pieraduši lietot. Tas apzīmē pilnīgu, abpusēju un mīlestības pilnu nodošanos. Šī doma ir izteikta arī citātā:

"Mums ir jābūt dzīvai savienībai ar Dievu. Mums jātiek apģērbtiem ar spēku no augšas, Svētā Gara kristību, lai mēs sasniegtu augstāku standartu; un mums nav cita veida palīdzības." [97] Līdzībā par desmit jaunavām Jēzus ģeķīgajām saka: "*Es jūs nepazīstu*." Kāds tam bija iemesls? Eļļas trūkums atspoguļo Svētā Gara trūkumu (Mat. 25:1-13).

Vīriem, kuri pieprasīja Kristus krustā sišanu, bija izcilas Vecās Derības zināšanas. Bet, nepareizi izskaidrojuši Rakstus, viņi nemeklēja personīgas attiecības ar Jēzu.

Vai apzināmies, ka pēdējā laika paaudzei pēdējo dienu notikumu apstākļos nepieciešama dziļa savienība ar Dievu?

Taisnošana ticībā

Dieva pēdējā vēsts cilvēkiem—triju eņģeļu vēsts—ir "mūžīgā evaņģēlija" pasludināšana (Atkl. 14:6-7). Kāda ir šīs vēsts būtība, kas jādzird visai pasaulei? Tā ir mūsu taisnošana žēlastībā caur ticību vienīgi Jēzum Kristum (Efez. 2:8-9). Tiem, kuri pēdējā laikā pasludina šo vēsti ar spēku, ir jāpiedzīvo šī vēsts. Viņiem jāsaprot un arī personīgi jāpiedzīvo taisnošana ticībā caur Jēzu kā vienīgo, kurš piedod un atbrīvo no grēkiem. Tas ir iespējams tikai Svētā Gara piepildītā dzīvē, kad Jēzus Kristus dod spēju paklausīt. Jēzus iemājošana mūsos atklājas paklausībā visiem Dieva baušļiem. Pasaule tiks apgaismota ar šo vēsti (Atkl. 18:1).

---

97 E. G. Vaita, *Review and Herald*, 1892. gada 5. aprīlis.

Patiesības mīlestība

Ko mēs iegūstam, ja dzīvojam Svētā Gara piepildītu dzīvi, un kas notiek, ja tā nedzīvojam? Kā ir ar **patiesības mīlestību, ar Dieva Vārda studēšanu un patiesības pielietošanu savā dzīvē?** 2. Tes. 2:10 sacīts, ka tiem "*paredzēta bojāeja, jo viņi nepieņēma patiesības mīlestību, kas būtu varējusi viņus glābt*" (Jaunais tulk.). To sirdīs, kurus nevar pievilt, ir patiesības mīlestība. Kā mēs saņemam šo mīlestību? Mēs to saņemam, Jēzum Kristum iemājojot mūsos, caur Svēto Garu. Rom. 5:5 teikts, ka mīlestība mūsu sirdīs ienāk caur Svēto Garu. Efez. 3:17 novēlēts, lai mēs "*iesakņotos un stipri stāvētu mīlestībā*" caur Svēto Garu. Jāņa 16:13 Svētais Gars ir nosaukts par "*Patiesības Garu*". Mums skaidri tiek atklāta nepieciešamība būt garīgiem kristiešiem, lai mīlētu patiesību. Vai mums šodien ir problēmas ar mīlestību uz patiesību, Dieva Vārdu, praviešu Rakstiem? Padomāsim par priekšā stāvošo laiku: "Tikai tie, kas būs čakli pētījuši Rakstus un mīlēs patiesību, tiks pasargāti no briesmīgās pievilšanas, kas apņems visu pasauli. [..] Vai Dieva ļaudis tagad ir tik stipri nopamatoti Kunga Vārdā, ka nepaļausies savu izjūtu balsij?" [98]

Dievs neprasa, vai mēs esam atzinuši visu patiesību, bet gan – vai mēs mīlam patiesību.

GARA AUGĻI VAI MIESAS DARBI

"Svētā Gara iespaids ir Kristus dzīve dvēselē. Mēs Kristu neredzam un nerunājam ar Viņu, bet Viņa Svētais Gars ir tikpat tuvs mums kā vienā, tā arī kādā citā vietā. Tas darbojas ikvienā un caur ikvienu, kurš pieņem Kristu. **Tie, kas pazīst Gara iemājošanu, atklāj Gara augļus."** [99]

Gal. 5:22: *mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība, atturība* ('*savaldība*' jaunajā tulk.). Efez. 5:9: *taisnība, patiesība*.

Gal. 5:16-21 mums atklāj, ka grēka spēks tiks salauzts mūsos caur Svēto Garu.

> GNB: "*[..] dzīvojiet ar spēku, kuru dod Dieva Gars; tad jums nevajadzēs sekot savām savtīgajām vēlmēm. Cilvēciskā patmīlība cīnās pret Dieva Garu, un Dieva Gars pret cilvēcisko patmīlību; tie savstarpēji nesatiek viens ar otru, un jūs nespējat*

---

98 E. G. Vaita, *Lielā cīņa*, 625. lpp.

99 Francis D. Nichol (redaktors), *Adventist Bible Commentary* Vol. 6 (Hagerstown, 1980), 1112. lpp.

darīt to labo, ko vēlaties. ***Bet, ja jūsu dzīvi vada Dieva Gars, tad jūs vairs neesat zem grēka likuma spaida****."* (sk. Rom. 7:23 un 8:1)

"Bet zināmi ir miesas darbi: tie ir netiklība, nešķīstība, izlaidība, elku kalpība, buršana, ienaids, strīdi, nenovīdība, dusmas, ķildas, šķelšanās, ķecerība, skaudība, dzeršana, dzīrošana un tamlīdzīgas lietas, par kurām es iepriekš saku, kā jau esmu senāk sacījis: tie, kas tādas lietas dara, nemantos Dieva valstību." (Gal. 5:19-21)

GARA DĀVANAS

"Ar garīgām dāvanām mēs saprotam Svētā Gara dotās dāvanas, kā tās ir minētas 1. Kor. 12:28 un Efez. 4:11: apustuļi, pravieši, evaņģēlisti, mācītāji, skolotāji, brīnumu darītāji, dziedinātāji, palīdzības sniedzēji, administratori, tulki. Šīs dāvanas piedalās, "lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam". [..] Tās apstiprina draudzes liecību un dod tai norādījumus un vadību." [100] Svētais Gars noteiktiem mērķiem ir devis arī citas dāvanas – "zināšanas un prasmi visādos darbos" (2. Mozus 31:2-6) vai arhitektūras dāvanu (1. Laiku 28:12, 19).

Kad kļūstam par Jēzus mācekļiem, mēs sevi nododam Viņam ar visu, kas mums ir un kas esam. Līdz ar to mēs atvēlam sevi Dievam ar visām savām iedzimtajām un iegūtajām dāvanām un spējām. Viņš var papildināt mums sniegtās dāvanas un/vai stiprināt un uzlabot mūsu dabīgās spējas.

Vai, neskatoties uz Svētā Gara trūkumu, mums var būt garīgās dāvanas?

DIEVA VAI CILVĒKA IZVĒLE?

Draudzē visā pasaulē mums ir demokrātiska struktūra. Taču tā nav domāta, lai dominētu cilvēku izvēle. Demokrātija ir cilvēku izvēles dominēšana. Patiesais balsošanas mērķis ir tāds, lai ikviens ieklausītos Dieva balsī un tad nodotu savu balsi. Klausoties Dieva balsi, mums ar savu balsi ir jāpauž Dieva griba. Mēs visi noteikti lūdzam, pirms piedalāmies dažādās padomes sanāksmēs. Bieži pirms kāda balsojuma mēs tiekam aicināti uz klusu lūgšanu, lai Dievs mums skaidri atklātu Savu vēlmi balsojumam. Nehemija saka: "*Tad mans Dievs iedvesa man sirdī domu [..].*" (Neh. 7:5) E. G. Vaita par Nehemijas grāmatas 1. nodaļu teikusi: "Un, kamēr viņš lūdza, viņa prātā veidojās svēts mērķis." [101]

---

100 Gerhard Rempel (izdevējs), Schlusselbegriffe adventistischer Glaubenslehre (Hamburg), 44.

101 E. G. Vaita, *Southern Watchman* (www.egwwritings.org), 1904. gada 1. marts.

Vai miesīgs kristietis dzird Dieva balsi? Ja viņš nav sevi apzināti un pilnībā nodevis Kungam, viņš noteikti nesaņems atbildi (Ps. 66:18; Ps. 25:12). Ja kāds, kurš ir miesīgs, godprātīgi balso pēc savas labākās izpratnes un sirdsapziņas, tad, cilvēcīgi raugoties, viss ir kārtībā. Bet, līdzko tiek pieņemtas cilvēciskas vienošanās un norunas, sākas manipulācija un grēks.

Dieva darbā vadītājiem ir liela ietekme. Tā ir liela starpība un tas var radīt nopietnas sekas, ja par vadītājiem kļūst brāļi un māsas, kurus Dievs ir aicinājis vai kuri tiek izraudzīti ar cilvēcīgu balsojumu.

Lasot kādu grāmatu par lūgšanu, man kļuva skaidrs, ka mēs drīkstam Dievam lūgt, lai Viņš parāda mums ceļu, pa kuru mums jāiet (Ps. 32:8). Ieklausīšanās klusajā Dieva balsī pārmainīja visu manu dzīvi. Šajā pieredzē esmu dalījies rakstā "No biznesa pārstāvja par mācītāju" (pieejams tikai vācu valodā).[102] Iespējams arī noklausīties labu Kurta Hāzeļa svētrunu "Kā es varu pieņemt pareizos lēmumus?" (arī pieejama tikai vācu valodā)[103] Un ir lasāma arī kāda dziļa Henrija Drumonda svētruna, kas līdzdalīta pirms daudziem gadiem: "Kā es varu uzzināt Dieva gribu?[104]

Šeit ir kāds 2014. gada 23. oktobra piedzīvojums: misijas mācību centrs *Country Life Institute Austria* Kerntenē, Austrijā *(TGM - Trainingszentrum für Gesundheitsmission und Gesundheitszentrum Mattersdorferhof)* atradās izvēles priekšā: būvēt vai nebūvēt piebūvi? Daudzas lietas norādīja par to un arī pret to. Galvenais jautājums bija, kāda ir Dieva griba šajā jautājumā. Mēs vairs neapspriedām plusus un mīnusus, bet lūdzām desmit dienas, lai Tas Kungs mūs sagatavotu sadzirdēt Viņa balsi un lai Viņš sniegtu savu atbildi 23. oktobra lūgšanu sapulcē (pēc tam kad Newstart viesi bija atstājuši šo vietu): būvēt vai nebūvēt piebūvi?

Lūgšanu sanāksmē mēs bijām vairāk nekā 20 dalībnieku. Pēc kopējās lūgšanu sadraudzības ikviens klusībā lūdza Kungam, lai Viņš atbild uz šo jautājumu. Katram atsevišķi Dieva sniegtā atbilde grupai bija jālīdzdala šādi: ja jābūvē, tad uz papīra vajadzēja uzrakstīt zīmi "+", ja nav jābūvē, tad vajadzēja rakstīt "-", un ja nesaņēma atbildi, tad vajadzēja rakstīt "0", ja nebija skaidras atbildes, tad vajadzēja uzrakstīt "?". Rezultāts mums bija kā zīme Dieva brīnišķīgajai vadībai: bija 14 "+" (no kuriem 4 ar "+?"), 6 "0" un 4 tukšas papīra lapiņas. (Bija vēl 2 atbildes, kas nebija skaidras un tāpēc netika ieskaitītas). Tādējādi

---

102 www.gotterfahren.info – *Gott verändert Leben – Vom Prokurist zum Prediger*

103 www.gotterfahren.info – *Wege zum Ziel: Gott erfahren – Gottes Botschaft für unsere Zeit* – Thema Nr. 11.

104 Missionsbrief.de – Predigten lesen – *Henry Drummond: Wie erkenne ich den Willen Gottes?* (vāciski un angliski)

Dieva vadība bija ļoti skaidra – būvēt piebūvi. Esmu pārliecināts, ka pēdējo dienu laikā mēs vēl biežāk meklēsim Dieva padomu.

Uz to norāda Joēla 3:1. E. G. Vaita saka: "Mums katram atsevišķi jādzird Viņu uzrunājam mūsu sirdi. Kad visas citas balsis ir apklusušas un mēs norimuši gaidām Viņa priekšā, dvēseles klusums Dieva balsi padara skaidrāk sadzirdamu. Viņš mums pavēl: "Rimstieties un atzīstiet, ka Es esmu Dievs [..]." (Ps. 46:11)" [105]

NAUDA

Kādas atšķirības pastāv starp garīgajiem un miesīgajiem kristiešiem saistībā ar naudas iegūšanu un naudas pārvaldīšanu? Vai uzskatām sevi par mūsu līdzekļu īpašniekiem vai par Dieva īpašuma pārvaldniekiem? "Mīlestība uz naudu un mīlestība uz sevis izrādīšanu ir pārvērtusi šo pasauli par zagļu un laupītāju bedri. Svētie Raksti ziņo, ka mantkārība un apspiešana būs pārvaldošās tieksmes tieši pirms Kristus otrās nākšanas." [106]

DIEVA AIZSARDZĪBA MŪSU DZĪVES CEĻAM

Dieva eņģeļi pasargā Dievam uzticīgos. "*Tā Kunga eņģelis apmetas ap tiem, kas Viņu bīstas, un tos izglābj*." (Ps. 34:8) "Katram Kristus sekotājam ir nozīmēts savs sargeņģelis. Šīs Debesu būtnes taisnos aizsargā no ļaunā varas." [107] – Kad runa ir par Dievam uzticīgiem cilvēkiem, Kristus sekotājiem un taisnajiem, vai tas nozīmē, ka tas attiecas uz ikvienu, kas sevi uzskata par kristieti? Vai tas attiecas arī uz tiem, kuri pilnībā nav nodevuši savu dzīvi Dievam? Tas attiecas uz bērniem, jo Mateja 18:10 Jēzus teica: "*Pielūkojiet, ka jūs nevienu no šiem mazajiem nenicināt, jo Es jums saku: viņu eņģeļi debesīs vienmēr redz Mana Debesu Tēva vaigu*." Dāvids, kurš pilnībā savu dzīvi uzticēja Dievam, zināja, ka viņam nav pamata bīties un būt bailīgam. Viņš Ps. 27:1 saka: "*Tas Kungs ir mans gaišums un mana pestīšana, no kā man bīties? Tas Kungs ir manas dzīves patvērums, no kā man baiļoties?*"

(Iesaku izlasīt grāmatas "*Lielā cīņa*" 31. nodaļu par labo eņģeļu kalpošanu. Tas sagādā lielu prieku ikvienam Dieva bērnam.)

---

105 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 363. lpp.

106 E. G. Vaita, *Pravieši un ķēniņi*, 651. lpp.

107 E.G. Vaita, *Lielā cīņa*, 512. lpp.

NOSLĒGUMA PIEZĪMES

Mēs esam aplūkojuši tikai dažas jomas. Joprojām ir daudzas citas dzīves un ticības jomas, kuras varētu apskatīt. Uz visām attiecas tālāk minētais.

Kad pārskatām tikai atšķirības, tad nav nevienas jomas, kur dzīvei Svētajā Garā nebūtu nozīmīgu priekšrocību. Un pretēji – nav nevienas jomas, kur, dzīvojot bez Svētā Gara, mēs nepiedzīvotu lielus zaudējumus. Vai tādēļ ikvienam no mums nevajadzētu būt lielai motivācijai, ik dienas nodot savu dzīvi Dievam un lūgt pēc Svētā Gara piepildījuma?

"Pirms dažiem gadiem lidmašīna *Boeing 707* pacēlās no Tokijas lidostas, lai dotos uz Londonu. Tai bija lieliska pacelšanās. Bija skaidra, saulaina diena. Drīz pasažieri varēja redzēt slaveno Fudži kalnu Japānā. Pēkšņi pilotam radās ideja lidot apkārt kalnam, lai pasažieri varētu baudīt šo reti redzamo skatu.

Viņš atstāja izraudzīto lidojuma kursu un pārgāja uz vizuālo lidojumu. Vizuālā lidojuma laikā pilots neievēroja zemes vadības centra drošības norādes un pilnībā paļāvās uz to, ko redz. Pilots redzēja kalnu tieši zem sevis. Tā augstuma mērītājs rādīja 4000 metru. Bet tas, ko viņš neredzēja, bija vēja kritumi un brāzmas, kas plosījās ap Fudži kalnu. Šiem vējiem *Boeing 707* nebija paredzēts. Lidmašīna gaisā salūza un nokrita. Gandrīz visi pasažieri gāja bojā."[108]

Miesīgais kristietis dzīvo "vizuālā lidojuma režīmā". Viņš visu nosaka pats. Neskatoties uz labajiem nodomiem, viņš kritīs. Garīgais kristietis dzīvo Svētā Gara vadībā, mīlošās un uzticības pilnās attiecībās ar savu Kungu, kurš viņu ved uz drošu galamērķi.

Lūgšana: Debesu Tēvs, paldies, ka Jēzus iemājošana manī caur Svēto Garu spēj paveikt tik lielu pozitīvu atšķirību manī un manā darbā. Lūdzu, atver manas acis vēl vairāk, lai es spētu ieraudzīt Svētā Gara darbu. Lūdzu, dāvini man šo dzīves piepildījumu caur Viņu, ko Jēzus vēlas mums dot. Lūdzu, palīdzi man nākamajā nodaļā saprast šīs problēmas risināšanas atslēgu un izmantot to praksē. Sirsnīgi pateicos! Āmen.

---

108 Reinhard Petrik, *Kalenderzettel* (Ikdienas lasījumu kartīte), 1979. gada 17. februāris.

5. NODAĻA

ATSLĒGA PRAKTISKAI DZĪVEI

Kā es praktiski varu izmantot un piedzīvot Dieva piedāvāto risinājumu? Kā man lūgt, lai pēc lūgšanas būtu pārliecināts, ka esmu Svētā Gara piepildīts?

LŪGŠANA UN PIEPILDĪJUMS AR SVĒTO GARU

Svarīgi, ka mēs šo ceļu ejam ticībā, ticībā lūdzot pēc Svētā Gara. Tas nozīmē uzticēties, ka pēc lūgšanas pēc Svētā Gara Tas Kungs ir atbildējis uz manu lūgšanu un ka lūgšanas laikā Viņš jau man ir devis Svēto Garu.

Gal. 3:14 teikts: "[..] ***ka ticībā*** *mēs saņemam Gara apsolījumu*."

Dievs mums ir sniedzis nozīmīgu palīdzību, lai mēs droši varētu uzticēties mūsu Debesu Tēvam. Mēs to saucam par "***lūgšanu pēc apsolījumiem***".

LŪDZOT PĒC APSOLĪJUMIEM

Vispirms kāds piemērs: pieņemsim, ka manam bērnam skolā angļu valodā nav labi rezultāti, tāpēc vēlos mudināt bērnu cītīgāk mācīties angļu valodu. Es apsolu viņam: ja liecībā saņemsi labu atzīmi, tu saņemsi no manis 10 eiro. Bērns sāk cītīgāk mācīties. Es viņam palīdzu, un viņš tiešām saņem labu atzīmi. Kas notiek tālāk? Bērns, atnākot no skolas mājās, pie durvīm skaļi nosaucas: "Tēt, 10 eiro!" Kāpēc viņš ir pārliecināts, ka saņems 10 eiro? Tāpēc, ka viņam tie bija apsolīti un viņš ir izpildījis noteikumus. Lielākajai daļai cilvēku tas ir pavisam ikdienišķi.

Taču varētu arī būt, ka tobrīd man nav tie 10 eiro. Vai tas var būt, ka Dievam nav tā, ko Viņš ir solījis? Neiespējami!

Vēl varētu arī būt tā, ka es atsaucu savu solījumu un saku: "Es lasīju grāmatā par bērnu audzināšanu, ka bērnus nedrīkst motivēt mācīties naudas dēļ, tāpēc nevaru dot tev naudu. Vai var notikt tā, ka arī Dievs vēlāk maina savas domas? Neiespējami!

Mēs redzam, ka tad, kad Dievs mums ir devis apsolījumus un mēs esam izpildījuši nosacījumus, tad ir tikai viena iespēja – mēs saņemam apsolīto.

Dievs, dodot apsolījumus, vēlas mūs iedrošināt iet noteiktā virzienā, piemēram, saņemt Svēto Garu, lai dzīvē piedzīvotu Dieva spēku. Un Viņš vēlas, lai mums būtu viegli Viņam uzticēties. Uzticība ir ticības pamatā.

Svarīga Rakstu vieta par lūgšanu, kas balstīta uz apsolījuma, atrodama 1. Jāņa 5:14-15:

"Un šī paļāvība mums ir uz Viņu, ka ***Viņš klausa mūs, ja ko lūdzam pēc Viņa prāta****."*

Kungs mums dod šeit vispārīgu solījumu, ka atbildēs uz lūgšanām, kas ir saskaņā ar Viņa gribu. Dieva griba ir izteikta baušļos un apsolījumos. Lūgšanās mēs varam uz tiem atsaukties. Par tiem, kuri lūdz pēc Viņa prāta, 15. pantā ir teikts:

"Ja zinām, ka Viņš mūs klausa, ko vien lūdzam, tad ***zinām, ka saņemam to, ko esam no Viņa lūguši****."*

Kādā citā tulkojumā (NIRV angļu tulk.) sacīts:
"Ja mēs zinām, ka Dievs klausa, ko mēs lūdzam, mēs ***zinām, ka mums jau tas ir****."*

Ko tas nozīmē? Mūsu lūgšanas saskaņā ar Dieva prātu **tiek atbildētas tajā pašā brīdī, kad tās pienesam Dievam**. Taču izjūtu ziņā mēs parasti neko nemanām. Mēs tiekam uzklausīti **ticībā**, nevis caur mūsu jūtām. Jūtas nāk vēlāk.

Lūdzot kopā ar nikotīna un alkohola atkarīgiem cilvēkiem, esmu iemācījies, ka tajā brīdī, kad viņi lūdz pēc atbrīvošanas, viņi neko nemana, lai gan tiek atbrīvoti tieši tobrīd. Viņi saņem atbildi ticībā. Un tikai pēc dažām stundām viņi pamana, ka viņiem vairs nav vēlmes pēc tabakas vai alkohola. Tajā

brīdī viņi ir saņēmuši **praktisku** atbildi uz savu lūgšanu.

Marka 11:24 Jēzus saka: "*Tāpēc Es jums saku: visu, ko jūs lūgdami lūgsit, ticiet,* ***ka jūs dabūsit****, tad tas jums notiks*."

E. G. Vaita saka: "Mums nav jāmeklē ārēji pierādījumi par svētību. Dāvana ir apsolījumā, un mēs varam iet pie mūsu darba ar pārliecību, ka to, ko Dievs ir apsolījis, Viņš izpildīs, un ka **dāvana, kura mums jau ir dota, tiks realizēta tad, kad mums tā visvairāk būs vajadzīga."** [109]

Tāpēc mums nevajadzētu meklēt ārēju pierādījumu. Šeit tas noteikti nozīmē emocionālas pieredzes meklēšanu. Rodžers J. Morno saka: "[Dēmonu] gari iedrošina cilvēkus paļauties uz savām izjūtām, nevis klausīt Kristus un Viņa praviešu vārdus. Nav drošāka veida, kādā gari iegūst kontroli pār cilvēku dzīvi, ja paši cilvēki neapzinās, kas notiek." [110]

Lūgšana ar apsolījumiem atver Dieva mantu namu. Mūsu mīlošais Debesu Tēvs mums atver neizsmeļamu kontu. "Viņi [mācekļi] var sagaidīt lielas lietas, ja vien ir ticība Viņa apsolījumiem." [111]

DIVU VEIDU APSOLĪJUMI

Ir svarīgi pievērst uzmanību Bībeles apsolījumu nelielai atšķirībai: "**Garīgie apsolījumi** par grēku piedošanu, Svēto Garu, spēku darīt Viņa darbu, **ir vienmēr pieejami** (sk. Ap. d. 2:38-39), bet apsolījumi par īslaicīgām svētībām, pat par dzīvību, dažādos apstākļos tiek piešķirti vai liegti – kā Dievišķajai Providencei šķiet pareizi." [112]

Piemērs: Jes. 43:2 teikts, "kad tu iesi caur uguni, tu nesadegsi, uguns liesmas tev nekaitēs!" Mūsu Dievs apbrīnojamā veidā piepildīja šo apsolījumu attiecībā uz trīs vīriem uguns ceplī (Dan. 3). Turpretī reformatori Huss un Hieronīms tika sadedzināti Konstancē. Mēs domājam, ka uz viņu lūgšanām netika atbildēts. Bet vai uz viņu lūgšanām netika sniegta atbilde citādā veidā? Kādā veidā? Kāds pāvesta rakstvedis šo mocekļu nāvi ir aprakstījis šādi: "Tuvojoties pēdējai stundai, viņi abi parādīja ārkārtīgu mieru un drosmi. Tie gatavojās doties ugunī, it kā ietu uz kāzu mielastu. Tie neizdvesa nevienu sāpju vaidu. Kad pacēlās liesmas, viņi sāka dziedāt slavas dziesmas un

---

109 E. G. Vaita, *Audzināšana*, 258. lpp.

110 Roger J. Morneau, *A Trip into the Supernatural*, Review and Herald 1982, 43. lpp.

111 E. G. Vaita, *Laikmetu ilgas*, 668. lpp.

112 Moriss L. Vendens, *95 tēzes par taisnošanu ticībā*, 60. lpp.

uguns spēkam bija grūti apklusināt šo dziedāšanu." [113] Ja kāds tiek sadedzināts, viņš var tikai kliegt. Šo vīru uzvedība liecina, ka Dievs tomēr iejaucās, tikai ne tādā veidā, kādā mums to būtu viegli saskatīt. Tas parāda, ka mums joprojām ir nozīmīgi apsolījumi par īslaicīgām svētībām.

PATEICĪBA PAR ATBILDI

Vēl ir kāds svarīgs aspekts: kad uz mūsu lūgumiem tiek atbildēts lūgšanas brīdī, tad ir pareizi, ja pateicamies Dievam par atbildi jau nākamajā acumirklī. **Mūsu pateicība šajā brīdī pauž mūsu uzticību Dievam**, ka Viņš ir atbildējis uz mūsu lūgšanu un ka mēs ceram, ka praktiskā veidā to saņemsim tad, kad mums tas visvairāk būs vajadzīgs. Daži ticīgie pamana kaut ko tūlīt pēc lūgšanas, bet daudziem ticīgajiem ir līdzīga pieredze kā Elijam: Kungs nebija vētrā, zemestrīcē vai ugunī, bet gan klusā, maigā balsī (1. Ķēn. 19:11-12). Tāda bija arī mana pieredze.

Ilgu laiku domāju, ka nekas nav noticis, tad pēkšņi pamanīju, ka manī notikušas daudzas pārmaiņas, kuras nemaz nebiju nojautis.

MAINĪT SAVU DOMĀŠANU

Tas nozīmē, ka **šobrīd ir jāmaina domāšanas veids**: "[..] *pārvērtieties, atjaunodamies savā garā*." (Rom. 12:2)

Tagad ir pareizi teikt: "Paldies, ka atbildēji uz manu lūgšanu. Paldies, ka esi man piešķīris to, pēc kā esmu lūdzis. Paldies, ka es to piedzīvošu īstajā laikā."

Tā nav sevis mānīšana. Es sevi apmānu, kad cenšos sevi par kaut ko pārliecināt. Kad esmu lūdzis pēc apsolījuma, tad man ir dievišķs pamats mainīt savas domas, jo ticībā man jau ir atbildēts. Ja es šajā gadījumā nemainu savu domāšanu, tas liecina, ka neuzticos Dievam, bet drīzāk esmu vērsts uz savām sajūtām. Ar šādu uzvedību es daru Dievu par meli, tāpēc neko nesaņemšu.

Svarīgi ir arī rīkoties atbilstoši tam, pat ja neko nepamanu. Dievs vienmēr iekļauj ticības nepieciešamību. Viņš vēlas, lai mēs uzticētos Viņam. Padomāsim par Jordānas upes šķērsošanu. Vispirms priesteriem bija jāiebrien ūdenī, tad ūdens pašķīrās. Naamanam bija jāiegremdējas septiņas reizes ūdenī, pirms viņš tika dziedināts.

---

113 E. G. Vaita, *Lielā cīņa*, 110. lpp.

Varbūt jūs sakāt: "To es nevaru. Es to nevaru iedomāties." Lūdzu, padomājiet, mēs daudz ko nevaram izskaidrot. Mēs šodien vēl aizvien nezinām, kas ir elektrība, lai gan visi to lietojam. Aizvien vēl nezinām, kā bērni iemācās runāt. Bet visi iemācās. "Dabiskajā pasaulē mūs pastāvīgi ieskauj brīnumi, kurus nevaram izprast. Vai tad mums vajadzētu būt pārsteigtiem, ka arī garīgajā pasaulē atrodas noslēpumi, kurus nevaram saprast?" [114]

Mums vajadzētu pārdomāt Sal. pam. 3:5-6: "*Paļaujies uz To Kungu no visas sirds un nepaļaujies uz sava prāta gudrību, bet domā uz To Kungu visos savos ceļos, tad Viņš darīs līdzenas tavas tekas.*" Šeit mēs atrodam skaidrus Dieva apsolījumu priekšnoteikumus, lai Kungs mūs vadītu. Katrs priekšnoteikums ir arī likums. Ja tomēr neesam pārliecināti, ka atbilstam priekšnoteikumam, tad varam lūgt pēc šīs labprātības to īstenot, ar pārliecību, ka Tas Kungs nekavējoties atbildēs, "[..] bet, ja tu izvēlies to gribēt, tad Dievs padarīs šo darbu tavā vietā." [115]

Vēl kāda maza palīdzība: Vai mēs zinām, ko darām, ja esam lūguši pēc Dieva apsolījuma, esam izpildījuši prasību un pēc tam šaubāmies, vai saņemsim atbildi? Tad mēs padarām Dievu par meli. Nekādā gadījumā mēs nevēlamies to darīt. Tādā gadījumā lūdziet: "Kungs, es ticu, palīdzi manai neticībai." Tad uzticieties!

Ļoti vērtīgi padomi par lūgšanu, balstītu uz apsolījumiem, ir atrodami E. G. Vaitas grāmatas "Audzināšana" nodaļā "Ticība un lūgšana".

LŪGŠANA PĒC SVĒTĀ GARA

Domāju, ka mums tagad ir vislabākie priekšnoteikumi, lai lūgtu pēc Svētā Gara piepildījuma. Tomēr mums nevajadzētu aizmirst, ka mēs nepieprasām Dievam piepildīt mūsu gribu, bet gan uzticamies Viņa solījumiem un Viņa uzticamībai.

Apsolījumi Svētā Gara saņemšanai

Kungs mums ir devis brīnišķīgus apsolījumus, lai saņemtu Svēto Garu:

---

114 E. G. Vaita, *Audzināšana*, 170. lpp.

115 E. G. Vaita, *Domas no kalna svētrunas*, 142. lpp.

Lūkas 11:13: *"Ja nu jūs, ļauni būdami, zināt dot saviem bērniem labas dāvanas,* ***cik daudz vairāk jūsu Tēvs no debesīm dos Svēto Garu*** *tiem, kas Viņu lūdz?"*

Vai mūsu Debesu Tēvs šeit nav noteicis saistības? Šajā brīnišķīgajā apsolījumā ir priekšnosacījums – **lūgt**! Jēzus ar to nedomā vienu reizi lūgt, bet gan palikt pastāvīgās lūgšanās.

Tomēr svarīgi ir aplūkot arī kontekstu. Mums vajadzētu izlasīt arī citus tekstus, kuros par to runāts, piemēram:

Ap. d. 5:32: *"Mēs esam šo vārdu liecinieki un arī Svētais Gars, ko Dievs devis tiem, kas Viņam paklausa."*

Priekšnosacījums ir **paklausība**! Mēs redzam, ka nevaram balstīties tikai uz vienu tekstu – mums jāņem vērā arī apsolījuma konteksts. Nebūs pareizi, ja paklausām kādā vienā sev patīkamā lietā. Bet drīzāk mums jāpaklausa **Viņam** – mūsu brīnišķīgajam Pestītājam un Draugam. Paklausība rada prieku. Lūdziet katru rītu pēc paklausīgas sirds. Lūdziet, lai Kungs darītu jūs gatavu darīt visu, ko Viņš vēlas, un sniedz jums gribu un veiksmi. Tas rada labu priekšnosacījumu.

Jāņa 7:37: *"[..] Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer!"*

Šeit izteikta **vēlme** pēc Svētā Gara. Ja jums nav vēlmes vai domājat, ka tā ir pārāk maza, tad varat lūgt pēc tās. Tas ir lūgums saskaņā ar Dieva gribu, kas nekavējoties tiks atbildēts. Lūdzot mūsu brīnišķīgo Dievu, Viņš radīs mūsos "gribu un veiksmi". Mēs varam arī lūgt pēc vēlmes meklēt ciešākas attiecības ar Dievu, mīlēt Viņu no visas sirds, kalpot Viņam ar prieku, ilgoties pēc Jēzus un Viņa atnākšanas, lasīt Dieva Vārdu un mācīties no Tā, kā arī lūgt pēc vēlmes palīdzēt un glābt pazudušos.

Jāņa 7:38.39: *"Kas Man tic, kā rakstos sacīts, no viņa miesas plūdīs dzīva ūdens straumes." To Viņš sacīja par Garu, ko vēlāk dabūja tie, kas Viņam ticēja; jo vēl nebija Gara, tāpēc ka Jēzus vēl nebija iegājis skaidrībā."*

Šeit priekšnosacījums ir ticība! Mēs redzam, ka mūsu ticība Jēzum Kristum, tātad mūsu uzticība Dievam, ir svarīgs priekšnoteikums Svētā Gara saņemšanai. Bet, kad mēs lūdzam pēc apsolījumiem, tad ticēt ir viegli.

Gal. 5:16: "*Bet es saku: staigājiet Garā, tad jūs miesas kārību savaldīsit.*"

Mums šeit ir kāds **apsolījums**, kurš izteikts kā pavēle. Dievs grib, lai es staigāju garā, tad arī tas skaidri nozīmē, ka Viņš vēlas mani piepildīt ar Svēto Garu. Un Viņš parāda, ka vairs neesam pakļauti savām kārībām, ja esam piepildīti ar Svēto Garu. Svētais Gars pārtrauc mūsos grēka spēku (Rom. 8:1-17, it īpaši 2. pants). Ar Svētā Gara palīdzību tiek "*darīts gals miesas darbībai*" (Rom. 8:13). Padomājiet par Pāvilu, kurš pats par sevi teicis: "*Es mirstu ik dienas.*" Tam ir tik milzīga vērtība – netikt pakļautiem miesas darbiem (Gal. 5:18-21), bet gan iegūt Gara augli (Gal. 5:22).

Mēs varam salīdzināt grēka nespēju ielauzties mūsu dzīvēs ar binokļu montāžas procesu. Lai nepieļautu putekļu iekļūšanu lēcās, telpā ir jābūt lielākam spiedienam. Tas nozīmē, ka brīdī, kad durvis tiek atvērtas, gaiss virzās uz āru. Neviens puteklītis netiek iekšā. Tādā pašā veidā, kad esam piepildīti ar Svēto Garu, mēs savaldīsim "*miesas kārību*". (Papildinformācija par šo jautājumu atrodama sadaļā "Vai cilvēks vienmēr var palikt garīgs?" šīs nodaļas beigās.)

Efez. 3:16-17, 19: "*Lai Viņš Savā godības bagātībā jums dotu Savu Garu un darītu stipru jūsu iekšējo cilvēku un lai Kristus, jums ticību turot, mājotu jūsu sirdīs, un jūs iesakņotos un stipri stāvētu mīlestībā, [..] un, ar to piepildīti, iegūtu visu Dieva pilnību.*"

Ilgāku laiku varam arī neapzināties šo spēku. Tas ir līdzīgi kā dabā. Ziemā koki ir kaili, pavasarī – zaļi. Lai tie atmostos, darbojas milzīgs spēks, kuru nevaram ne redzēt, ne dzirdēt. Tomēr mēs redzam rezultātus. Tāda bija mana pieredze. Es pateicos, ka Kungs man sniedz spēku pārpilnībā.

Kāds cits piemērs: jau vairākus gadu desmitus mēs zinām, ka mūsu ķermenī ir elektriskās strāvas. Tās ir tur. Bet mēs tās nejūtam.

Efez. 5:18: "*[..] topiet Gara pilni*". [116]

Ap. d. 1:8: "*Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsit Mani liecinieki [..].*"

Mācekļiem tika dots norādījums gaidīt, kamēr tiek saņemts Spēks. Viņi ne-

---

116 Johannes Mager, ***Auf den Spuren des Heiligen Geistes***, (Lüneburg, 1999), 101. lpp.

gaidīja bezdarbībā. "Ar lielu nopietnību viņi lūdza, lai kļūtu derīgi sastapties ar ļaudīm un spētu ikdienas gaitās lietot vārdus, kas grēciniekus vadītu pie Kristus. Atstādami visu nevienprātību, visu cenšanos pēc pārākuma." [117] Mēs varam lūgt pēc šā apsolījuma.

NAV POZITĪVA REZULTĀTA...?

"Jauns vīrietis meklēja padomu, jo vēlējās tikt piepildīts ar Svēto Garu. Viņš patiešām cīnījās. Mācītājs viņam jautāja: "Vai jūs pilnībā esat atdevis savu gribu Dievam?" – "Es nedomāju, ka pilnībā esmu atdevis." – "Nu," mācītājs sacīja, "tad tas nedos nekādu labumu, ka jūs lūdzat [pēc Svētā Gara], ja pilnībā neesat savu gribu atdevis Dievam. Vai jūs tagad nevēlaties nodoties Dievam?" – "Es to nevaru," viņš atbildēja. "Vai jūs esat ar mieru, ka Dievs to darītu jūsu labā?" "Jā", viņš atbildēja. "Tad lūdziet Viņu to darīt." Viņš lūdza: "Ak Dievs, iztukšo mani no manis paša iegribas. Vadi mani pie pilnīgas nodošanās Tavai gribai. Palīdzi man nolikt savu gribu. Es lūdzu to Jēzus vārdā." Tad mācītājs jautāja: "Vai tas ir noticis?" – "Tam tā jābūt," viņš teica. "Es lūdzu Dievam to, kas ir pēc Viņa gribas, un es zinu, ka Viņš atbildēja man un ka man ir tas, pēc kā es lūdzu (1. Jāņa 5:14-15). Jā, tas ir noticis – mana griba ir atdota." Tad mācītājs teica: "Tagad lūdziet pēc Svētā Gara kristības (Svētā Gara piepildījuma)." Viņš lūdza: "Ak Dievs, kristī mani tagad ar Svēto Garu. Es lūdzu Jēzus vārdā." Un tas notika tajā pašā brīdī, kad viņš savu gribu nodeva Kungam." [118]

LIELĀ ATŠĶIRĪBA PIRMS UN PĒC

Lai gan jau ilgu laiku zināju par lūgšanu pēc apsolījumiem un to arī izmantoju īpašās situācijās, kā arī pieredzēju brīnišķīgas atbildes uz lūgšanām, daudzus gadus domāju, ka ir pietiekami, ja vienkārši izsaku lūgumu pēc Svētā Gara, nepaļaujoties uz konkrētiem apsolījumiem. Es zinu, ka daudziem ir tāds pats viedoklis. Nevēlos teikt, ka tas ir nepareizi, bet, atskatoties uz savu personīgo pieredzi, varu tikai nožēlot, ka tā lūdzu un lūgšanā neatsaucos uz apsolījumiem. Jau vairākus gadus apzināti katru dienu lūdzu pēc Svētā Gara apsolījuma, lai pēc lūgšanas man būtu arī pārliecība, ka ta-

---

117 E. G. Vaita, *Apustuļu darbi*, 36.-37. lpp.

118 Reuben A. Torrey, *Der Heilige Geist – Sein Wesen und Wirken* (Frankfurt, 1966), 150. lpp.

gad esmu piepildīts ar Dieva Garu. 2011. gada 28. oktobrī, piedzīvojot kādu notikumu, pēkšņi savā dzīvē sapratu lielo atšķirību – pirms un pēc.

Kopš esmu sācis lūgt pēc apsolījumiem, manas attiecības ar Dievu ir kļuvušas dziļākas un Jēzus manā dzīvē ir kļuvis tuvāks un nozīmīgāks. Tā nav tikai subjektīva izjūta; par to liecina šādas pazīmes:

- Lasot Bībeli, bieži gūstu jaunas un iedrošinošas atziņas.
- Cīņā ar kārdinājumiem varu palikt uzvarētājs.
- Lūgšanas laiks man ir kļuvis daudz vērtīgāks un sagādā man lielu prieku.
- Dievs apdāvina mani, atbildot uz daudzām manām lūgšanām.
- Man ir lielāks prieks un vairāk "drosmes" (Ap. d. 4:31), lai citiem pastāstītu par Jēzu.
- Esmu kļuvis daudz sabiedriskāks, par ko esmu priecīgs.
- Dieva žēlastībā es dzīvoju laimīgi un jūtos Viņa rokās drošībā.
- Sarežģītā dzīves posmā Kungs mani brīnišķīgi nesa un mani iekšēji stiprināja.
- Es sapratu, kādas garīgās dāvanas man ir devis Dievs.
- Es pārtraucu kritizēt. Kad dzirdu, kā citi kritizē, jūtos neērti.

Pārmaiņas notika mierīgi. Es tās pamanīju tikai tad, kad kādu laiku, paļaujoties uz Bībeles apsolījumiem, biju ik dienas lūdzis pēc Svētā Gara. Kopš tā laika es piedzīvoju cita veida kristietību. Agrāk mana dzīve ar Dievu daudzkārt bija grūta un apgrūtinoša; tagad es piedzīvoju prieku un spēku.

Man kā mācītājam ir žēl par piedzīvotajiem zaudējumiem savā personīgajā dzīvē un draudzē, kas radušies Svētā Gara trūkuma dēļ. Kad to apjautu, sirsnīgi lūdzu piedošanu Kungam.

Diemžēl arī šajā ziņā ir taisnība, ka mēs nevienu cilvēku nevaram aizvest tālāk par to vietu, kurā atrodamies paši. Un ir vērts atcerēties, ka katra indivīda personīgās nepilnības summējas vai palielinās ģimenē un draudzē.

Lai citi nepieļautu tādas pašas kļūdas savā dzīvē, vēlos līdzdalīt vēl dažas domas.

2. Pēt. 1:3-4 ir teikts, ka dziļi personīgās sadraudzības attiecībās ar Jēzu Dievs "*ir dāvinājis ļoti lielus un dārgus apsolījumus, lai jums ar tiem būtu daļa pie dievišķas dabas*".

Tas nozīmē, ka Svētais Gars man tiek dots caur apsolījumiem. Jūs varat salīdzināt apsolījumus ar banku čekiem. Kad uzrādām konta īpašnieka parakstītu čeku, varam izņemt naudu no kāda cita konta. Kā Dieva bērni (Jāņa

1:12) mēs katru dienu varam izņemt Jēzus parakstītos čekus –apsolījumus. Mēs negūstam nekādu labumu, ja iesniedzam savus čekus, pat ja tos būtu izveidojis kāds mākslinieks. Mums vajadzīgs konta īpašnieka parakstīts čeks.

Ir vēl kāds iemesls, kas mūs mudina lūgt pēc apsolījumiem. Dieva Vārdā ir spēks. Kāpēc Jēzus pie krusta trīs reizes lūdza ar Psalmu vārdiem? Kāpēc Jēzus kārdināšanas laikā tuksnesī aizstāvējās ar Bībeles vārdiem un lika Sātanam bēgt (Mat. 4:4, 7, 10)? Viņš teica: "*Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no* ***ikkatra vārda****, kas iziet no Dieva mutes*."

Jēzus kā Radītājs zināja, ka Dieva Vārdā ir spēks. "Katrā Dieva Vārda apsolījumā un pavēlē ir spēks, no Dieva izejošā dzīvība, kas šo pavēli padara izpildāmu un apsolījumu realizējamu." [119] Tas ir brīnišķīgs izteikums! Dieva spēks un Viņa dzīve ir atrodama ikvienā apsolījumā. Lūdzot pēc apsolījumiem, savās lūgšanās mēs lietojam Dieva Vārdu. Par Dieva Vārdu ir teikts: "*Tāpat tas ir ar Manu vārdu, kas iziet no Manas mutes. Tas neatgriezīsies pie Manis tukšā*." (Jes. 55:11)

Es gribu lūgt pēc Svētā Gara, pamatojoties tikai uz apsolījumiem. Kad esmu lūdzis pēc apsolījumiem, tad pēc lūgšanas zinu, ka, balstoties uz apsolījumu Dieva Vārdā 1. Jāņa 5:15, esmu saņēmis Svēto Garu: "*Tad* ***zinām****, ka* ***saņemam*** *to, ko esam no Viņa lūguši*." Kad lūdzu bez apsolījumiem, tad **ceru**, ka mana lūgšana tiks atbildēta. Labāk ir atvēlēt laiku lūgšanai ar apsolījumiem un piedzīvot svētīgu dienu, nekā vakarā sūdzēties par neveiksmēm.

Saņēmu kādu e-pasta vēstuli, kas bija rakstīta ar lielu prieku: "Es nekad neuzskatīju, ka tam varētu būt tik liela nozīme – vai es pēc Dieva vadības dienas gaitās lūdzu "ar saviem vārdiem" vai ar apsolījumiem no Bībeles! Apsolījumi man vienmēr ir bijuši ļoti svarīgi. Vienmēr esmu tiem ticējis, bet katru dienu nelūdzu pēc tiem. Mana dzīve ar Jēzu ieguva dziļāku, daudz priecīgāku, uzticamāku un mierīgāku dimensiju. Es par to pateicos Dievam." [120]

Šā iemesla dēļ nolēmu uzrakstīt piemēru lūgšanai pēc Svētā Gara ar apsolījumiem. Protams, to var saīsināt. Ir ļoti vērtīgi iemācīties patstāvīgi lūgt tieši saskaņā ar Dieva Vārdu. Taču būtiska nozīme ir tam, ka, lūdzot pēc apsolījumiem, mūsu ticība tiek stiprināta caur pārliecību, ka esam saņēmuši Svēto Garu. Mēs saņemam Svēto Garu tad, kad ticam tam, ko lūdzam.

---

119 E. G. Vaita, *Kristus līdzības*, 38. lpp.

120 E-pasts H. Haubeilam. C.S.

PIEMĒRS LŪGŠANAI PĒC APSOLĪJUMIEM, LAI IK DIENAS TIKTU PIEPILDĪTI AR SVĒTO GARU

*Debesu Tēvs, es nāku Tavā priekšā Jēzus, mūsu Pestītāja, vārdā. Tu saki: "**Dod man savu sirdi**." (Sal. pam. 23:26) Es vēlos to darīt, nododot sevi ar visu, kas man ir un kas es esmu.*[121] *Paldies, ka šo lūgšanu jau esi atbildējis saskaņā ar savu prātu, jo Tavs Vārds saka - ja ko lūdzam pēc Tava prāta, mēs zinām, ka esam to jau saņēmuši (1. Jāņa 5:15). Un Tu arī saki, ka Tu tiešām neatstumsi nevienu, kas nāk pie Tevis (Jāņa 6:37).*

*Jēzus sacīja: "Ja nu jūs, ļauni būdami, zināt dot saviem bērniem labas dāvanas, cik daudz vairāk jūsu Tēvs no debesīm dos Svēto Garu tiem, kas Viņu **lūdz**?" (Lūk. 11:13)*

*Vēl Tu esi teicis, ka Tu piešķirsi Svēto Garu tiem, kuri Tev **tic** (Jāņa 7:38-39), kuri Tev **paklausa** (Ap. d. 5:32), kuri atkal no jauna ļauj sevi piepildīt ar Svēto Garu (Efez. 5:18) un kuri **staigā Garā** (Gal. 5:16). Tā ir arī mana vēlēšanās. Lūdzu, piepildi to visu manī. Šā iemesla dēļ es Tevi sirsnīgi lūdzu, Tēvs, dāvā man šodien Svēto Garu. Tā kā šis lūgums ir pēc Tavas gribas, es Tev pateicos, ka Tu jau man esi dāvājis Svēto Garu (1. Jāņa 5:15). Paldies, ka es šajā pašā brīdī esmu saņēmis arī Tavu dievišķo mīlestību, jo Tavs Vārds saka: "**Mūsu sirdīs izlieta Dieva mīlestība ar Svēto Garu, kas mums dots**." (Rom. 5:5; Efez. 3:17) Es kopā ar psalmistu gribu teikt: "**Es Tevi mīlu no sirds dziļumiem, Kungs, mans stiprums**." (Psalmi 18:2) Paldies, ka tādēļ es varu mīlēt arī savus līdzcilvēkus ar Tavu mīlestību.*

Paldies, ka caur Svēto Garu grēka spēks manī ir salauzts (Rom. 8:13, Gal. 5:16). Lūdzu, glāb un aizsargā mani šodien no grēka un no pasaules, dod man pilnīgu aizsardzību no kritušajiem eņģeļiem, pasargā mani no kārdinājumiem un, ja vajadzīgs, izrauj un glāb mani no manas vecās samaitātās dabas. (1. Jāņa 5:18)

Lūdzu, palīdzi man vārdos un darbos būt par Tavu liecinieku (Ap. d. 1:8). Es slavēju Tevi un pateicos Tev par uzklausīto lūgšanu. Āmen.

---

121 "Tikai tie, kas sadarbojas ar Kristu, tikai tie, kas saka: Kungs, viss, kas man ir, un viss, kas es esmu, ir Tavs, tiks atzīti par Dieva dēliem un meitām." E.G.Vaita, "Laikmetu ilgas", 523. lpp.

Jēzus vēlas mājot mūsos caur Svēto Garu (1. Jāņa 3:24; Jāņa 14:23). E. G. Vaita saka: "Svētā Gara darbība ir Kristus dzīve ticīgā dvēselē."[122] Spēks, kas izmainīja Pēteri, Pāvilu un daudzus citus cilvēkus, ir pieejams arī mums. Tā ir Viņa vēlme: "*Lai Viņš savā godības bagātībā jums dotu Savu Garu un darītu stipru jūsu iekšējo cilvēku*.". (Efez. 3:16)

Svētā Gara piepildījums ir atslēga ticības dzīves priekam, spēkam, mīlestībai un uzvarai pār grēku. "*[..] Kur Tā Kunga Gars, tur ir brīvība*." (2. Kor. 3:17)

Vēstulē, kuru saņēmu, ir rakstīts: "Daudzi draudzes locekļi katru dienu divatā lūdz šo ieteikto lūgšanu. Pēdējos piecus mēnešus esmu to lūgusi kopā ar savu draudzeni. Uzlabojums ir redzams visā, ne tikai personīgajā dzīvē, bet arī mājās, attiecībās, laulībā, garīgajā izaugsmē un draudzē – nevis piedzīvojot lielus konfliktus, bet tas notiek klusā, dabiskā veidā. Mēs esam ļoti pārsteigti un saredzam tajā Dieva attīrīšanas procesu, kas zināmā veidā padara dzīvi vieglāku, tā mēs vairāk un vairāk izjūtam Dieva tuvumu."[123]

VAI CILVĒKS VAR PALIKT GARĪGS?

Jā! Ja mēs neļaujam izveidoties neticības attieksmei un garīgi elpojam: "*izelpojot*", kad atzīstam savus grēkus, un "*ieelpojot*", kad pieņemam Dieva mīlestību un piedošanu, un ticībā lūdzot no jauna piepildīt sevi ar Svēto Garu.[124]

Tas ir kā attiecībās ar mūsu bērniem. Kad bērns ir bijis nepaklausīgs, tas joprojām ir mūsu bērns, bet mēs izjūtam atsvešināšanos attiecībās. Bērnam, iespējams, ir grūti skatīties acīs. Savukārt atzīšanās atbrīvo no šā traucēkļa.

Protams, ka cilvēks ar laiku var atkal kļūt miesīgs. Bībelē nav runāts par "vienreiz glābts, vienmēr glābts". Mums joprojām vēl ir grēcīgā daba. "Neviens no apustuļiem un praviešiem nekad nav teicis, ka būtu bez grēka."[125]

Taču, dzīvojot Svētajā Garā ar Jēzu sirdī, grēka spēks ir salauzts, lai mēs varētu dzīvot laimīgu un spēcīgu kristieša dzīvi. Mūsu taisnība ir tikai Jēzū

---

122 Francis D. Nichol (izdev.), *Adventist Bible Commentary* Vol. 6 (Hagerstown, 1980), 1112. lpp.

123 E-pasta vēstule Helmūtam Haubeilam. E. S.

124 Helmut Haubeil & Gerhard Padderatz, *Gott, Geld & Glaube* (Eckental, 2009), 97. lpp.

125 E. G. Vaita, *Apustuļu darbi*, 561. lpp.

Kristū, "[..] *kas mums kļuvis par Dieva gudrību, par taisnību, par dzīves svētumu un pestīšanu*," (1. Kor. 1:30). Šī svarīgā tēma tuvākajā laikā ir jāiztirzā vēl dziļāk.

Ja atkal esam kļuvuši miesīgi, ilgstoši atstājot novārtā garīgo dzīvi vai neīstenojot garīgo elpošanu, tad atcerēsimies, ka mūs gaida līdzjūtīgais Pestītājs.

Svarīgi, lai mēs zinātu, kā Dieva žēlastībā tikt atjaunotiem un, cerams, uz visiem laikiem turpināt dzīvot garīgi. Nevienam nav jāpaliek miesīgam.

Padomāsim – gan personīgi, gan draudzē –, ko saka Rendijs Maksvels: "Vai mēs domājam, ka Dieva draudzes atdzīvināšana no gandrīz garīgās nāves var tikt sasniegta bez pūlēm?"[126]

Piepildīta dzīve šeit un mūžīgā dzīve, daudzu cilvēku glābšana un mūsu pateicība par Jēzus lielo upuri ir piepūles vērta. Izšķirošā piepūle ir par tikšanos ar mūsu Kungu rīta svētbrīdī. Tieši tur Viņš mums sniedz spēku.

> Par apustuli Jāni lasām:
>
> "Dienu no dienas viņa sirdi pievilka Kristus, līdz mīlestībā uz Kungu viņš no redzesloka pazaudēja savu "es". Viņa viegli aizvainojamais, godkārais raksturs padevās Kristus pārveidojošajam spēkam. Sirdi skāra Svētā Gara atjaunojošā ietekme. Kristus mīlestība pārvērta raksturu. Varam būt droši, ka savienība ar Jēzu to visu dod arī šodien. Ja Kristus mājo sirdī, tad tiek pārveidots viss cilvēks."[127]

"Atdari man acis, lai es skaidri saredzu Tavas bauslības brīnuma darbus!" (Ps. 119:18) Paldies, ka Tu mani vadīsi, lai arī es varētu teikt: "*Es priecājos par Tavu vārdu kā tāds, kas iegūst lielu kara laupījumu*." (Ps. 119:162)

---

126 Randy Maxwell, *If My People Pray* (Pacific Press,1995), 158. lpp.

127 E. G. Vaita, *Ceļš pie Kristus*, 73. lpp.

KĀDI PIEDZĪVOJUMI IR SAGAIDĀMI?

Personīgi piedzīvojumi, kā arī piedzīvojumi no draudzēm, kādas draudžu savienības un ūnijas

KĀDA BRĀĻA PIEDZĪVOJUMS

"Pēdējos divus gadus es katru dienu lūdzu pēc Svētā Gara izliešanās savā dzīvē. Mana lūgšana ir, lai Jēzus dienu no dienas daudz lielākā mērā dzīvotu manī. Mans ceļš ar Dievu [šajā laikā] ir bijis ļoti bagāts pārsteigumiem. Kopš lūdzu Jēzu, lai Viņš dzīvotu manī, lai Viņš īstenotu savu gribu manī un mani ik dienas no jauna piepildītu ar Svēto Garu, manā dzīvē redzamāks ir kļuvis Pāvila vēstulē galatiešiem 5.nodaļā aprakstītais Gara auglis. Man ir lielāks prieks lasīt Bībeli un apliecināt Kristu citiem un lielāka vēlme lūgt par citiem; turklāt esmu piedzīvojis lielas pārmaiņas savā dzīvesveidā. To visu es saskatu kā apstiprinājumu maniem ik dienas Dieva meklējumiem un manai ik dienas lūgšanai pēc Svētā Gara." C. H. Tālāk viņš līdzdala:

"Es tev iesaku sešas nedēļas ik dienas lūgt pēc Svētā Gara piepildījuma un vērot, kas notiek."

40 LŪGŠANU DIENAS SERBIJĀ

"2010. gada septembrī mēs pārtulkojām un izdevām grāmatu "*40 Days: Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming*" (*40 lūgšanu un studiju dienas, lai sagatavotos Jēzus otrajai nākšanai*). Mēs padarījām to pieejamu visiem draudzes locekļiem mūsu savienībā. Pēc tam mēs organizējām iknedēļas lūgšanu sanāksmes nākamajām 40 dienām; mēs gavējām un lūdzām pēc Svētā Gara izliešanās.

Līdz ar to vietējās draudzēs sāka veidoties pavisam jauns klimats. Neaktīvie draudzes locekļi kļuva aktīvi un bija daudz ieinteresētāki kalpot citiem. Tie, kas gadiem ilgi bija savstarpēji cīnījušies par dažādiem jautājumiem (un pat bija pārtraukuši cits ar citu sarunāties!), salīdzinājās un sāka veidot kopējus misijas plānus.

2010. gada oktobrī mēs dzirdējām par "Atmodas un reformācijas" iniciatīvu. Mēs labprāt to pieņēmām un saskatījām tajā turpinājumu tam, ko Dievs jau bija sācis veikt mūsu draudžu savienībā.

Kā tūlītēju šo lūgšanu sanāksmju rezultātu mēs esam ievērojuši ciešāku sadraudzību citam ar citu, lielāku vienotību un labāku sadarbību starp savienības amatpersonām." [128]

40 LŪGŠANU DIENAS CĪRIHĒ (ŠVEICĒ)

"Mūsu mācītājs un es neatkarīgi viens no otra saņēmām grāmatu, kuras saturs mūs saviļņoja. Tā ir Denisa Smita grāmata "*40 Days: Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming*" (40 lūgšanu un studiju dienas, lai sagatavotos Jēzus otrajai nākšanai). Šo grāmatu es nevarēju vienkārši izlasīt un pēc tam nolikt malā. Saturs mainīja manu dzīvi.

Tā kā mūsu Cīrihes Volfsvinkelas draudzē (aptuveni 100 draudzes locekļu) saredzējām lielu vajadzību pēc atmodas un lūgšanām, mēs 40 lūgšanu dienas ieplānojām 2011. gada rudenī. Šajā grāmatā par to sniegtas detalizētas un vērtīgas norādes, kā arī atbilstošas svētbrīžu tēmas 40 dienām.

Grāmatā tiek aplūkotas arī tēmas par Svētā Gara piepildījumu, lūgšanu, sludināšanu, dzīvi Jēzū un garīgo sadraudzību.

Ar lielu prieku un cerību pilnām sirdīm mēs sākām mūsu 40 dienu programmu 2011. gada 1. oktobrī. Lielu iepriecinājumu sagādāja tas, ka piedalījās lielākā daļa draudzes locekļu. Lūgšanas partneri tikās katru dienu, lai lūgtu, katru dienu tika sūtītas īsziņas, un katru dienu cilvēki lūdza pa telefonu. Kāda grupa tikās katru rītu plkst. 6.00, lai lasītu un lūgtu.

Mūsu 40 dienas bija neaizmirstams piedzīvojums. Dievs atbildēja uz daudzām mūsu lūgšanām, īpaši par Bībeles pravietojumu semināru, kas notika tajā pašā laikā. Šīs lekcijas bija liela svētība. Mums bija ļoti daudz apmeklētāju, un 20 cilvēki pieteicās jau nākamajam pravietojumu semināram. (Uz turpmāko pasākumu 2013. gada martā ieradās 50–60 viesu, kas 20 gadu laikā Cīrihē nebija piedzīvots.)

---

128 M. Trajkovska, *Southern European Union, Belgrade*, citēts no: www.revivalandreformation.org

Dieva Gars pamatīgi izmainīja mūsu draudzi, un ir prieks redzēt, kā sāk augt mūsu mazās grupas un kā draudzes locekļi, kuri vēlas pasniegt Bībeles stundas, atrod ieinteresētus cilvēkus. Tiem, kuri piedalījās, tagad ir dziļa vēlēšanās, lai Dieva Gars turpinātu darboties. Mēs no visas sirds vēlamies Viņam pateikties un dot Viņam godu." Beatrise Egera, Cīrihes Volfsvinkelas Adventistu draudze.

40 LŪGŠANU DIENAS UN EVAŅĢELIZĀCIJA ĶELNĒ

Mācītājs Žuāns Loce ir vācu izcelsmes brazīlietis. 38 gadus viņš kalpoja draudzēs un slimnīcās Brazīlijā, kā arī vienā draudžu savienībā un Dienvidamerikas divīzijā. Kopš 2012. gada marta viņš ir pensionējies. Viņš un viņa sieva atsaucās aicinājumam doties uz Ķelni, lai darbotos kā "*His Hands Missionaries*" (Viņa roku misionāri) portugāļu un spāņu valodā runājošās draudzēs.

"Lai Ķelnē iedrošinātu draudzes locekļus un uzaicinātu viesus, mēs sākām ar nelielām mājas grupām. Pēc mūsu pieredzes Brazīlijā, mēs organizējām 40 lūgšanu dienas Ķelnē. Materiāli bija pieejami portugāļu valodā.

Draudze ar portugāļu, spāņu un vācu valodā runājošiem draudzes locekļiem priecīgi sāka 40 lūgšanu dienas. Mēs ik dienas lūdzām par 100 draugiem un paziņām. Šo cilvēku vārdi bija uzrakstīti draudzē uz tāfeles. 30.–35. lūgšanu dienā mēs šiem ļaudīm darījām zināmu, ka esam lūguši par viņiem, un vienlaikus aicinājām viņus piedalīties īpašā viesiem paredzētā sabata dievkalpojumā. Uz šo īpašo dievkalpojumu ieradās 120 cilvēku. Kristians Badoreks, Ziemeļreinas-Vestfālenes misijas nodaļas direktors runāja svētrunu. Daži viesi no prieka raudāja, kad redzēja savus vārdus uz tāfeles.

Pēc tam evaņģēlists no Brazīlijas Antoniu Gonsālvešs vadīja 15 dienu evaņģelizācijas sēriju. Katru vakaru viņš runāja 1,5 stundas (ar tulkojumu). Evaņģelizācijas nosaukums bija "Ļauj Bībelei tevi pārsteigt". Tēmas bija saistītas ar Jēzus otro atnākšanu, kā arī ar Daniēla un Atklāsmes grāmatu tēmām. Lekcijas un dziesmas no portugāļu valodas tika tulkotas vācu valodā. Katru vakaru muzicēja nelieli ansambļi, un skanēja laba mūzika. Katrs vakars noslēdzās ar aicinājumu. Mēs esam pateicīgi par labajām atsauksmēm. Draudzes locekļi intensīvi lūdza, it īpaši par cilvēkiem no 40 lūgšanu dienu programmas.

Mūsu draudzes telpa ir paredzēta 80 cilvēkiem, bet ieradās vairāk nekā 100 cilvēku. Nedēļas nogalēs draudze bija pilna, un pa nedēļu ieradās aptuveni 60 cilvēku. 32 viesi draudzi apmeklēja regulāri. Rezultāts – 8 kristības, 14 cilvēki pieteicās kristību apmācību klasē. Līdz gada beigām tika kristīti 13 cilvēki.

Mums bija daudz pārsteidzošu piedzīvojumu. Bija grūti atrast tulku.

Katoļu skolotāja piedāvāja savu palīdzību, taču viņai nebija pieredzes ar Bībeli. Tad mēs lūdzām pēc protestantu tulka. Drīz pēc tam mēs restorānā iepazināmies ar sievieti, kura mums līdzdalīja, ka viņa Vasarsvētku draudzē ar lielu prieku tulko no portugāļu valodas uz vācu valodu. Viņa kļuva par mūsu Evaņģelizācijas sanāksmju tulku un tika arī kristīta.

Tulkotāja Marija jautāja, vai viņa varētu uzaicināt savu draudzeni Elizabeti. Viņa ir mazas kolumbiešu draudzes vadītāja Ķelnē ar 13 draudzes locekļiem. Viņa atnāca un sev līdzi atveda draudzes locekļus no savas draudzes. Divi no šiem cilvēkiem arī tika kristīti. Elizabete un viņas ģimene tagad apgūst Bībeles stundas.

Vēl kāds piedzīvojums ir saistīts ar *Hope Channel*. Kāda vācu sieviete nejauši ieslēdza televīzijas kanālu *Hope Channel*, un viņu iedvesmoja dzirdētais, tostarp tas, kas tika sacīts par sabatu. Viņa uzaicināja savu vīru klausīties kopā ar viņu. Arī viņš bija priecīgs par dzirdētajām vēstīm. Kādu dienu ceļā pie savas mātes viņa saprata, ka ir izvēlējusies citu ceļu. Ceļā sieviete redzēja Septītās dienas adventistu draudzes izkārtni. Viņa sev teica, ka tie ir adventisti no televīzijas kanāla *Hope Channel*. Sabatā viņa devās uz dievkalpojumu. Tad viņa aicināja pievienoties savu vīru un pēc tam savu māti. Tagad visi trīs ir kristīti.

Vēl kāds cits piedzīvojums saistīts ar krievu izcelsmes vācu māsu. Viņa piedalījās 40 lūgšanu dienu dievkalpojumos un sāka lūgt par saviem krievvalodīgajiem kaimiņiem. Kad viņa vienai no savām kaimiņienēm pastāstīja, ka par to lūdz, kaimiņiene bija ļoti pārsteigta un atklāja, ka meklē draudzi, kas ievēro Bībeles sabatu. Viņa un vēl citi kaimiņi apmeklēja Evaņģelizācijas sanāksmes. Divi no viņiem tika kristīti.

Kāds cits piedzīvojums ir par sievieti, vārdā Žeane. Viņa bija baptistu draudzes locekle Brazīlijā, un tagad viņa meklēja draudzi Ķelnē, kurā runā portugāļu valodā. Žeane sazinājās ar adventistu draudzi, piedalījās Bībeles stundās un tika kristīta. Pēc savas atgriešanās viņa piezvanīja saviem radiniekiem Brazīlijā un pastāstīja savam onkulim, kurš ir adventists, ka tagad arī viņa ir adventiste. Tas bija liels pārsteigums viņas mātei, brāļiem un māsām un Brazīlijas Baptistu draudzei, kurā viņa bija draudzes locekle, pirms devās uz Vāciju. Viņas tuvinieki Brazīlijā pēc tam apmeklēja adventistu draudzi, lai vairāk uzzinātu par sabatu, un Brazīlijā tika kristīti vēl pieci cilvēki: viņas māte, divas māsas un citi radinieki. Žeane tagad lūdz par citas savas māsas atgriešanos, kura dzīvo Argentīnā. Viņa vēlas būt kopā ar viņiem Dieva valstībā.

Dieva vadībā mēs esam pieredzējuši vēl daudz citu piedzīvojumu. Pirmajās kristībās tika kristīti astoņi cilvēki – pa vienam no Itālijas, Vācijas, Peru, Brazīlijas, Ukrainas, Venecuēlas, Kolumbijas un Krievijas.

Rudenī atkal organizējām 40 lūgšanu dienas, kurām sekoja Evaņģelizācijas sanāksmes. Brazīlieši, Ž. Kardozu un viņa sieva, kas tagad dzīvo Amerikas Savienotajās Valstīs, noturēja Evaņģelizācijas sērijas.

Lai gan sērija ilga tikai nedēļu, mēs tās beigās varējām kristīt četrus mīļus cilvēkus. Viņi jau iepriekš bija piedalījušies Bībeles stundās. Tie bija trīs vācieši un viens itālis.

Abas kristības notika galvenajā Ķelnes draudzē, kurā ir 400 draudzes locekļu un skaists kristību baseins.

Mēs pateicamies Dievam, ka Viņš mūs tik lielā mērā pārsteidza. Esmu pārliecināts, ka Viņam ir vēl lielāki piedzīvojumi, kas mūs sagaida nākotnē. Lūdzu, lūdziet par mums." Žuāns Loce, Ķelne (Vācija)

Dzīva aizlūgšana: *"Vispirms es vienkārši izlasīju grāmatu ["40 lūgšanu un studiju dienas, lai sagatavotos Jēzus otrajai nākšanai"]. Jau no pirmās šīs grāmatas lapaspuses tā mani pārliecināja. Mums nevajadzētu tikai lūgt par kādu, bet arī mīlestībā par viņu rūpēties. Tas aizlūgšanu padara dzīvu. Diemžēl nekad agrāk neesmu redzējis šādu aizlūgšanu – dzīvē izdzīvotu ticību! Esmu pārliecināts, ka tas ir tikpat svarīgi gan personai, kas lūdz Dievu, gan personai, par kuru tiek lūgts. Tāpat es jau no sākuma pārliecinājos, ka draudzes sadraudzība kļūst stiprāka. Ak, es ceru, ka izveidosies sadraudzība, kā tā aprakstīta grāmatas pēdējās nodaļās. Pavisam godīgi: es raudāju, jo jau sen biju ilgojies pēc tādas sadraudzības. Esmu pārliecināts, ka grāmata "Christus in mir" (Kristus manī) audzina un atbrīvo mūs no pašu sasniegumiem. Esmu izlasījis vairākas grāmatas par "Kristu manī", taču šo grāmatu uzskatu par visnoderīgāko. Ticu, ka, lasot šo grāmatu, lūgšanu dzīve tiks stiprināta, uzplauks draudzes sadraudzība un aizlūgšanas kļūs dzīvākas. Šī grāmata dāvā cerību man, draudzei un pasaulei. Es pateicos Dievam par šo grāmatu. Tālāk plānoju izpētīt visu 40 lūgšanu dienu materiālu, lūgt par to un nest tālāk tur, kur Dievs man parādīs."*

Dažas nedēļas vēlāk es saņēmu no šīs māsas vēl vienu e-pasta vēstuli, kurā viņa rakstīja: "Kā jau Tu zini, es grāmatu sākumā vienkārši izlasīju. Bet, tā kā materiālu studēju kopā ar savu lūgšanu partneri, es atklāju, ka tas ir vēl vērtīgāks, nekā sākumā domāju. Es saņēmu atbildes uz jautājumiem, uz kuriem līdz šim nebiju saņēmusi. Es pateicos Dievam par savu lūgšanu partneri, kura intensīvi un aktīvi piedalās." H. K.

Nebūt vairs pārliecinātam: "Brošūra "*Soļi uz personīgo atmodu*" mani ļoti uzrunāja [..]. Kā adventists no dzimšanas es līdz šim ticēju, ka esmu uz pareizā

ceļa. Nodaļa par desmit jaunavām un it īpaši Romiešiem 8:9b teiktais: "*Bet, ja kādam nav Kristus Gara, tas nepieder Viņam*", mani tiešām šokēja. Pēkšņi vairs nebiju pārliecināts, vai man ir Svētais Gars un vai Viņš manī darbojas, jo diemžēl manā dzīvē trūka atbilstošu "augļu". Šodien, sabata pēcpusdienā, es pabeidzu lasīt šo brošūru un mani pārņēma neizmērojamas un dziļas skumjas. Tad es izlasīju lūgšanu šīs grāmatas beigās, un manī radās dziļa vēlēšanās saņemt Svēto Garu, lai Viņš izmainītu manu sirdi un lai Dievs mani veidotu saskaņā ar savu gribu." A. P.

Atzīt VIŅU: "Pirms dažiem gadiem lasīju Tavu rakstu par atmodu. Šī tēma mani nodarbina jau vairāk nekā trīs gadus. Nesen sāku lasīt brošūru "*Soļi uz personīgo atmodu*". Es par to varu teikt tikai ĀMEN! Priecājos, ka Tevis sarakstītajās rindkopās varēju atklāt daudzas "savas" domas. Man ir iespaids, ka mūsu draudzēs mēs esam novirzījušies no mērķa. Mani neatstāj doma, ka esam pazaudējuši skatu no svarīgākām lietām! Cik bieži esam aizņemti ar domām par to, "kas ir patiesība", "kā mums vajadzētu dzīvot" vai "cik svarīga ir pravietošana", un es nesaku, ka tas ir nepareizi. Bet mēs aizmirstam, KĀDĒĻ Dievs mums ir devis šīs lietas! Vai patiesības mērķis nav pilnīga sadraudzība ar Dievu? Vai šīm patiesībām daudz vairāk nevajadzētu mums palīdzēt PATIEŠĀM iepazīt Dievu? Vai pravietojumu mērķis nav, lai mēs atzītu Dieva lielumu un visvarenību un lai mēs atskārstu, ka, ja Viņš visu pasauli tur savās rokās un vada, Viņš tāpat var vadīt un veidot mūsu dzīvi? Kas ir mūžīgā dzīvība? Jāņa 17:3 teikts: "*Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi ATZĪST Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu*." Līgavainis līdzībā par piecām ģeķīgām jaunavām vienkārši saka: "Es jūs nepazīstu." Mūsu ticības mērķis ir atzīt Dievu, būt sadraudzībā ar VIŅU, lai Viņš varētu mūs piepildīt, kā Viņš piepildīja templi senatnē (2. Laiku 5:13-14). Un, kad Viņš mūs tā visā pilnībā piepilda, piepilda visu mūsu būtni, tad nedzīvojam vairs mēs, bet gan Kristus dzīvo mūsos." (*Vēstules rakstītājs autoram pazīstams*.)

APBRĪNOJAMI ATBILDĒTAS AIZLŪGŠANAS

"Otrā D. Smita 40 lūgšanu dienu grāmata man ir dāvājusi neticamu svētību. Cilvēki, par kuriem lūdzu, dažkārt piedzīvo savā dzīvē pagriezienu par 180 grādiem.

40 dienu laikā man bija dziļa, garīga saruna ar draugu. Viņš man teica, ka viņa dzīve pēdējo nedēļu laikā ir izmainījusies. Viņš apzinās lielāku vajadzību pēc lūgšanas, vairāk pārdomā Dieva Vārdu un ir gatavs atstāt lietas, kas līdz

šim bijušas ir vērtīgas un iekārojamas. Tad es saņēmu drosmi un izstāstīju viņam par 40 lūgšanu dienu grāmatu un to, ka viņš ir viens no pieciem cilvēkiem, par kuriem es lūdzu. Pozitīvi pārsteigts, viņš izsaucās: "Tātad tu esi par visu šo atbildīgs!"

Kāda meitene pieņēma lēmumu simtprocentīgi nodot savu dzīvi Dievam. Lai gan viņa kopš bērnības pazina ticības dzīvi, viņa dzīvoja bez Dieva. Viņai nebija nekādas intereses par ticību, viņa atradās pilnīgā pasaules dzīves gūstā. Tagad viņa ir pilnībā mainījusies; visi, kuri viņu pazina, to pamana un ir pārsteigti. Meitene pašlaik studē kopā ar mani Bībeli un piedalās mūsu draudzes 40 dienu programmā, un vēlas iedrošināt citus nopietnāk izturēties pret ticības dzīvi.

Vēl kādai citai jaunai meitenei, par kuru lūdzu, bija jāpiedalās nedēļu ilgās apmācībās un tāpēc kādā mājvietā jāuzturas kopā ar citiem dalībniekiem. Šajā laikā viņa sagādāja visiem šiem svešiniekiem daudz rūpju. Dienu pirms viņas izbraukšanas es viņu iedrošināju kopīgi pielūgt un teicu, ka jau ilgāku laiku lūdzu par viņu. Tā mēs kopā lūdzām, lai viņa šajā situācijā piedzīvotu Dieva mieru un lūgšana tiktu uzklausīta. Apmācību laikā viņa man piezvanīja un ar sajūsmu pastāstīja, ko neticamu Dievs ir darījis viņas dzīvē. Dievs bija viņai dāvājis ne tikai pilnīgu mieru, bet arī devis drosmi neiesaistīties vakara izklaidēs, kas sastāvēja no diskotēkām, alkohola utt.

Par šiem cilvēkiem es turpinu lūgt arī pēc 40 dienām, redzot un dzirdot Dieva apbrīnojamās atbildes uz lūgšanām." A. M. (*Saīsināta versija*)

KO DIEVS DARA, ATBILDOT UZ AIZLŪGŠANĀM

"Pēdējo piecu gadu laikā biju pilnībā pazaudējis kontaktu ar kādu man svarīgu personu. Šķiet, ka viņš ignorēja manus vēstījumus. Biju dzirdējis, ka viņš jau trīs gadus neapmeklē draudzi (viņš bija uzaudzis draudzē) un ka viņam ir attiecības ar sievieti ārpus draudzes. Es ierakstīju šo jaunekli savā lūgšanu sarakstā, kaut arī nedomāju, ka man būs iespējams sazināties ar viņu, jo jaunietis dzīvoja 600 kilometru attālumā un nekad man neatbildēja. Tomēr es lūdzu pēc "dzīvības pazīmes".

Nejauši dzirdēju par viņa brāļa gaidāmajām kristībām, kas pavisam drīz notiks netālu no manas dzīvesvietas un kas tika "nejauši" rīkotas 40 lūgšanu dienu laikā (sākotnēji tās bija paredzētas citā datumā). Es nolēmu aizbraukt – un es satiku viņu! Mums bija ļoti dziļas pārrunas, un jaunietis man pastāstīja, ka jau kādu laiku izjūt aizvien lielāku vajadzību atgriezties pie Dieva, bet pietrūkst spēka mainīt dzīvesveidu. Izstāstīju, ka pēdējo 20 dienu laikā par viņu intensīvi lūdzu un ka arī iepriekš viņš bijis manā lūgšanu

sarakstā. Jaunietim vairs nebija ko teikt, jo tieši šajā laikā viņš bija izjutis, ka Dievs strādā pie viņa.

Puisi ļoti uzrunāja īpašais kristību dievkalpojums, un, kad mācītājs izteica aicinājumu, es jutu viņa iekšējo cīņu. Pēc ilgas cīņas viņš beidzot nokrita uz ceļiem un sāka raudāt. Viņš atkal no jauna sevi atdeva Dievam! Vakara noslēgumā viņš man teica, ka ir nolēmis regulāri apmeklēt draudzi un ļaut Dievam mainīt savu dzīvesveidu. Viņš nekad nebija gaidījis, ka šādi noslēgsies šī nedēļas nogale.

Dažas nedēļas vēlāk es puisi satiku jauniešu misijas konferencē, kas viņu vēl vairāk stiprināja un nopamatoja. Es pateicos Dievam par mīļa cilvēka atgriešanos." M. H.

LUDVIGSBURGAS/BĀDENES-VIRTEMBERGAS DRAUDZE VĀCIJĀ

"Sākumā kā laulāts pāris mēs kopīgi studējām 40 lūgšanu dienu grāmatu un lūgšanu svētbrīžos piedzīvojām personīgu labumu un svētības. Pēc tam divas reizes nedēļā organizējām lūgšanu sanāksmes draudzē un lasījām šo grāmatu kopā ar draudzes locekļiem. 40 dienu laikā mēs pavisam skaidri pieredzējām Dieva svētību un vadību un piedzīvojām daudz brīnumu. Dievs mūsu draudzi atspirdzināja un atdzīvināja: draudzes locekļi, kuri iepriekš neuzdrošinājās uzrunāt svešus cilvēkus, pēkšņi sāka tos uzrunāt. Dievs mūsu draudzi saliedēja kopējās lūgšanās. Mēs piedzīvojām īpašu pieredzi, aizlūdzot un atbalstot piecus cilvēkus, par kuriem lūdzām 40 dienu laikā. Dievs īpašā veidā strādāja šo cilvēku dzīvē. Atkal un atkal ļaudis no ielas pēkšņi parādījās sabata dievkalpojumā. Vienai no šīm ģimenēm mēs pasniedzām Bībeles stundas. Ar sabatu viņi bija iepazinušies, skatoties videoklipus internetā un lasot grāmatu "*Lielā cīņa*", un jau kādu laiku viņi meklēja draudzi." Katja un Kristians Šindleri, no Ludvigsburgas draudzes (*Saīsināta versija*)

40 DIENU PIEDZĪVOJUMS

"Viss sākās ar semināru "*Soļi uz personīgo atmodu*". Tajā laikā es sajutu ilgas pēc piedzīvojuma ar Dievu savā ikdienas dzīvē. Tad dzirdēju par 40 lūgšanu un studiju dienām. Man uzreiz bija skaidrs, ka vēlos piedzīvot šo svētīgo piedzīvojumu. Patiesībā es nezināju, kur iesaistos. Nebija grūti atrast piemērotu lūgšanu partneri (kas ir daļa no programmas). Mans izaicinājums bija 40 dienās atrast kopēju laiku ar viņu. Kā medmāsai man ir ļoti neregu-

lārs darba laiks. Es par to nebiju aizdomājusies. Tomēr jau no paša sākuma Dievs svētīja manu izvēli. Ar nepacietību gaidīju tās dārgās dienas minūtes, kurās dalījāmies viena ar otru par šo tēmu un lūdzām pēc Svētā Gara. Pamanījām, ka lūgšanas mūsu dzīvē kaut ko mainīja, un mēs to nevarējām paturēt pie sevis. Mēs izmantojām katru iespēju, lai dalītos ar piedzīvoto. Man bija svarīgi motivēt citus iegūt tādu pašu pieredzi. Rezultāts bija redzams. Daži draudzes locekļi tika inficēti ar mūsu entuziasmu. Ātri izveidojās jauni lūgšanu pāri. Mēs katru nedēļu ar prieku dalījāmies ar to, ko bijām piedzīvojušas. Šis "vīruss" pielipa arī daudziem mūsu jauniešiem. 40 dienas beidzās pārāk ātri. Mēs vienkārši negribējām un nevarējām apstāties, tāpēc turpinājām mūsu svētbrīžu laikā lasīt Elenas Vaitas grāmatu "Maranatha – Tas Kungs nāk". Dievs neļāva mums ilgi gaidīt. Vēl 40 dienu laikā Viņš mums dāvāja brīnišķīgu atbildi uz lūgšanām. Kāds, par kuru mēs īpaši šajā laikā lūdzām, pēc ilgstošas prombūtnes atkal sazinājās ar draudzi. Prieks bija liels. Apkārtējie cilvēki kļuva man aizvien svarīgāki. Manī pieauga vēlme dalīties Dieva mīlestībā ar citiem cilvēkiem. Mana dzīve mainījās. Daudzi no mums labāk iepazina un saprata cits citu. Daudzi sāka palīdzēt cits citam, un iestājās cits par citu. Sadraudzībai bija pilnīgi jauna nozīme manā dzīvē. Lieliska palīdzība man bija Denisa Smita grāmata "40 lūgšanu un studiju dienas, lai sagatavotos Jēzus otrajai nākšanai". Atrast lūgšanu partneri un piedzīvot Dievu ir vieglāk, nekā šķiet. Mūsu mīļie cilvēki būs mums par to pateicīgi." Hildegarde Velkere no Krailsheimas Septītās dienas adventistu draudzes, ķirurģiskās nodaļas medmāsa (*Nedaudz saīsināts*.)

JĒZUS – MŪSU PIEMĒRS

Kungs Jēzus visās lietās ir mūsu lielākais piemērs. Lūkas 3:21-22 lasām: "*Kad nu visi ļaudis likās kristīties un arī Jēzus bija kristīts, tad, Viņam Dievu lūdzot, debesis piepeši atvērās, un Svētais Gars redzamā veidā uz Viņu kā balodis nolaidās*."

Elena Vaita par šo notikumu ir teikusi: "Atbildot uz Viņa lūgšanu Tēvam, debesis atvērās un Gars kā balodis nonāca un palika uz Viņu."[129]

Tas bija pārsteidzoši, kas notika Viņa kalpošanas laikā: "No rīta Viņš sazinājās ar savu Tēvu debesīs, saņemot ik dienas no Viņa svaigu Svētā Gara kristību."[130] Ja Jēzum ik dienas bija vajadzība pēc Svētā Gara kristības, tad cik daudz vairāk tā ir vajadzīga mums!

---

129 E. G. Vaita, *Ye Shall Receive Power* (1995), 14. lpp.

130 E. G. Vaita, *Signs of the Time*, 1895. gada 21. novembris.

7. NODAĻA

INTERESE UN DALĪŠANĀS

Prieks, ko sniedzam, atgriežas mūsu sirdīs.
(Vācu sakāmvārds)
Kā es varu palīdzēt citiem piedzīvot
"dzīvi pārpilnībā"? (Jāņa 10:10)

KĀ RADĪT INTERESI DZĪVOT GARĪGI PIEPILDĪTU DZĪVI?

Ko vadītāji un draudzes varētu darīt? Šeit ir minētas dažas iespējas, kuras vadītāji (prezidents, mācītājs, draudzes vai misijas sekretārs, institūciju vadītājs vai cita vadošā persona) varētu izmantot, sadarbojoties ar draudzes padomēm, draudzēm un grupām.

Iespējas

1. **Divu dalībnieku lūgšanu grupas:** studējiet 40 lūgšanu dienu materiālus kopā ar savu laulāto partneri vai kādu citu lūgšanu partneri. Sāciet ar pirmo Denisa Smita 40 lūgšanu dienu grāmatu "Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming" (Lūgšanu un studiju dienas, lai sagatavotos Kristus otrajai nākšanai). Pēc nepieciešamības vēlāk varat izmantot arī otru grāmatu "Prayers and Devotions to Revive your Experience with God" (Lūgšanu un studiju dienas, lai atjaunotu pieredzi ar Dievu). Kopīgs svētbrīdis laulātajiem ir liela vērtība, un tas sekmē savstarpēju mīlestību. Protams, jums var būt kopīgs svētbrīdis arī ar kādu citu. Vislabāk būtu satikties personīgi, bet tas var notikt arī pa telefonu,

internetā (*Skype*) vai izmantojot citus saziņas līdzekļus. Lūgšanai divatā ir lielāks iespaids. Dieva Vārds iesaka lūgt divatā (Mat. 18:19) un strādāt divatā (Lūk. 10:1). Šāds pielūgsmes veids ir labākais priekšnosacījums, lai iedvesmotu citus darīt to pašu.

2. **Iepazīstiniet ar literatūru vai līdzdaliet to.** Piemērs:

Brošūra "Soļi uz personīgo atmodu" (pieejama bez maksas visās tulkotajās valodās).

Vairāk nekā 80 lasītāju liecībās un simtiem sarunās šī brošūra ir novērtēta šādi:

- tika atvērtas acis, lai ieraudzītu savu garīgo stāvokli – glābts vai pazudis (vairāk 2. nodaļā);
- tika izprasti nepieciešamie soļi ceļā uz garīgo atmodu: ikdienas nodošanos Kristum un ikdienas lūgumu pēc Svētā Gara (*Laikmetu ilgas*, 676. lpp.). Visus citus personīgos soļus atklāj Svētais Gars (vairāk 3. nodaļā);
- lūdzot saskaņā ar Bībeles apsolījumiem, radās pārliecība, ka Svētais Gars ir saņemts (vairāk 5. nodaļā);
- lielais prieks ir vadījis kļūt par lieciniekiem un brošūras izplatītājiem.

Pēc daudzu cilvēku pieredzes, esam sapratuši, ka brošūra "Soļi uz personīgo atmodu" nodrošina vislabākos rezultātus, ja to lasa kopā ar grāmatām "40 lūgšanu un studiju dienas, lai sagatavotos Jēzus otrajai nākšanai" (1. un 2. grāmata). "Soļi uz personīgo atmodu" atver acis un ir lieliska palīdzība ikvienam kristietim. 40 lūgšanu dienu grāmatas palīdz paplašināt un stiprināt garīgo dzīvi. Turklāt tās vada uz personīgiem rīta svētbrīžiem un daudzām atbildētām lūgšanām.

3. **Īsi lasījumi dievkalpojuma laikā:** dievkalpojuma laikā pirms svētrunas var tikt izlasīti fragmenti par dzīvošanu ar Svēto Garu (5–10 min). Ieteicamā literatūra ir norādīta nākamā punkta beigās. Pēc kāda laika cilvēki var tikt iedrošināti apvienoties grupiņās pa divi vai sekot 40 dienu konceptam (skatiet 12. punktu).

4. **Mūsu literatūras fragmenti**, kurus var publicēt draudzes biļetenos vai līdzdalīt ziņojumu laikā:
   - "Laikmetu ilgas" 73. nodaļa "Jūsu sirdis lai neizbīstas"
   - "Apustuļu darbi" 5. nodaļa "Gara dāvana"

- "Kristus līdzības" 12. nodaļa "Lūgums dot"
- Testimony Treasures, 3. sēj., The promise of the Spirit, 209.-215. lpp.
- Domas no Elenas Vaitas rīta sveicienu grāmatas "Ye Shall Receive Power"

5. **Dalieties pieredzē:** cik vien bieži iespējams, dalieties garīgajā pieredzē dievkalpojuma laikā. Līdzdaliet savu personīgo pieredzi, citu draudzes locekļu vai citu draudžu pieredzi. Liecības jūs varat atrast mājaslapas www.steps-to-personal-revival.info sadaļā "Liecības" (*Testimonies*).

6. **Seminārs četrās daļās kā iedvesmas sabats:** visticamāk, ka šis ir visefektīvākais veids, kā pēc iespējas īsākā laikā ieinteresēt draudzi. Tas ir īpašs sabats ar 3–4 prezentācijām, kuras iesāk piektdienas vakarā, turpina sabatā un sabata pēcpusdienā. Iespējamais galvenais temats varētu būt "Soļi uz personīgo atmodu"; ieteicamā programma:

- piektdienas vakars ir piemērots laiks, kurā dalīties pieredzē – iedvesmojošā pieredzē. Ja vien iespējams, tai vajadzētu būt runātāja personīgajai pieredzei. Vēl kāda iespēja ir runāt par nodošanos Jēzum. Ieteikumus varat atrast brošūras "*Abide in Jesus*" (Palikt Jēzū) 2. nodaļā "*Surrender to Jesus*" (Nodoties Jēzum);
- dievkalpojuma laikā ieteicams sludināt galvenās domas no brošūras "Soļi uz personīgo atmodu". Precīzāk: līdzdaliet 2–3 citātus no ievada par Svētā Gara trūkumu. Turpiniet ar galveno domu no 1. nodaļas "Ko Jēzus māca par Svēto Garu?" un no 2. nodaļas "Kāda ir mūsu problēmu būtība?" (varbūt visu sadaliet divās atsevišķās stundās);
- pirmajā pēcpusdienas tikšanās reizē līdzdaliet galvenās domas no 3. nodaļas "Mūsu problēmas ir atrisināmas";
- otrajā pēcpusdienas tikšanās reizē līdzdaliet galvenās domas no 5. nodaļas "Atslēga praktiskai dzīvei".

Draudzēs, kurās pirmais seminārs "Soļi uz personīgo atmodu" jau ir bijis, var tikt organizēts otrais iedvesmas sabats vai cits seminārs, izmantojot tēmas no brošūras "Abide in Jesus". To var sadalīt četrās daļās, vadoties pēc četrām nodaļām.

Ir vērtīgi sagatavoties Iedvesmas sabatam, lai pēc tam izdalītu brošūras un iedrošinātu tās rūpīgi studēt. Uzsākt 40 lūgšanu dienas nākamajā nedēļas nogalē pēc *Iedvesmas sabata* arī ir pārbaudīta vēr-

tība (skatīt 12. punktu) vai uzsākt kopīgu brošūras "Soļi uz personīgo atmodu" lasīšanu, piemēram, vienu nodaļu nedēļā (skatīt 7. punktu).

7. **Kopīga lasīšana: viena nodaļa nedēļā.** Vienkārša un noderīga iespēja katru nedēļu izlasīt vienu brošūras "Soļi uz personīgo atmodu" vai "*Abide in Jesus*" nodaļu vai 40 lūgšanu dienu grāmatas vienu lasījumu (labi, ja vienu nodaļu var izlasīt vairāk nekā vienu reizi). Grupai vai draudzei vajadzētu vienoties par kopīgu sākuma datumu. To var darīt, vai nu sagatavojoties seminārам (skatīt 6. punktu), vai pēc šī *Iedvesmas sabata*. Katrs individuāli var pieņemt lēmumu lasīt atsevišķi, lasīt ar kādu kopā vai lasīt grupā. Sabatā apmēram piecās minūtēs būtu labi izlasīt galvenās domas no attiecīgās nodaļas un pēc tam aicināt cilvēkus līdzdalīt personīgās liecības. Ja nav personīgo liecību, tās var līdzdalīt, iepriekš sagatavojot no mājaslapas sadaļas "Liecības". Tad paziņojiet, kura nodaļa tiks lasīta nākamajā nedēļā. 40 lūgšanu dienu grāmatas var pasūtīt tīmekļa vietnē www.spiritbaptism.org.

8. **Turpiniet svētrunas** par dzīvošanu ar Svēto Garu vai iedrošiniet kādu citu līdzdalīt svētrunu. Brīnišķīgas Dvaita Nelsona svētrunas ir atrodamas tīmekļa vietnē www.pmchurch.tv/sermons (2017. gada septembris) ar nosaukumu "Nulles punkts un jaunā reformācija" (*Ground zero and the new reformation*).

9. **Organizējiet Bībeles studijas** par dzīvošanu ar Svēto Garu vai līdzdaliet tās kā lasījumu.

10. **Mazās grupās vai lūgšanu grupās** var lasīt un pārrunāt literatūru un kopīgi par to lūgt. Papildus tam tie, kuri lasa divatā, vai tie, kuri izmanto 40 lūgšanu dienu programmu, arī ir aicināti satikties reizi nedēļā, lai pārrunātu, dalītos pieredzē un kopīgi lūgtu (skatīt 12. punktu).

11. **Misijas sabats.** Tā kā dzīvošana ar Svēto Garu veido mūs par misionāriem, tā ir laba iespēja pastāvīgi vai uz nenoteiktu laiku atjaunot Misijas sabatus. Tā darīja mūsu priekšteči. Tie nošķīra katra mēneša pirmo sabatu kā Misijas sabatu. Personai, kura ir iedegusies par to, vai mazajai grupai vajadzētu uzņemties atbildību, lai draudze tiktu sagatavota caur lūgšanām un varētu sākt īstenot plānu. Ja tas tiek apvienots ar dažiem

iepriekš minētajiem punktiem, tas var veicināt radošas un priecīgas sabata stundas. Turklāt tas var iedegt mūsos misionāra garu.

12. **Studējiet un pārrunājiet 40 dienu koncepciju.** Šī koncepcija ir atspoguļota 40 lūgšanu dienu pirmās, otrās un trešās grāmatas sadaļā "Ievads un pārskats". Pēc tam to var pārrunāt draudzes, misijas vai konferences padomē. Ar šo koncepciju var iepazīstināt arī mācītāju sanāksmēs, draudzes vecāko sanāksmēs, misijas sanāksmēs, jauniešu sanāksmēs, reģionālās sanāksmēs un misijas skolās.

Šī koncepcija palīdz:

- veidot ciešākas attiecības ar Jēzu caur Svēto Garu;
- stiprināt lūgšanu dzīvi (vienam, pārī vai grupā);
- padziļināt mūsu personīgās attiecības;
- stiprināt garīgo dzīvi;
- sekmēt saskarsmi ar cilvēkiem, kuri nepazīst Jēzu;
- atbalstīt evaņģelizāciju, aprūpes grupas vai Bībeles studijas.

Mērķis tiek sasniegts, vadoties pēc trīs garīgiem soļiem:

- savas garīgās dzīves atjaunošana, izmantojot 40 dienu lūgšanu programmu, divatā vai grupās (grāmatā ir iekļauti jautājumi pārrunām un diskusijām, kā arī lūgšanu sadaļa, kurā galvenā uzmanība pievērsta Svētajam Garam);
- garīga iestāšanās par citiem – par pieciem cilvēkiem, kuri nepazīst Jēzu, vai vājiem draudzes locekļiem;
- evaņģelizācijas aktivitātes (prezentācijas/semināri, uz misiju vērstas aprūpes grupas, Bībeles studijas, mazas vai vidēja lieluma izstādes, piemēram, veselības, radīšanas vai pravietojumu izstādes).

Iepriekšējie ieteikumi ir labākais veids, kā sagatavoties plānotajām evaņģelizācijas sanāksmēm. Tā var sagatavot vadītājus un draudzes locekļus. Sazinieties ar tiem pieciem cilvēkiem, par kuriem esat izvēlējies lūgt, darba lauks tiek sagatavots priekšā esošajai evaņģelizācijai. Evaņģelizācija var tikt organizēta dažādos veidos. Lai pasūtītu Denisa Smita 40 lūgšanu dienu grāmatas, dodieties uz mājaslapu www.spiritbaptism.org.

13. Varat izplatīt **informācijas lapas** draudzes locekļu vidū par 40 lūgšanu

dienu programmu. Turklāt ieteicams sagatavot ielūgumus uz 40 lūgšanu dienu sākumu.

14. Varat publicēt **piemērotus rakstus** draudzes avīzēs; konferenču, ūniju preses izdevumos; draudžu mājaslapās, kā arī draudžu biļetenos no dažādām kalpošanas nodaļām.

15. Aptauja: pēc prezentācijas par Svēto Garu veiciet anonīmu aptauju, lūdzot atzīmēt:
   - vai persona bieži vai katru dienu lūdz pēc Svētā Gara;
   - vai persona katru dienu lūdz pēc Svētā Gara, pamatojoties uz apsolījumiem.

   Šis ir labs veids, kā saprast pašreizējo stāvokli saistībā ar aktuālo tēmu.

Lūgšanām pirms un lūgšanām visu iepriekš minēto pasākumu laikā ir ļoti izšķiroša nozīme. Mēs pat nespējam novērtēt, cik liela nozīme ir paralēlajām lūgšanu aktivitātēm visos iespējamajos veidos – individuālajās, grupu un draudzes lūgšanās.

KĀ IZPLATĪT ATMODAS LITERATŪRU?

Mērķis

Kāds brālis reiz teica: "Šai vēstij ir jāaizsniedz ikviena adventistu ģimene visā pasaulē. Es darīšu to, kas būs manos spēkos." Un viņš to dara – intensīvi. Kāda māsa rakstīja: "Šo brošūru vajadzētu pārtulkot visās lielākajās valodās vai vēl labāk – visās." Viņa šīs tēmas sludina visā apkārtnē. Turklāt Dieva vadībā viņa ir izdalījusi tūkstošiem brošūru kaimiņvalstīs, kur iepriekš kristīgo ticību nepieņēma.

Izplatīšana un finanses

Brošūru "Soļi uz personīgo atmodu" Dieva vadībā vajadzētu nodot ikvienai adventistu ģimenei saprotamā valodā un bez maksas. Pateicoties mācītāju atsaucībai, neskaitāmas konferences un ūnijas ir jau nodevušas ģimenēm šīs bezmaksas brošūras. Šo taku iemina Šveices-Vācijas konference Šveicē, Austrijas ūnija Austrijā un Bādenes-Virtembergas konference Vācijā. Pateicoties Dieva žēlastībai un vadībai, līdz 2017. gadam tika izplatīts vairāk nekā 600 000 brošūru. Mēs aicinām jūs lūgt, lai Kungs nepārtrauc vadīt un

nodrošināt nepieciešamos līdzekļus projekta turpināšanai. Mēs parasti lūdzam finanses no konferencēm un ūnijām, lai segtu pusi no drukāšanas izmaksām. Misijas mērķiem ar Dieva palīdzību mēs vēlētos pilnībā segt visas izmaksas, jo cilvēki šo brošūru saņem bez maksas.

Pamatota personīgā vajadzība
Mēs jums novēlam aizsniegt citus! Pamatota vajadzība tālākai šīs vēsts izplatīšanai ir saņemt personīgas svētības no šīs brošūras un rūpēties, lai Kristus mājotu jūsu sirdīs. Lūdzu, izlasiet grāmatā "Laikmetu ilgas" (676. lpp. (oriģinālā)) vērtīgo atsauci saistībā ar Jēzus vārdiem Jāņa 15:4: "Palieciet Manī un Es – jūsos."

Tas nozīmē divas lietas:
- pastāvīga Viņa Gara saņemšana;
- pilnīga nodošanās, lai dzīvotu un kalpotu.

Kāpēc Jēzus norādīja uz šīm lietām? "*To Es uz jums esmu runājis, lai Mans prieks [Jēzus prieks ir Svētā Gara auglis (Gal. 5:22)] mājotu jūsos un jūsu prieks būtu pilnīgs.*" (Jāņa 15:11)

Izplatīšanas iespējas

Lūgšana
Ļoti svarīgi, lai, līdzdalot evaņģēlija vēsti, cilvēku sirdis tiktu sagatavotas ar sirsnīgu lūgšanu. Elena Vaita grāmatā "Evaņģelizācija" (341. lpp.) raksta: "Daudz lūdzot, būs jāpūlas citu dvēseļu labā, jo tas ir vienīgais veids, kā aizsniegt cilvēku sirdis."

Brošūras līdzdalīšana
Jūs varat līdzdalīt šo brošūru, daloties savos iespaidos un pieredzē ar brošūras saņēmēju. Tie var būt jūsu draugi, vadītāji un cilvēki, kuri jūsu draudzē, savienībā, ūnijā, izdevniecībās, misijas iestādēs un citās institūcijās ieņem vadošus amatus. Vēl kāda vērtīga iespēja ir līdzdalīt brošūru kongresos, saskaņojot to ar organizatoriem. Atcerieties, ka ikvienai adventistu ģimenei vajadzētu saņemt šo brošūru bez maksas. To iespējams pārsūtīt pa e-pastu vai nodot, satiekoties ar cilvēkiem personīgi.

Līdzdalīšana, izmantojot internetu
Pats mūsdienīgākais informācijas izplatīšanas veids ir pa e-pastu. Ziņa ar brošūru pielikumā tika sūtīta Austrālijai un no Austrālijas tika pārsūtīta tālāk uz Mizorāmu Indijā. Brazīliju ziņa sasniedza caur Pakistānu. Šos stāstus varat lasīt tīmekļa vietnē: www.schritte-zur-pesönlichen-erweckung.info Ir iespēja izdrukāt brošūru angļu valodā vai citās valodās vai pārsūtīt to tālāk. Jūs varat arī informēt cilvēkus par to, ka brošūra angļu valodā ir atrodama tīmekļa vietnē: www.steps-to-personal-revival.info. Šobrīd, pateicoties Dieva vadībai un tulkotāju atbalstam, brošūra ir pieejama vairāk nekā 20 valodās. Ar Dieva palīdzību šis skaits pieaugs.

Līdzdalīšana, izmantojot e-grāmatu
Šī brošūra bez maksas ir pieejama tīmekļa vietnē faila formātā "epub" un "mobi". E-grāmatu iespējams pasūtīt arī vietnē Amazon par vienu eiro.

Līdzdalīšana sociālajos tīklos
Efektīvs veids, kā līdzdalīt saviem draugiem un paziņām informāciju no mājaslapas vai brošūras PDF failu, ir sociālie tīkli, piemēram, *Facebook*, *Google+*, *Twitter* vai *WhatsApp*. Publiski izplatot savām esošajām kontaktpersonām šo informāciju, kā arī iegūstot jaunas kontaktpersonas, mēs varam aizsniegt jaunas valstis un jaunus kontinentus.

Līdzdalīšana svētrunās un semināros
Visiem mācītājiem un Dieva Vārda sludinātājiem ir brīnišķīga iespēja šo vēsti pasludināt draudzei vienā vai vairākās svētrunās. Jūs to varat darīt personīgajās studijās par šīm svarīgajām tēmām, bet varat arī izmantot brošūras tematus. Brāļa Helmūta Haubeila personīgā pieredze un ieteikums: "Līdz šim nekad nesludināju draudzei to, ko draudze pati varēja izlasīt vai noklausīties. Pētījumi izglītības laukā mani ir pārliecinājuši, ka tas pat ir nepieciešams – kādu svarīgu tematu lasīt vai dzirdēt 6 līdz 10 reizes, lai to uztvertu." Ja vēlaties, varat atklāt, ka savā svētrunā līdzdalāt galvenās domas un citātus no brošūras.

Ja pats nesludināt par šiem tematiem, iedrošiniet to darīt citus.

Sabata seminārā par galveno brošūrā "Soļi uz personīgo atmodu" vajadzētu ietvert vismaz trīs tēmas:

SVĒTRUNA

Kāda ir mūsu problēmu būtība?

- Vai ir kāds garīgs iemesls?
- Vai tas ir Svētā Gara trūkums?
- Kā pats varu diagnosticēt, kāda ir mana garīgā dzīve?
  (Tās ir galvenās domas no ievaddaļas, 1. un 2. nodaļas.)

PĒCPUSDIENAS PROGRAMMA:

Mūsu problēmas ir atrisināmas – bet kā?

- Kā mēs varam kļūt par priecīgiem un stipriem kristiešiem?
- Kā Svētais Gars piepilda mūsu dzīvi? Noslēpuma vārdiņš ir "ik dienas".
  (Tās ir galvenās domas no 3. nodaļas.)

PĒCPUSDIENAS VAI VAKARA PROGRAMMA

Atslēga praktiskai dzīvei/kā to izmantot praktiski?

- Kā es praktiski varu izmantot un piedzīvot Dieva risinājumu savā dzīvē?
- Kā lūgt, lai pēc lūgšanas būtu pārliecināts par Svētā Gara piepildījumu?
  (Tās ir galvenās domas no 5. nodaļas.)

Personīgās liecības

Personīgās liecības par šādiem tematiem ir ļoti vērtīgas:

- personīgie ieskati vai iespaidi, lasot brošūru;
- rezultāts, kādu piedzīvoju savā dzīvē pēc brošūras izlasīšanas.

Tulkojums jūsu dzimtajā valodā

Ja brošūra vēl nav pārtulkota jūsu dzimtajā valodā, varbūt caur lūgšanu un Dieva gādību varat atrast cilvēku, kurš labprāt to izdarītu. Tulkotājs, kurš personīgi ir ticis uzrunāts ar šo vēsti, ir liels ieguvums. Līdz šim tulkotāji ir kalpojuši labprātīgi, jo ir vēlējušies izplatīt šo vēsti, bet dažkārt tulkotājam tas ir nozīmējis izdzīvošanu – tāpēc ir samaksāta "brālīga" alga. Būsim pateicīgi, ja jautājumos par brošūras tulkošanu sazināsities personīgi ar Helmūtu Haubeilu. Viņš var sniegt labus padomus brošūras izplatīšanā un iespiešanā vienotā formātā visās valodās.

Caur Svēto Garu mēs saņemam brīnišķīgu vadītāju visās dzīves situācijās un spēku saskaņā ar Viņa godības bagātību.

Tā tiek sagatavots mūsu raksturs un mēs kļūstam par vērtīgiem instrumentiem Dieva darbā. Mūsu nodošanās ik dienas un piepildījums ar Svēto Garu radīs patiesu izlaušanos mūsu dzīvē.

Kungs vēlas mūs sagatavot vissvarīgākajam laikam pasaules vēsturē. Viņš vēlas, lai mēs personīgi būtu gatavi Viņa atnākšanai un Svētā Gara spēkā līdzdarbotos Evaņģēlija darba pabeigšanā. Viņš vēlas mūs vadīt kā uzvarētājus cauri grūtiem laikiem.

Ļaujiet Dievam caur ikdienas nodošanos un ikdienas piepildījumu ar Svēto Garu dāvināt jums personisku atdzimšanu un reformāciju.

Es vēlos noslēgt ar kādu tekstu un lūgšanu pēc atmodas:

"*Un Mana tauta, [..] tad pazemosies un pielūgs un meklēs Manu vaigu, un atgriezīsies no saviem ļaunajiem ceļiem, tad Es viņus no debesīm uzklausīšu un piedošu viņu grēkus, un dziedināšu viņu zemi.*" (2. Laiku 7:14)

Lūgšana: Debesu Tēvs, lūdzu dāvini mums pazemību (Mihas 6:8). Dod mūsu sirdīs sirsnīgu vēlēšanos lūgt un meklēt Tavu vaigu. Dod mums vēlēšanos un palīdzi mums atstāt netaisnos ceļus. Lūdzu, izpildi mūsos priekšnoteikumus un ļauj mums piedzīvot Tavu apsolījumu piepildījumu. Piedod mums mūsu grēkus un dziedini mūs no mūsu remdenības vai krāpšanās. Lūdzu, palīdzi mums, lai mēs katru rītu varam pilnīgi uzticēties Jēzum un ticībā pieņemt Svēto Garu. Āmen.

"Atmodu drīkst sagaidīt vienīgi kā atbildi uz lūgšanām." [131] **"Svētā Gara kristība, līdzīgi kā Vasarsvētkos, vadīs uz patiesas reliģijas atdzimšanu un daudziem brīnišķiem darbiem."** [132

131 E. G. Vaita, *Izmeklētās vēstis*, 1. sēj., 121. lpp.

132 E. G. Vaita, *Izmeklētās vēstis*, 2. sēj., 57. lpp.

40 LŪGŠANU DIENU INSTRUKCIJU ROKASGRĀMATA

40 lūgšanu dienu un pēc tam Evaņģelizācijas sērijas organizēšanai noderīgus materiālus varat atrast Denisa Smita 40 lūgšanu dienu grāmatā, kas ievietota tīmekļa vietnes: www.SpiritBaptism.org sadaļā 40 Days Instruction Manual.

Jauni piedzīvojumi, dzīvojot ar Svēto Garu

Mūsu Kungs Jēzus ir teicis: "*Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsit Mani liecinieki*." (Ap. d. 1:8)

Draudzīgs lūgums: ja jums ir piedzīvojumi, dzīvojot ar Svēto Garu, personiskajā dzīvē vai esot kā lieciniekam, mēs būsim ļoti pateicīgi, ja jūs nosūtītu īsu ziņojumu Helmūtam Haubeilam, lai to publicētu izdevumā *Missionsbrief* (mazs biļetens misijas darbam vācu valodā). Lūdzu, dariet mums zināmu, vai pēc teksta pierakstīt tikai jūsu iniciāļus vai arī jūsu vārdu un draudzi, kuru apmeklējat. Lūdzu, atcerieties, ka jūsu piedzīvojums var stiprināt citus sākt dzīvi ar Svēto Garu vai pieaugt tajā.

Kontakti: Helmut Haubeil
Rosenheimerstr. 49
D-83043 Bad Aibling / Oberbayern, Germany
E-Mail: helmut@haubeil.net
Valoda: vācu vai angļu

“Dārgais kolēģi!

Šobrīd esmu mācītājs divās draudzēs Kalifornijā. Pirmo reizi par šo brošūru uzzināju, klausoties mācītāja Dvaita Nelsona uzrunas. Šī vēsts mani dziļi iespaidoja. Arī iepriekš biju lasījis dažādus materiālus par Svētā Gara tēmu, bet atzīstu, ka tas mani neinteresēja. Ticu, ka Dievs tieši šo laiku ir izvēlējies kaut kāda iemesla dēļ, lai caur Svēto Garu aizsniegtu vairāk cilvēku. Priecājos, ka Tavu pūļu rezultātā varēju par to uzzināt!

Vēlos līdzdalīt kādu liecību. Jau pirmajā nodaļā vienkāršā veidā tiku uzrunāts pārdomāt šo svarīgo patiesību, kas liek prātam padomāt. Un vairākkārtējais lasīšanas process patiešām ir ļoti rezultatīvs. Visi, ar kuriem runāju par brošūru, atzīst – tēma par Svēto Garu kļūst aizvien saistošāka. Brīžiem ir sajūta, it kā par to dzirdētu pirmo reizi. Nespēju tikt tālāk par pirmo nodaļu, jo vēlējos sludināt par šo tēmu, un rezultātā norunāju trīs svētrunas. Nezinu, kā to labāk izskaidrot, bet nespēju pārstāt lasīt šo grāmatu un rezultāts atspoguļojās manās draudzēs. Es sludināju un pagājušajā gadā vieta, kurā kalpoju, piedzīvoja ievērojamu izaugsmi. Tas viss ir Dieva darbs un Svētā Gara spēka atklāsme caur draudzes locekļiem. Ticu, ka nākamais gads nesīs jaunus piedzīvojumus!”

Saīsināta D. R. vēstule, 2018. gada janvārī

***Mācītājs Dvaits Nelsons**, vadošais mācītājs Pioneer Memorial draudzē Endrjūsas Universitātē, apgalvoja, ka šī mazā brošūra “Soļi uz personīgo atmodu” ir izmainījusi viņu iekšēji.*

Mācītāja trīs svētrunu sērija:

“Nulles punkts un jaunā reformācija: kā tikt kristītam ar Svēto Garu?”

Savās svētrunās viņš izmantoja citātus no brošūras “Soļi uz personīgo atmodu”, tādējādi iesakot citiem šo brošūru. Rezultātā interneta lapā brošūra tika lejupielādēta 4000 reižu un tika pasūtīti vairāki tūkstoši brošūru papīra formātā. Svētrunas ir atrodamas tīmekļa vietnē: www.pmchurch.tv/sermons.

Soļi
UZ PERSONĪGO
ATMODU

Helmūts Haubeils ir uzņēmējs un mācītājs. Pēc tam, kad bija veiksmīgi darbojies kā kuģniecības kompānijas pārstāvis, viņš 37 gadu vecumā atsaucās Dieva aicinājumam, lai kļūtu par mācītāju, un 16 gadus aktīvi kalpoja draudzēs. Pēc tam vadīja Adventistu senioru namu Bādaiblingā, Vācijā. Viņš ir "Missionsbrief" (misijas biļetens vācu valodā) dibinātājs un redaktors un, kopš devies pensijā, ievērojami palīdz misijas darbā Vidusāzijā un Indijā.

"Kāpēc mēs nesalkstam un neslāpstam pēc Gara dāvanas, ja tikai tā mēs varam saņemt spēku? Kāpēc mēs par to nerunājam, pēc tās nelūdzam, par to nesludinām?"

Elena G. Vaita, Liecības draudzei, 8. sēj., 22. lpp.

9 789934 548222